

ବ୍ୟାକ୍ ପାଇଁ

ସାଧୁହେବସମାହପତ୍ରିକା ।

四四七

ଯେ ଏ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ମଳ୍ପ	ଥାରୁନ	ବିଜ୍ଞାପଣ
କୁର୍ବାଙ୍କ	ଟ ୫୯	ଟ ୨୮
କ୍ରାକମାସିଲ	ଟ ୧୦	ଟ ୧୯

ଦାତା ପତ୍ର

ଫ୍ରେଟପାନ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ସେ କଳିବଳ
କାଇକୋର୍ଟ ଦୁର୍ଗୋପ୍ରକର ପଦ ଜମେତ୍ର ଚଳିବ
ମାସ ତା ୧୨ ରଙ୍ଗ ଶୁନ୍ଦର କହେଥେ ଇହାକୁ
ଆଗମୀ ନବମୀର ମାସ ତାଣ୍ଡରଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିନ୍ଦ
ଦେବ ।

ବଳତ ସାଇରେକ୍ ହେଲୁଣ କୁଣ୍ଡିଦିନା
ନୟର ଉତ୍ତାପ୍ତି ଚାହ ବାବୁ ଶକାଥ ଦତ୍ତ
ଟ ୧୦୦ ଟା ଟତ୍ତବ୍ୟରେ ମୟୁ ବିହଙ୍ଗ ଜନାନ୍
ବାର ଅଧିକ୍ଷେତ୍ର ମେଲେଇର ସ୍ଵରୂପ ବିଷୟ
ହୋଇଥାର ସମ୍ବାଦ ଦିଲଇ । ଏବାକୁ ଯୋଗେ
ଅଛାନ୍ତ ନୈୟରହଙ୍ଗର ଅନେକ ଉଦ୍‌ଦିଶ କେବାର
ଆମୀ ଲକ୍ଷ୍ୟାୟ ମାତ୍ର ବଳତ ସାଇ ଅପରାଧୀମ
ଅଧିକାରୀ ଓ ପରମବାଦ ବାହୀର ଫଳ ଲାଭ
କର ଅଶେଷ ସମ୍ମାନ ସହି ହିଦେଖାଇ ଫେରି
ଜ୍ଞାନ ଗବନ୍ଟମେନ୍ଟର ଦସ୍ତଖୂ ଏଥର ମାନମାନ୍ୟ
ଦୂରସ୍ଥାର ପାଇବା କେବଳ ପନ୍ଥ ଓ
ଇମ୍ବାଦକଳା ପାଠକମାଳେ ତାହା କିମ୍ବା
କରନ୍ତୁ ତାତିହେବ ଏଥର ମୂଳସ୍ଵରୂପ କୋଣ୍ଠ
କୁଣ୍ଡିଥାଇଲା

କଣ୍ଠ ପାର୍ଶ୍ଵମେଷ ସର୍ବର ଜଣେ ସହ୍ୟ
ମାତ୍ରଦିଦ ସର୍ବ ଜର୍ଜ କାମଳ ସାହେବ ବଜ୍ରାୟୁ
ପ୍ରକାଶର କିମ୍ବପୁନଃ ପାଶୁଲପି ସର୍ବରେ ତେଣା
ସାଧାରଣ ସର୍ବର ଅବେଦନପ୍ରତି ଦ୍ରକ୍ଷ ସର୍ବ-
ରେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କର ସାରାରୁ ତେଣା ସାଧାରଣ

ଏହା କୃତପ୍ରକାଶବିହାରେ ଗାସାଙ୍କୁ ଖଣ୍ଡିଏ
ଆରମ୍ଭନକଟ୍ଟ ପ୍ରବାନ୍ଦ କରି ଥିଲୁଛି । ଦିନ
ଅଭିଭବନକଟ୍ଟର ପାର୍ବିମେଘରେ ଶିଥା ହୋଇ
ପ୍ରେରଣ ଦୋର ଅଛି ଏକ ଅମ୍ବେଶାଳେ ଉଚ୍ଚିଂ
ର ପ୍ରକଳ୍ପି ଏକଅଶ୍ରୁ ପାଇ ଅଛି । ପ୍ରାନୀଗୁରୁରୁ
ଭାବୀ ପ୍ରକାଶ କରିଥାଇଁ ଅମ୍ବେଶିଲୁଁ ରହିବ
ଥାର ମର୍ମ ଏହିବ ସରଜଞ୍ଜ କାମଲ ବଜାନାଗ
ଶାନ୍ତିକର୍ତ୍ତା ଥିଲୁ ବେଳେ ସେମନ୍ତ ପ୍ରକାଶବି
ଧନ୍ୟ ଥିଲେ କର୍ତ୍ତମାଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଦେଇ କୁବ ଅବଳ
ମନ କରି ଥିବାରୁ ସଜ୍ଜର ଧନ୍ୟବାଦର ପାଦ
ହୋଇ ଥିଲୁ ।

ଦେବ ରୋଗର ମହାନଦିକୁ ଦିଦିବାମା ମୋ
କୁଳମା ଗତ କଣ୍ଠକବାର ନିଷତ୍ତି ହୋଇ ଗଲା
ନାବାଲଗ ପୁଚ୍ଛକୁ ଦେଖି ଶ୍ରୀ ଅସକ କଥ୍ୟ
ହୋଇଥିବା ଦେଇ ତାହାକୁ ବାପ ସଙ୍ଗେ
ରହିବା କାରଣ ଜଳ ସାହେବ ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଲେ
ଓ ପଦକୁଷାରେ ପ୍ରତିପଥର ହୁଲୁଳ ନାବା
ଲର ଯୁଦ୍ଧକୁ ଅଣି କଳ ସାହେବଙ୍କ ସମ୍ମାନରେ
ପିଲାପୁ ଦେଇ ଦେଲେ । ପିଲା ଓ ପୁତ୍ର ଦୁଇଁ
ଫନ୍ଦନ ବର୍ତ୍ତ ଦବଳ ଗଲା । ବିଜ୍ଞାପ ପରିବେ
କୁମୁଦି ପ୍ରଗଳ୍ପମାନ ଲାଗି ଥିବାରୁ ବିବିଳ
ସର୍ଜନମହାର ବୟସ ନର୍ତ୍ତାରେ ଦେବାର
ସ୍ତର ଦୋଷାଥିଲୁ । ଦିବିଳ୍ୟକୁଳ ବିନ୍ଦୁରେ
ପଦ କଲ୍ପ୍ୟା ନାବାଲଗ ହୋଇ ପୁରୁଷ ଦେବ
ଦେଇ ତାହାକୁ ଉତ୍ତାପ ସହିତ ରହିବା କାମ

ରାଜୀ ଅଧେଶ କର ଯିବ ଥନ୍ତା ପିତାଙ୍କର
ମୌଖିକ ଦାତି ଲାହ ଓ ସେ ଆପଣା ରହାମର
ଗୋଟିଏତାରେ ଉହ ପାଇବ । କିନ୍ତୁ ସାହେବ
ଅଛି ସାହାଜିଲପଦକ ଏବଂ ଏହୁବେ ଥବିଥିବ
ନ ଥୁବାରୁ ମୁଦେଇର ପ୍ରକାଶିତ ଧାର
ତରହ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ ବିଷୟରେ ଗୋଟିଏ ମଞ୍ଚବିଷୟ
କଥା କ କର କେବଳ ମୋକଳମର ମନ୍ତ୍ର
କମ୍ପ୍ୟୁଟର ବିଶ୍ୱର କର ଦେଇଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଅ-୫
ବିଜୁରମାନ ସର୍ଥାର୍ଥମତେ ପୌଜିବାରୁ ମୋ
କଳମାନ ଉପରେ ରଖି ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ତଳକମାର ଡା ଶ୍ରୀ ହଜାରେ ଜଳକତା
ମିଛନ୍ଦସିଧାନ୍ତର ଏକ ଅଧିବେଶନ ହୋଇ
ଦିନରେ ଆଇନସଂଗ୍ରହ ପୁସ୍ତେ ଯେତେବେଳେ
ନିଯୋଜିତ ବିମ୍ବିତ ନିମିତ୍ତ ଜଣେ ସବୁ କି-
ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ମିଛନ୍ଦସିଧାନ୍ତ ଦାସ୍ତା ଥିବା
କଷ୍ଟ୍ୟୁ ପ୍ରିଯ ହୋଇ କାହାକୁ ମନୋଲକ କର
ନୁହ ଏ ପେଜ ବହୁତ ଉଚ୍ଚବର୍ତ୍ତନ ହେଲା
ମିଛନ୍ଦସିଧାନ୍ତର ସମ୍ପର୍କ ଦ୍ୱାରା ସକଳ ଧାରାବଳୀ
ସତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୃଦ୍ଧାର କହିଲେ ତେ କରିଶଳ
କିମ୍ଯୋଗ କରିବାରେ ଗର୍ଭୁମେସ୍ ପେ ପାଖ
ଅବଲମ୍ବନ କରିଥିଲୁଣ୍ଡ ତାହା ସମ୍ମୁଦ୍ର ଅମ୍ବାଦିତ
ଓ ଲାପୁତରୁବ ହୋଇ ଥିଲେବେ କରିଥିଲା
ଯେ ବରିଲ ତାହା କିମ୍ବୁ ଓ ଅଜଳ
ସଙ୍ଗତ । ଏମନ୍ତ ପ୍ରିଯେ ଜଣେ ସବୁ ମନୋ-
ଲକ କରିବା ମିଛନ୍ଦସିଧାନ୍ତର ଦୂରତ ଅଟେ

ତ ବାଦା କଲେ ସେ ହମେଶାର କହେବାର ପ୍ର-
ସ୍ଥୁଳକ ପ୍ଲା ହୋଇ ଦୟା ଯିବ ଏମନ୍ତ
ନୁହେ । କେବଳ ଆଦିକଷଳର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ
ସୈଧରେ ବାଦା କମ ଯିବା ଏହିରୁହ କଥା
ହୋଇ ଗୋରୁ ବର୍ଣ୍ଣିତର୍ବର୍ଣ୍ଣରେ ଏହି ନିର୍ମାଣ,
ବରବା କଥା ସ୍ଥିର ହେଲ ମାତ୍ର କାନ୍ଦାରୁ ବରଦ
କଥ ଯିବ ବାଦା ଯଥ ବନ୍ଦରୁ କଲିବାରେ
ଜୁଗ ଗୋଲ ଛାଟେଇ । ସମୟକରୁ କଥା ଥିଲ
ସେ ସ୍ଵର୍ଗ ସହପତି ବାଚସନ ମାତ୍ରେକରୁ
ମନୋମାର କର ଯିବ ମାତ୍ର କାହା ନିଜାନ୍ତ ଦ-
ଯନବ ଫର୍ତ୍ତବାହ ବାରଣାରେ ଦେଖିଯାଇ ବନ୍ଦରୁ
ଶାହଙ୍କ ବାରଣ୍ୟିଲକ ପ୍ରକ ସବ୍ୟ ନିଯୋଗର
କର ଅର୍ପିତ ହେଲ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମାକ ମିଳର
ସେ ଶାହଙ୍କ ବାରଣ୍ୟିଲ ଏବୁ, ତେ, ଏବୁ
ନିଜକ ସାହେବଙ୍କ ମନୋମାର କରିଥିଲାନ୍ତି ।
ଆପାତକଃ ମନ୍ୟକର ଲେଖିଲୁଏ ପବର୍ତ୍ତିତ
ନିଷ୍ଠା କନ୍ଦରନରମାକକ ବନ୍ଦରର ଅପେକ୍ଷା
ହଇଲ ।

ବିଶ୍ଵାସ ଦୂଷିତ ପଥରେ
ଅନ୍ଧକାର ଦୂଷିତ ପଥରେ । କୁହଳରଚର ମୁଢ଼-
ମାନଙ୍କର ମୋଦିଗା ଖେଳ ଲୋଡ଼ର ଯୁଗୀ
ଏହି ଗୋଟିଏବ ପ୍ରେସିତେନେହି ଜଳେଜଳେ
ଅପ୍ରେସି ହୋଇଥାଏ । କଷ୍ଟପୁଣ୍ଡ ଏହି କବି ଏ
ମୁଖରେ ନରେ ଗାହ ପାଇ ଗୋମାର ଥିବାର
ଅବସାନ ପ୍ରେସି କାହେବ ଘାରୁ ବାଦାରକୁ
ଯାଇ ମୁହଁ ଧୋଇ ଆସିବା ବାରଗ ଅବେଳା
କଲେ । ଏହି ବଦନପାଦୀ ବାହୀରଙ୍ଗୁ ଜଠି
ଥାଇ ପାଇ ପହାରଦେଇ ମୁହଁ ଧୋଇ ଆସି
ଅନ୍ଧାନ୍ଧ ପାଦମାକର ସରେ ସମୁଖାନରେ
ବହିଲ । କାହେବ ପ୍ରସାରିଛନ୍ତି ମୋଷ ଯାନ୍ତି
ଦେଇ ମାତି । ସେ ବାନକରୁ ତୁଟ୍ଟା ହେବା
ପାଇଁ ଅବେଳା ବହନେ । ଉଚ୍ଚ ଯେ କୁହୁ କ
ହିବ ବାହାରକ ମୁହଁମାଳ । ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଦ୍ୱାରା
ବାଜକୁ ଧ୍ୟାନକ ବାରଗ ଅବେଳା ହେବେ ।
ଦ୍ୱାରାକାଳ ଅବେଳା ଏ କୁହୁରେ ଧେଲାଗରକ
କରେ ବାକକୁ ଧରିବା ବାରଗ ମିତ୍ରକା
ଦେଇ ମାତି ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଅବେଳା କବି ହୋ-
ଥିବାରେ ବାକକ ଧ୍ୟାନେ ଆବଶ ହେବେ ।
ବାନକ ପକିନଥରେ କବେଳ ଦ୍ୱାରା ଯତ୍ତ ସ୍ଵର
ମାନୁଷଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିକୁ ପଥରକ ଅଭ୍ୟାସନରେ ଫେର
ନାହିଁଲେ । ପରାମର୍ଶ ଏହିଏ କବିତାକରି
ଅଧ୍ୟାତ୍ମରେ ଧେଲାକାଳ ବାହାରକ କିମ୍ବା

ଦେଇ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଜୀବନ ଦିଗ୍ବା ଦେଇଲେ
ଅଧିକ ଟଙ୍କା ସାହେବ ଏ ଉଆ ଓହି ଘାଡ଼େ
ବଳାରୁ ପଣି ଚାଷି ପ୍ରେ ବାଲକଟିକ କଟାଇ
କାମ ଦିନବରା ଛାତକଦାନଯୁବୁ ଅନୁଭବ
ବହୁବାର ଅଦେଶ କର ଆଜି ଆଜି ପରିମଳ
ଦୂରୀୟ ଭାର୍ତ୍ତାକ ଶ୍ରେଣୀ ବନ ଭଲେ ।—ଶ୍ରୀ
ମାତ୍ରକୁ ଆଜି ଅଧିକ କିମ୍ବା ସମ୍ମରେ କହିଗଲା
ଦେଇ କାହିଁ । ଥାଂକେ ଅଭ୍ୟୋଗରେ କୃତି
ମାରଫେବ କଣେ ସାହେବଙ୍କୁ କଷ୍ଟକଷ୍ଟ କଷ୍ଟ କଷ୍ଟ
ଥରିଅଛି ।

୪୩
ବୀର ମିଶ୍ରହିତାଲିକାର କୁଷପ୍ରଦ ବିଭାଗ
ପରିପକ୍ଷ ମାନ୍ଦ୍ରୀ ସାହେବଙ୍କ ଉତ୍ତରିନ୍ଦ୍ରାଜ ବୋଲ୍ଟ
ହୋଇ ସମସ୍ତ ଲେଖ ହେଲା । ମିଶ୍ରହିତାଲି
କିଧିଳିଧୂମାଳିରେ ଅଳ୍ପକଳ ଶ୍ରେଣୀପୁ ବା-
କଳାଜ ସହି ଦାଖ ଧେଇଁ ପଡ଼ାଇବାର
ନୟମ ଧେଇ ମହାରାଜ ପ୍ରଭୁର କର ପାଇ ଥିଲେ
ଏକ ଅମ୍ବେମାଳେ ମେ ସଂଯୁକ୍ତ ପ୍ରକଳକ
ବରମାର ଭର୍ତ୍ତର ଭର୍ତ୍ତର ବଳ ପାଇ ଥିଲା
ତ ଦାଖ ପିଲାମାନେ କରିଲାନ୍ତିର ପରେ ତ
ବିନ୍ଦୁ ବା ପଢାଯୁକ୍ତା ନ ଦିଲେ ସେମକଳର
କିନ୍ତୁ ସବେଧଳର ଅନ୍ତରେ କଣ୍ଠାପୁ କହା ।
କିନ୍ତୁ ଚନ୍ଦ୍ର କୁଷପ୍ରଦ ଲାର୍ଜିଗ୍ରେ ଏ ପୁଣି ଘନ-
ପ୍ରଦ ହେଲେ ନାହିଁ ଏବଂ ସେହି ଦେଇଁ ଗରମାନ୍ତର
ଛା ପାଇଁ ରାଖିର ଅଧିକତଥାରେ ତିମିନ୍ଦିର-
ମଳେ ନୟମ କଲେ କ ମେଘନାସିଂହ ହଳରେ
ଦାଖ ପିଲାର ପଣ୍ଡିତେ ଦାହା । ତିମିନ୍ଦିରମାଳ-
ର ଏହେ ଦିଲେ ହର୍ବବି ଭବ୍ୟ ଦେବାର
ହେଣି ଅମ୍ବେମାଳେ ଅନନ୍ତିକ ଦେଇଁ ତାହୁଁ
ମେଘନାନବର ନର୍ତ୍ତାରାଜଙ୍କ ବନ୍ଦୁର୍ମୁଖ ଲାଖୁୟାଙ୍ଗରୁ
ହୋଇ ଅଛି ତ । ଅମ୍ବେମାଳେ ଶ୍ରେଣୀପୁ ଟାଙ୍କ-
ବାଟାକୁ ପର ଦାଖମାଳେ ଟାଙ୍କୁ ଦେଇଁ
ଅଛିରୁ ଏହି ଧାତ ପଣ୍ଡିତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କଳାକାର
ପର ସେମାଳକ ମେଘରେ ମଧ୍ୟ ହୁହାରେ ବରଂ
କୁଷପ୍ରଦର ବନ୍ଦୁମାଳକ ହେଇଁ ଶ୍ରେଣୀ ସାଦାମନ
ଅଧିକର ଲେତିବାର ଫଳ୍ପ ଏପର ପୁଣେ
ସେମାଳକ ଏବାବେଳରେ ଶିଳାଗାଲକୁ ଅନ୍ତର
କରିବା କେମନ୍ତୁ ବନ୍ଦୀ ହେଲା । ଦେବରୁ ବେମା-
ନିକୁ ମିଶ୍ରହିତାଲି ବନ୍ଦୁମାଳପୁ ଏବାବେଳରେ
ବିପ୍ରେକ୍ଷ କରି ଦେଖା ସମ୍ମିତିକ ହେତୁ ନାହା ।
ବୀର ମେଳାର ଶିଳାଗାଲକ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ସେ-
ମାଳକ ପଢ଼ି ପାଉବେ କାହିଁ କୃତ ଅନ୍ତର
ପରିବ ମଧ୍ୟରେ ସେମାଳକ ପକାରେ ଦୂର

ଏହି ବନ୍ଦମୁଖୀ ରୂପ କରି ଜାଣି ଚନ୍ଦମାର
ନେତୃତ୍ବ।

କୁଳବାବ ଶାପ୍ରା ଗେଲ ତେବେ ନେଇବାର
ଧାନ୍ୟ ଓ ସହିମେଳନ ମଧ୍ୟରେ ଦିନଦିନ
କୋରିଥିବା ଫଳରୁ ଦର୍ଶକଙ୍କ ପାଠକରୁ
ଜାଣିପାଇଲା । ବର୍ଷାର ଅବସର ଦେଲୁ ଯେ
ମହିନ୍ଦିମହିନ୍ଦି ଉଚ୍ଛବିଷୟ ଛାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବାରେ
ପରିଚିତିପର କରିବି ସବ୍ୟବାକେ ଯେତେ ପ୍ରତି
ବାବ ଅପର ମଧ୍ୟକ୍ଷତର ପରିଚିତି ସେହି
ପରି ସବ୍ୟବା କି ବିଷ ଘଟିବା ବ୍ୟାପ୍ତ କାହାର
କିମ୍ବା ମର୍ମରେ ପରିଚିତ ପ୍ରବାସ କରେ ।
ପରିଚିତିପର କମ୍ପିଉଟରରେ ଉଚ୍ଚତରକାରୀ
ଦିନକା କବିତାରେ ସମ୍ମଦ କରୁଥିବା ପ୍ରତିକେ
ପରିଚିତିମେଖକର ଏହି କାପ୍ତିହାର କମ୍ପିଉଟର
କି ଶାକିନବା ପରି କ୍ଷୁଣ୍ଣତର ଦେବାର
ଦୂରର କବି ଶାହ ମଧ୍ୟରୁ ଉଚ୍ଚତର ପଦିଧାର
ହରିପୁରି । ଏମତି ଏମଣ୍ଡେ କବିତାର
କୁତ୍ତି କେବଳ କବି ମଧ୍ୟରୁ ଏହି ଏକାନ୍ତର
ମଧ୍ୟରେ ତଳାରୁ । ଏମତି କଷ୍ଟକାର ଉଚ୍ଚତରକାର
ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପର୍କ ପରିଚିତି କରିପୁରୁଷ ଦେବାର
ମେଲିମାରେ କରୁଥିବାର କହିବାର କଥାର
ପରି ଧେରିମାନେ ପଦିଧାର ଦେବାର କଥାର
ମୁହଁମାନ ଦେବାର ଆଶରିଷ୍ଟିଲାହି ହେଲନାମ
କେ ପଢ଼ରେ ବହିଅବଳି । ଏବେହିମିଶ୍ରମକେ
ଦେଶପାଦକରିଲା । ଯେଉଁ ଉଚ୍ଚତର ଏମାତର
ମନୋମତ ଦେବାରକୁ କହିପାରେ ଏହିପରି ଉଚ୍ଚତରକେ
ପୁରବାର ନିଷ୍ଠାକର ତାର୍ଗ୍ୟ ହିତି ଏବଂ
କେବେ ଯିବି ଏହିମାନଙ୍କ ଦେବା କରିବା
କେବଳର ପରିକାର କରି ଏକ କଥା କରିବା
ନାହିଁ । ଏହି ହେଲେବେଳେ ବିଅନ୍ତିକ ଏବଂ
ମିମେଦ ହେଲେ ଦେବାର ଏହି ଅନନ୍ଦମତ ଦେବ
ଏବେ ମଧ୍ୟରେ କବିତାରେ ଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଥାଏ
ଛି । ଏବକାଂ ବାବ ଯେ ଅନୁମନକାର
କେତେ କଟ ମାତ୍ରେ ଅନ୍ତରୀ ପାର୍ଶ୍ଵରୁ
ଏବିବି କେବଳପ୍ରତ୍ୟେ ଉମେ ଦୃଶ୍ୟରୀ ହେଲେ
ଅଛି ।

ଶ୍ରୀର ବନ୍ଦିଲାଲ ଥାବେଳଙ୍କ ଜାମୁରିରେ
ଦେବେଳ ତମକର ଶମାତକମାରେ ଶ୍ରୀର
କଲେହୁର ଗାବେଳଙ୍କ ପୁରୁଣ ଜାମୁରିରେ
ଅଟେଲ ଦେଇଅଛି । ତହୁଁ ମଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତତ ନା-
ଥିଲ ପାଲବୁବାର ଅଚ୍ଛମାରେ ଶାପୁକ ଶାର

ତା ଏହି ପ୍ରକାଶନର ଏକ ୧୦୦୯ ଲଙ୍ଘନା

ବିଜ୍ଞାନପରିଚ୍ୟା ।

四

ଥିଲୁ । ଏ ଦୂର ମୋହଦମାରେ ଅଧିଳ ଅଶ୍ଵାର୍ଦ୍ଧ
ହୋଇ କଲେକ୍ଟରଙ୍କ ତୁଳୁମ ବାହାଲ ରଖି
ଅଛୁ । ତମୁ କମିଶନର ସାହେବ ବଜ ଦୁନ୍ତରେ
ପଢ଼ିଥିବାର ଜଣାସାଥ ବାରର ସେ କୋଳରୁ
ସେ ଜଳକର ଆଗର ଅର୍ଥାତ୍ ସନ ୯୭୭
ସାଲର ଓ ଆଜଳ ଅନୁସରେ ସେ ଜଳକର
କଲେକ୍ଟର ସାହେବ ଧର୍ଯ୍ୟ ବରନ୍ତି ତାହା
ନୃତ୍ୟ ଅଟେ ଓ ତହିଁ ର ଅଧିଳ ନାହିଁ ।
ଏଣୁ କର ସେ ମୋହଦମାର ଅବସ୍ଥାପତ୍ର ବି-
ଶରୀର ନ କବି କେବଳ ଉତ୍ତରମୁକ୍ତ ଦେହରେ
ଅଧିଳ ଅଶ୍ଵାର ବରଥିଲୁ । ମାତି ବର୍ତ୍ତମାନ
ମୋହଦମା ସନ ୯୭୭ ସାଲର ଓ ଆଜଳ
ଅନୁସରେ ନୃତ୍ୟ ସକଳ ୮୮୦ ପାଇର
ଆମନ୍ତମାନରେ ଚତୁର୍ଦ୍ଵିତୀୟ ଏହା କମିଶନରଙ୍କର
ବିଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଜଳକର ଜମାବ-
ନୀର ତାରତମ୍ୟ ସେଇ ବିହାବ ଲାହୁ ପାଇଁ
ମାନେ ଅବୌ ଦୀର୍ଘତିର ସାଥର କରୁ ନାହାନ୍ତି
ଅତ୍ୟାବ ସେମାନେ ଦୀର୍ଘ ଅନ୍ତର୍ବିନ ନା ମା-
ନ୍ତର୍ମୟ କରିବାକୁ ଦେବ । ନାଲର୍ମର୍ମର୍ମମାନେ
ତତ୍ତ୍ଵ ଜମା ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତିମଣ ଟ ୨ ଲା ଦ-
ରରେ ବସନ୍ତ କରୁ ତର ବିଲବ କଲେ
ପଞ୍ଜାମାନେ ନାଲନଳ ଦେଇ ନ ଥିବାରେଇଥି
ଦେହରେ ଦେବକୁ ଧ୍ୟାବାନ ବରଗାରୁ ସେ-
ମାନକୁପରି ମତ ୫୮୦ । ସାଲ ୭ ଅବନାନ୍ତ-
ସରେ ନୋହିବର୍ଷଟିମଟି ଜାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇ କହୁ
ପ୍ରକାମାନେ ତକୁ ଅନ୍ତର ଥା ଓ କା-
ନ୍ତର୍ମୟରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଶତ କଲେ ଓ କଲେ-
ନୁଠର ସାହେବ ତାହା ଅଗ୍ରାହି କଲେ ।
ଏଣୁ କର ଆଜଳର ଧା ୧୭ ରାନ୍ଧ୍ୟରେ ତକୁ
ଅଗ୍ରାହି ତୁଳୁମର ଅଣିଲ ଜନିଶକର ସାହେବଙ୍କ-
ମଠରେ ହୋଇ ଥାଏ । ଅନ୍ତରେ ଏପରି
ପ୍ରମ୍ପୁ ବିଧ ଥିବା ପ୍ରତିକାର କରିବନ୍ତର ସାହେବ
କିପରି ଦୁମର ପଢ଼ିଲେ ଅମ୍ବେମାନେ ବୁଝ
ପାରୁ ନାହିଁ । ତାହା ଦେଇ ଅମ୍ବେମାନେ
ଏ ବିଷୟ ସାହେବ ପ୍ରଶନ୍ଦିତକ ଜ୍ଞାନବାରରେ
ଆଜି ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲୁ ଯେ ସେ ଅଶ୍ଵାର
ଥିବା ଅନ୍ତର୍ମାନଙ୍କର ପୁନଃବିଶ୍ୱ ବିରଳ
ତତ୍ତ୍ଵବିଶ୍ୱତତ୍ତ୍ଵ ଅଧିଳ ମୋହଦମାର ଅବସ୍ଥା
ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦୟାତି କରନ୍ତୁ । ସେପରକାର ପରଶରେ
ସୁରକ୍ଷା ନ କଲେ ଅତି ସେମାନଙ୍କ ବିମା
ନାହିଁ ।

କେବୁ କରନ୍ତାର 'ଗୋଟିଏ ପକ୍ଷାଣ୍ଡଳି

Digitized by srujanika@gmail.com

ମୋହଦମା' ସିର୍ବେନାମାରେ ଅମ୍ବେମାଳେ ଗଲି
ଧ୍ୟାନରେ ଯାହା ଲେଖିଥିଲୁଁ ଚର୍ଛିର ପ୍ରତିବା-
ଦରେ ଖଣ୍ଡିଏ ଲଙ୍ଘନ ପଡ଼ି ପ୍ରାୟ ହୋଇ ପାଆ
ପ୍ରାନରେ ପରାଗ କଲୁଁ । ତତ୍ତ୍ଵ ଦୂଃଖର ବିଷୟ
ଯେ ମୁଖସଂଘ ଓ ଜଳ ସାହେବଙ୍କ ସମ୍ମାନ
ପ୍ରକାଶ ଦିଇବାକୁ ଅମ୍ବେମାଳେ ଅରମ ହେଲୁଁ
ଏବ ଅମ୍ବେମାଳେ ସଂଶେଷରେ ମୋହଦମାର
ଦିନରେ ଯାହା ଲେଖିଲୁଁ ଚର୍ଛିରେ ଉପରେ
ନିଷ୍ଠାର ସମସ୍ତ କଥା ରହି ପାଇଲା କାହିଁ
ସତ୍ସଂ ପ୍ରତିବାଦକରେ ଏ ସବୁ କଥା କହି-
ବାକୁ ବାଟ ଉତ୍ତମ ଏବଂ ପାଠମାଳକୁ ସବିରଳ-
ର ପାଇବାକୁ ଅମ୍ବେମାଳେ ଅରମ ହେଲୁଁ ।
ବଥାର ଅମ୍ବେମାଳଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରତିବାଦକ
ସହା ବହିଅଛନ୍ତି କହିର ସଂଶେଷ ଭିତର
ଦେଉଥାରୁ ପଥ:—

ପ୍ରତିବାଦକ ହୋଇଲୁ ଓ ଅମ୍ବେମାନୀ
ମୁଦ୍ରାଙ୍କର ସବାକରୁ କିନ୍ତୁ କାବ୍ୟ ବୋଲି
ଗ୍ରହଣ କରିଅଛୁ । ଏହା ଠିକ୍ ନୃତ୍ୟର ଆମ୍ବେ-
ମାନେ ଯେଉଁ କହ ଲାଗୁ । ମୁଖସଂ ଓ ଜଳ
ସାହେବଙ୍କା ପ୍ରତି ଏହି ବ ତମସୁକ ବାବତ୍
ଟୁଙ୍କା କଗଦ ଦିଯୁପିବାର ପ୍ରମାଣକାହିଁ । ମୁଦ୍ରାଙ୍କ
ଯେମନ୍ତ ଅନେକ ନିଅଧ୍ୟ କହିଥିଲୁ ମୁଦେତ
ମେମନ୍ତ ସତ୍ୟ କଥା ଲୁଗୁଲିଅଛି ଏହି ଏହିପର
ଜଳ ସାହେବ ଦୁହକର ଦର ସମାଜ କର
ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଅବକାଶ ବାବୁଙ୍କ ଘୋବାନବନୀ
ଆମ୍ବେମାନେ ଫେରି ଲାଗୁ । ସେ ଠବା ଦିଯୁ
କିମ୍ବା ଓ ଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ଲେଖାପତି ଦେବା ହରଯୁମାନ
କ ଦେଖିଥିବାର କହିଥିଲେ ତାଙ୍କ ଭାବାଙ୍କ
ସୋଜାନିବନ୍ଦର ଯେଉଁ ଅଂଶକୁ ମନସର
ଭନ୍ତି କରି ତାଙ୍କ ଦୂଷନେ ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟ
ବ୍ୟକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି ତାହା ସେ କିମ୍ବା ସ କବକବ
ମନକୁ ଦେଇଲା କି ଥିଲା ଏହା ପ୍ରକାଶ ଲାହ
ବରଂ କିମ୍ବା ସାହେବଙ୍କ ଶୟକୁ ପ୍ରକାଶ ସେ
ମୁଖସଂକର ଅଧିକାଂଶ ସ୍ଵର୍ଗ ବ ସେ ଅନ୍ତି-
ମୋଦିତ କରିଅଛନ୍ତି । ଠିର ଦିଷ୍ଟପୁଣ୍ଡ ଜଳ
ସାହେବଙ୍କର ଅଛିରୁ କଥା ଏହି ସେ ଠିରେ
ସାରୀ ସ୍କୁଲରେ ନିଅଧ୍ୟ ସାରୀ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ
ସେ ତହର ଦୋଷ ପ୍ରତିରୀବ ଏମନ୍ତ ମନକୁ
ଥୟ ଲାହ । ତଥାର ସେ ଯେମନ୍ତକୁ ଦୂରି ପାରେ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଲେବନ୍ଦର କିମ୍ବା କିମ୍ବା ମନ
ଏହା ପ୍ରଦିକ କଥା । ତାଙ୍କ ଭିତ୍ୟ କିମ୍ବା
ସାହେବ ଏହି ମନସରକ ଶୟକେ ଅବକାଶ
ବାବକ ପ୍ରତି ଅନ୍ତରକ ମନ ପ୍ରକାଶ ହୋଇ

କାହିଁ ଏବଂ ଅମେସାରେ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ କହି
ଅଛୁ ଯେ ପ୍ରତିବାଦ ପାଠବାର ଅମ୍ବାନଙ୍କର
ପ୍ରବୃତ୍ତି ମତ ବଦଳ ଯାଉ ନାହିଁ ।

କୁଳକର ମନ୍ଦିରମା

ଜୀମୁନାର କଲେକ୍ଟର ଶାସ୍ତ୍ର କରି ପାହେବ
ଜୀଗର୍ହିଣ୍ଡେସ୍‌ପୁର ଅଳକର ଜଳକର ଗୁରୁଦମା-
ମାନକର ପ୍ଲାନେଟ ତଥା କରି ପ୍ରକାଶ ଅପର୍ଯ୍ୟା-
ଅଗ୍ରାବ୍ୟ କରି ଥିବାର ଏଥି ଫୁଲେ ପାଠକମା-
ନକ୍ଷ୍ଟ ଛାଇ ଅଛି । ସାହେବ ପ୍ରକାଶିତ
ଅଳେକ ପରିଶ୍ରମ କରି ଅଛନ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ, କିନ୍ତୁ
ଫଳ ସମ୍ମୋହିତ କରିବା ନାହିଁ । ଅପର୍ଯ୍ୟାବାଦିକ
ପ୍ଲାନ ଅବର୍ତ୍ତି ଏହି ସେ ନାଲକଳ ସେମାନେ
ନେଇ ନାହାନ୍ତି କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ବିରତ୍ତୁ ପାଇ
କାହା, କେହିଁ କହନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପରିଶଳ
ନଷ୍ଟ ବା ସତରାପ୍ତ ଦୋଷ ଅଛି । ନାଲ କର୍ମ-
ଶୂନ୍ୟମାନେ ବୁଝନ୍ତି ଅପର୍ଯ୍ୟାବାଦିମାନେ ନାଲକୁ
ଜଳ ଖେଳିବ କେଇ ଅଛନ୍ତି ଅବା କରୁଣାଭାବ
ବିଲାରୁ ଦେଖାନ୍ତି ବିଲାରୁ ପାଣି ବେହି ଯାଇ
ଅଛି କିମ୍ବା ବେହିଁ ସ୍ଵଳେ ସେବା ଓ ପାଠ
ନାଲରେ ବନ ପକାଇ ନାଲକଳ ଅଟିବାର
ବିଲରେ ମହାର ଅଛନ୍ତି । ସେ ବୌଧାର୍ଯ୍ୟ
ପ୍ରକାରରେ କାଳ ପାଣି ସେମାନଙ୍କ ବିଲକୁ
ଯାଇ ଆଉ ତର୍ହିରେ ସେମାନଙ୍କ ପରିଶଳ ରଖା
ତ ଭୂଷକାର ଦେଇ ଅଛି । ଅପର୍ଯ୍ୟାବାଦିମାନେ
କହିଲେ ଏହି ବିଲକୁ ନାଲକଳ ଯାଇ ନାହିଁ
ଓ ନାଲକଳମନ୍ୟ କହିଲେ ପାଣି ଯାଇ ଅଛି ।
ପରିଶଳରେ ସେମାନେ ଏହା ବହ ନବସ୍ତ୍ର
ଦେଖାଇ ଦେଇ ଥିଲେ ମେଘପରିଶଳରେ ସହେ-
ବକ୍ତ୍ଵା ବୁଲାଇଁ ସେ ବିଲକୁ ପ୍ରତିଧିଷ୍ଠ ଦେଖାଇ
ଦେଲେ, ପ୍ରଦେହ ଏତିବ, ମାତ୍ର ଗର ଅଗ୍ନି-
ବର ବ ନବସ୍ତ୍ର ମାଧ୍ୟରେ ସେ ବିଲକୁ ପ୍ରତି-
ତରେ ପାଣି ଯାଇଥିଲ ବ ନା ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନ
ସମୟରେ ବିପର୍ଯ୍ୟ ଧନ୍ୟାଷ୍ଟକରି ମନେ ନିର୍ମୟ
ଦେବ । ଯଦି ସେହି ସମୟରେ କିମ୍ବା ଉବସର ବ
ଜୀବିତର ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଏଥିର ପ୍ଲାନେଟ ତଥା
ଫୋଟୋ ଆନ୍ତା ଦେବେ ପ୍ରକାଶ ବିଆ ଜଣା
ପଢ଼ି ଆନ୍ତା । ଅପର୍ଯ୍ୟାବାଦିମାନେ ଯେତେବେଳେ
ନିଃସାର୍ଥୀ ନୃତ୍ୟ ନାଲର ଅଧିଗ୍ରହ ମେନ୍ଟରିମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟ ସେହି ପର ନିଃସାର୍ଥୀ ପାଶୀ ନୁହନ୍ତି । ଦେବେ
ନବକଷ୍ଟ ପ୍ରକାଶ ନବ୍ୟାବ ଜ୍ଞାନକ ନିଃସରେ

ଜେବୁ ଉଚ୍ଛବସ ଦୂରା ଯାଏ କାହିଁ ସେମାନକ-
ଷତାବ୍ଦୀ ଅକ୍ଷୟବାହି କରି ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଜଣା
ପଣ ଆଜ୍ଞା ମାତ୍ର ଏପରି ଦିଦନ୍ତ ଅବା ଅନୁମ-
ବାନ ଦୋଷ କାହିଁ ଓ ଧର୍ମବାରେ ଲୁଚିବ
ଥିଲା । ଏତେ ଅପରିକାରକ କଥା ଯେ ଏହି
ମଧ୍ୟା ଓ କାଳରମର୍ଗପତି କଥା ଯେ ସବୁ
ମର୍ଯ୍ୟା ଏହା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଥାରେ ।

ଗୋଟିଏ ମହିଦମାରେ ଝସୁଳ ଶୁଣୁ ସାହେବ
ଜୀବନ ମେଳକ୍ଷୁରେକ ତବନ୍ତି ପଚାଳ ଅପର୍ବନ୍ତ
ଫୋପକ କରି ଥିଲ ତଥାବ ଅଚି ଅଗ୍ରାହ୍ୟ
ହେଲା । ଗତ ମାର୍ଗ ମାସରେ ଶୁଣୁ ସାହେବ
କମ୍ପୁରରୁ ଆଜ ସେଠୀ ଲାକର ଗୋଟିଏ
ସହ ଦିନ ଶୁଭାର ହେବି ଥିଲେ । ସେ ମହିଦା
ବୁଦ୍ଧି ଥିଲାରୁ ଗୋଟାର ଦୂରକ୍ଷା ପ୍ରତିକାର
ସେ ମହିଦାରେ କଲ ମାତିବାର ଅସୁକ ଜ୍ଞାନ
କରି ସ୍ଥଳେ ଓ ତବନ୍ତିର ଧସର କେବଳ
ଉତ୍ତର ହୋଇ ଥିଲାର ପ୍ରମାଣ କର ଥିଲେ ।
କଲୁ ଲାକ ଚର୍ମଶିଳମାନେ ବହୁଲେ ଦିନ-
ମୋଟା ପ୍ରତି ଥିଲ ଓ ଲାକଙ୍କୁ ବିଲାରେ
ମାତିବାର ହାରିଥିଲା ପ୍ରଥମ ଦୋଷ ଥିଲା ।
ଏକୁକର ଶୁଣୁ ସାହେବଙ୍କ ସମ୍ମାନ କଥା
କହି ଗଲା । ଲାକର ଫେରିବେଳ କିମ୍ବାଲିହାର
ଓ କେବଳିଧିରୁଛ କଥା ପ୍ରବଳ ହେଲା ।
ଗୋଟା ସମ୍ପଦକୁ ମାର୍କିମ୍ବା ଅପେକ୍ଷାକୁଣ୍ଡ ନିରକ
ସେ ମାଗରେ ଶୁଣୁ ସାହେବ ହେଲା କରି ଯାହା
ଦିନକୁ କରି ଥିଲେ ତାହା କର ସାହେବ
ଏତେ ଲାକ ଛାଇରେ କେବଳ ଲାକରକ୍ଷଣ-
କଳ ଉପରେ କରିର କରି ଅନ୍ୟଥା କରିବାର
ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ହୋଇ ଅଛି ଓ ଆଜ କମ୍ପୁର ଅମୁ-
ମାନଙ୍କ ମନକୁ ଦେଇ ନାହିଁ ।

ବେଳେ କେଉଁ ନିଜଙ୍କର ପରାମାଣେ ସାତ୍ତ୍ଵ-
ବନ୍ଦ ନିଜଟରେ ଘରାଇ କଲେ ପ୍ରତି ମାର
ଟି ଗୋଟିଏ, ଦରରେ କଳିତର କଥା ଗଲେ
ଯମେମାନେ ସବୁ ଧିନ୍ତି, ପାହିଲାଇ ବଢ଼ିଲୁଗୁଡ଼ି
କରୁ ଥିଲା ଧରିଛେ, ପ୍ରତିମାଣ ଦେଖିବା
କରିଲେ କର ନାହିଁ ଯାଇ । ଏ ଅର୍ଦ୍ଧଜାତରେ
ଯର ବାବେବ କର୍ମଶାର କି କର କରିଲେ
ମେମାନେ ଯେଉଁ ଜଳ ଚାରିବ କେଇ
ଥିଲା ପେହିପର ଦିନ ଅବା କରୁ କରିଗୁଣ୍ଠା ।
ଏହି ଗୃହ କରିଦାର ଅଳ୍ପ ଧରିଥିରେ ଦିନ
ଥାଏ ପାଇଁ ଓ ଉତ୍ତରାଧି ବ୍ୟକ୍ତିର କଞ୍ଚକୁ ଧରି
କି ଥାଏ ଗେବେ ଏ ମୁକେ ବାହୁଡ଼ି ପଣାଙ୍କ
କିମ୍ବା ପ୍ରତି କୁଣ୍ଡି ଲବ ଧିବ । ଯାହିଁ କରିଲ

କଷଣେ ଶତ ଦିନରେ ସେମାନେ ଆବଶ୍ୟକ
ମହେ ଜଳ ଶୈଖରଗଲୁ ଉପାହର ଦେଇଲେ
ଓ ଏଥର ସ୍ଥଳେ ଜଳର ଜମ ନିଜ ମାରେ
ସେମାନେ ଗୋର୍କିହରିଲୁ ଅଧିକ ଓ କର
ଦୂର୍ଘାତ କରିବେ । ଏକଥା ମର୍ଯ୍ୟାର୍ଡ!
ଆମେମାନେ ମଧ୍ୟ କହୁ ଯେ ପ୍ରତିମାଦେ ଯଦି
ବାସ୍ତବରେ ଦୋଷ ଅଛି ତେବେ କଣ୍ଠ
ଭୋଗନ୍ତୁ । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ଦୋଷରେ ଯେ
ସମେହ । ପୁଣି ପାଞ୍ଚ ଲାଖଟାପ ବିଲକ୍ଷ ସବୁ
ଧରେ ଶୁଭାର ଦ୍ୱାରା ଗଲ ଓ ବନ୍ଦ ମଧ୍ୟ ଦିଲ୍ଲୀରେ
ଦେଇଲେ । ସେମାନେ ଦୋଷୀ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ
ଏହାହାର ସେମାନଙ୍କ ଦେଇ କଲବିଲେ ଦେଇ
ଥିଲୁ । ଏ ସବୁ ଦିବେଶଜାରେ ଓ ହିନ୍ଦୁପ୍ରଜାଙ୍କ
ଅବସ୍ଥା ଦୁଷ୍ଟିରେ ଏହାହାର ଫଟୋର ବନ୍ଦ
ଦେଇବ ବୋଥ ଦେଇ ନାହିଁ । ପ୍ରତିକି ହରି
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ବର୍ମରାଜର ଏଥର ନିର୍ଦ୍ଦୟ
ଦେଇଲେ ତତ୍ତ୍ଵବାଦୀମାନେ କପର ଦୟାତରିଲେ
ଧରିବେ । ପରି ସବୁ ଅଳକ ବେଳକି ପାଇବା
ପରି ଏମନ୍ତ ଦୟା ଜଳକର ବେଳକୁ ଏଟିର
ନିର୍ଦ୍ଦୟ କାହିଁବ ?

କଲେସନ୍ ଗୁରୁତ୍ୱ ଅଧିକାରୀ

ପାତ୍ରଶବ୍ଦୀ ୧

ପ୍ରୋଫେସର ଗୋଲ୍ଡିନ ଦୀଥ ସାତେ
ମେଟ୍‌କେଳିନ୍‌ର ସ୍କୁଲ୍‌ବିଷୟର କରନ୍ତରେ ମୋ
ହିସ ପ୍ରବଳ ଚୋଇସି ପାଇବାରେ ପ୍ରକାଶ କରି
ଅଛନ୍ତି : ଅଧୀକ୍ଷେ ପାଇଁ ଓ ଉପରିକଳିତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
କରୁ ଲିଂବେଜର ଜ୍ଞାନର ଚର୍ଚାକାର
ରକ୍ତ ପ୍ରସାଦର ଲିଂବେଜ୍ ଘଟେ । ଭାବିତବାନ
ଯକ୍ଷମରେ ସେ ଯାହା କୈଣ ଅନ୍ତର୍ଭୁବନରେ
ଧ୍ୟାନ ଦେବାରେ ଏହି ପାଇବାରୁ ପରିପ୍ରେସ
ଦେବାର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଜ୍ଞାନରେ । ପ୍ରୋଫେସର
ମହୋତ୍ସବ ହୋଇଥିଲା ଡାକ୍‌ଟରଙ୍କର ମେ
ହକର ନିର୍ଦ୍ଦିଗରେ ବନ୍ଦୁର ଦେଖିଅଛି ତଥା
ବଜ୍ରମାଳ ଅନ୍ତର୍ଭୁବନେ କଟନାଗମେ ଅନ୍ତର୍ଭୁବନେ
ପରେ ଇଂରେଜଙ୍କ ଦ୍ୱାରେ ପଢ଼ିଥିଲା । କୁରିତ
ଦର୍ଶ ସହିତରେ ଦେଖାଯାଏ ତାର ରଙ୍ଗରଙ୍ଗ
ମାନେ ଦେବଜ ବାଜିଲ୍ ବନ୍ଦବନ୍ଦୀ ବନ୍ଦିତ
ଅନ୍ତର୍ଭୁବନେ ଏ ଦେଖନ୍ତି ଅଧିକୁଳେ ସତ୍ତଵ
ଲାହ ସେମାନଙ୍କର ପାଦକର୍ମକ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା
ପଟ୍ଟଳା ନମେ ସେମାନଙ୍କ ପରିପ୍ରେସ କଲେ ।
ବେମାନଙ୍କ ସଜ୍ଜୁ ଯୁଗଳ ସମେତ ମେଘଲକ୍ଷ
ବକର ଅତ୍ୟ ଦେଲା । ଜ୍ଞାନରେ ମଧ୍ୟରେ

ଅସକର କୁମ୍ଭାର ବହୁବ୍ୟନେଷ୍ଠଙ୍କ ପଣେ-
ଶିଖ ଲା ଶୁଣାଏ ସବୁର ସାମା ବରୁଷଙ୍କ ଦେବ
ଶୁଣ ମାତ୍ର ଅସକୁ ସକଳାଙ୍କ କଣାର ବହୁ-
ବାନ୍ଧ ଯେ ସାମା ଦେଇବରୁ ଏକଳ ଏଥି
ବିଶ୍ୱାସରେ କଳନ୍ତି କରାନ୍ତି ପଞ୍ଚାକ ପ୍ରକ୍ରିୟା
ପାଇଁ ଦେଲା । ଏଥକୁ ସମ୍ଭବେ ସିମୋଦିବ
ସାହେବ ସବୁର ଭୂଷପ ଦେଖାଇ ଅଛନ୍ତି ଯେ
ବଜାନା ଓ ମାନ୍ଦରାଜ ଅଛନ୍ତରେ ଉତ୍ସାହିତ-
ଦିନା ଦେବ ଉପରେକୁମାନେ ସମ୍ମାନି
କରିଥିଲୁ । ମେଟରେ ଅଧିକାର ମନୀ
ଦେଖାଇୟ ବଜା ଓ ସମାଜକ ସହିତ ଦ୍ୱାରା
ଦାଗଦତ୍ତ ହାତ କରିବାର କୋଳମୟୁଣ୍ଡ ଏଥର
ମେ କୁରହୁନ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ଏଥାର
ପ୍ରମେ ପ୍ରାଣେର ପଦ୍ମାବୟ ଯେ ବୋଲିଲି
ବକ୍ର ସବୁ ଅନ୍ତରୀମ ଘଟନା କିମେ ଆପଣୀ
ପ୍ରମେ ଅନାବଳେ ଶୁଣି ଦେଇପର ତମ୍ଭକଳି
ଦିନ୍ତେ ଏତ ଅଛି ଏହା ତାକୁର ଯମ ଅଛେ ।
ଯେ ଯେଥର କଳ କାହିଁ ଫାରୁର ଏଗଦୁଃ
ଖନ ଦେବା ଅନୁର୍ଧିତ ଭସନ୍ତ ।

ପାଦା କବଳ ପୋଷ୍ଟେର ମନୋଦୟ
ପାରେଜକରି ଲାଗିଲାହ ଫଳମୁଖେ ସଥାଏ
କହ ଅଛୁଟା । ସେ ବୋଲନ୍ତି କି ତେ ହେଉସେ
ଦୂଷସ୍ଥରେ ଭାବିବର୍ତ୍ତ ନାହିଁ ଦେଇ ଆଜି
ପଞ୍ଚମ ତଥା ଶାଶ କରିଯାଇ କି ଆଜେ ।
କବଳ ଅଭିନ ଧକ ଓ ସୁକୃତି ଲାଗି ମେତା
ଦରନବାବୁ ହେବ । ଜାଗରତ୍ତର ଦେଇ ହିଲା-
ହିଲ ଏହି ମୌର୍ଯ୍ୟ ଓ ପାଦା ଅମ୍ବଳ ଇନ୍ଦ୍ର-
କଳ କର୍ମକ୍ଷେତ୍ର । ତର କେତେ, ପେନ୍ଦ୍ରି
ଓ ପାଣିଜାହାର ସେମାନଙ୍କର ଅମ୍ବଳ କହ
ବହାରର କଲାପରେ ଅମାରଗରେ ବୈନଦ୍ୟକର
ଦ୍ୱିତୀୟ କେତେକ ଘରଦର୍ଶର ଗଜିହୁ
ନାଥ ଯାଇ ଅଛି ଓ ସମୟ ସମୟରେ ଅଭିନନ୍ଦ
ବୈନଦ୍ୟ ଏ ଦେଖିବୁ ଭବନଶୀଳ ସ୍ଵଭାବରେ
ପ୍ରେସଟ ହୁଅନ୍ତି । ଏହାପାରରେ ହଜାର
ଅଭିନ କହ ମାତ୍ର କିମ୍ବା ବର୍ଷା କେବେଳ
ହିଂକଟ ଓ ଦାଢ଼ିର ମଧ୍ୟ ଅଛି । ଏହେତୁ କିମ୍ବା
ହାତୁପାହାନ୍ତି, ଅଧିକ ପରିବାର ପାଇଁ ଏହା
ବନ୍ଦଯାଇ, କୁଝ ସନ୍ତୋଷର ଅଭିନ
ଅବହ ଉପରିଶ୍ରୀ ହରିହାର ପାଇଁ ଏମାନ୍ତ
ମାତ୍ର ଓ ବ୍ୟାପ କରିବ ନିହେ ।

ପ୍ରୋଗ୍ରାମର ମଦ୍ଦାଯଧୁ ଥାତ୍ତିର ମନ୍ତ୍ରୀ ଯେ
କୁଣ୍ଡଳମାତାଙ୍କ ଜଗନ୍ନାଥର ପ୍ରତି ଦେଇଲେ ସେ
କୁଣ୍ଡଳ ଯେବେଳାକୁ ଅଛନ୍ତି ଏକାନ୍ତି ନିର୍ମାଣ

କୁରାବର୍ଷର ମଧ୍ୟ ଅନେକ ହମ୍ମି ହେବ।
ମେମାଳେ ସେଇ ଦିନ ଖଲୁ ପିଲେ ଛାଇଁ
ଅବହିନ ଗ୍ରୁଚାଳ ଲାଗିବ ଏହି ଦେଖ
ବହାର ଫଳଟ ଡୁରୁ ହେବ। ଶିଖିତ ବଜାନା
ଯେତେ ଉତ୍ତାରିଗାନ୍ତି ଦେଇଲୁ ନା କାହାର
ମେମାଳେ କହିପାଇସ ସ୍ଥାଳ କି ଘାର ପୂର୍ଣ୍ଣକିମ୍ବ
କରିବେ । ଏ କଥା ସଥାର୍ଥ ଅଛି ଏବଂ
ଯମେନେ ମଧ୍ୟ ସକମେଜିକ ସହିତ କରି,
ଦୋର କହୁଥିଲୁ ମେ ଏ ଦେଖିବୁ ଇଂରେଜ
କୁ ବାହୁଡ଼ ପିଲା ଅପେକ୍ଷା ଏ ଦେଖିପାଇ
ଅଛୁ ଅସ୍ତ୍ର ବିପକ କରି ଥାଙ୍କ ପାରେ ? ଏ
ଦେଖିବୁ କିମ୍ବକ ଏହି ଅଗ୍ରିଯାସନର ଉପଦ୍ୱାର
କମଳ ଦାରଣ ଇଂରେଜମାନେ ପ୍ରେସିର
ହେଲ ଅଛନ୍ତି ଓ ଏ ମହିନୁ କିମ୍ବକେ ସଫଳ
କି ଦେବା ପର୍ଦ୍ଦାନ୍ତ ବେମାଳେ ଏ ଦେଖି ଉପାର୍ଜନ
କରି ଯାଇସ କି କାହିଁ । ଇଂରେଜଙ୍କର
ପ୍ରସ୍ତାବ ଉତ୍ତାରେ ଗ୍ରୁଚାଳ ଲାଗିବ କିମ୍ବ
ଅନ୍ୟ କୌରସେ ବିଦେଶୀୟ ଶତଧି ପ୍ରାପନ
ହେବ । ଏଥରେ ଆମ୍ବାଳଙ୍କ ଅନ୍ତିମ ଭଲ
ମତ ବିଲୁମାଟ ନାହିଁ । ଇଂରେଜ ରୂପର୍ଦ୍ଦ ପ୍ରତିକର୍ଷ
ପରି ଅଛ କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତାର କରି ନ ଥୁଲେଦେବେ
ମହାରାଜୁ ଯତ ତାନ୍ତ୍ରିମାଟକୁ କରି କରିବାକୁ
ଏହି ଏହି ପାରାକ୍ରି ଅନ୍ୟ ଦୀନା ପର୍ଦ୍ଦାନ୍ତ ଶତଧି
ବିଲୁ ଅଛ । ଏହା ଅମ୍ବାଳ କରି ଅଛି ଓ ଏହି
କେବଳ ସମ୍ପାଦନ ମେମାଳେ ଇଂଲଣ୍ଟାରେ
ଅବେଳୁ ବାଧ ଅଛ । କିମ୍ବକ କାମକରୁ ଏ
ଦେଖିବ ଅନେକ ଲାଭ ହୋଇଥାଏ ଏହା ଆମ୍ବାଳ
ମନେ ଦ୍ରୁବସରେ ସିହାର କରୁ ନାହିଁ କାହିଁ ଲାଭ
ସନ୍ତୋଷ କିମ୍ବକ ଅଛି ମଧ୍ୟ ଅଛ । ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ସ୍ଥାନେ ପ୍ରାଣେବର ମଦାରୟ କରି ଅଛନ୍ତି ଯେ
ଇଂରେଜ ରାଷ୍ଟ୍ରକର୍ତ୍ତା ଓ ପ୍ରଚାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
କରା ଜାଇ ଧର୍ମ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବିଷୟରେ ଅନେକ
ପ୍ରତ୍ୟେତ କିମ୍ବକ ଏକବାବ ନାହିଁ । ଇଂରେଜ
ମାନେ ଯଠିବା ଆମ ଅନ୍ତିମ ମାଟ ବସୁବାର
କରି କିମ୍ବକ ନାହାନ୍ତି ଯାହା ଉପାର୍ଜନ କରୁ
ଅଛନ୍ତି ଧରା ଥେବ ବଜାରାରୁ ଓ କରେ
ତାର ଅବଧାର ଏ ପର୍ଦ୍ଦାନ୍ତ ଭାବର କିମ୍ବକ
ନାହାନ୍ତି । ଅଛ ମାରାଣୀର ଇଂରେଜ ମଧ୍ୟ
ଅବଧାର କିମ୍ବକ ବେଳି ମନେ କରେ । ଯାନ୍ତିର
ନାଲା ଅଧିକ ଇଂରେଜଙ୍କର କାହିଁ ବେଳିନ
ବେଳିଷନ୍ତ ରଜ୍ୟାବ୍ଦ ଯେତେ ଆମାନ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ଅଛନ୍ତି ଅଥବା । ଦେଖିଯୁ ଅବର ଅବଧାର
ବସନ୍ତ ବୁଦ୍ଧି ଲେଖ ହେବାରୁ । ଗାନ୍ଧିମହିଳା

ପର ଅଛୁ ଜୀବିତକୁ ସହେଲି ? ଏଣ୍ଟକର ବୋଧ
କୁ ସେବାଯୁ ଶାସନରେ ଅଧିକାର ଓ ଅଭି
ଳକ ସମେଦେଖ କରି ପ୍ରତି ଦେଖାଯୁ ଲେବ-
କର ଅଥବା ଆଗ୍ରହ । ଉଚ୍ଚଶତର ସଜ୍ଜ ପ୍ରକା
ଅଧିକର ପକ୍ଷା ବିଦ୍ୟୋଗ ବିଆରେ—ଅନେକ
ବ୍ୟୁତ ହେଲୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହା ନାହିଁ—
କରି ଅଧିକାର । ପ୍ରୋଫେସର ଯାହାଠ
କହ ଅନ୍ତରୁ ଯେ କିମ୍ବରେ ଶପନରେ ଏ
ଦେଶର ଲକ୍ଷ ଜନ ବିକ୍ରି ଅନ୍ତରୁ ଲାଗୁ ଏପରି
ସେଇମାନେ କହନ୍ତି ତେବେକେ ଉଚ୍ଚଶତର
ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରତି ଦୁଃ୍ଖପାତା କରନ୍ତି । ଯେଉଁ ଦୋଷ
ଓ ଅଧିକର ପକ୍ଷା କଥା ଭାବରେ ଲେଖା
ଗଲ ତହିଁ ର ପ୍ରତିକାର କବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟର ଦ୍ୱାରା
ଥିଲା । କଲା ଧଳାଟ ପ୍ରତି ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଶାସନ
ଦିଲେ ଅମନ୍ତରୋପର ଲେଖ ମାତ୍ର ବାବଳ ରହିବ
ନାହିଁ ବର୍ତ୍ତ୍ୟ କରୁଥିଲ କଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହିକି
ନାହିଁ ଓ ଏତେ ଟାକ୍ ଦିଲାର ଅବଶ୍ୟକ
ଦେବ ତାହିଁ ଟାକ୍ ଅବେବ ଜୀବା ଦେଇ
ଦିବ । ଟାକ୍ ଦେବ ଜୀବା ଧାରାକର ଅପ-
ନ୍ତରୋପ ଭାବା ଦୁଇ ଗଲେ ସନ୍ଦେଶର ପାଇ
ଦିବିବ ନାହିଁ । ଏହି ପ୍ରତି କବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟ ସ୍ବର୍ଗ
ଦିବ ରହନ୍ତି ।

ବ୍ୟାକ ଉଦ୍‌ଦିତ କରି ବନ୍ଦରେ ଚୋଟିଏ ଅଧିକରଣ ହୋଇ
ଥିଲାମା । ସବୁରେ ଶ୍ରୀମତୀ ସମ୍ମାନୀୟଙ୍କ ମୁଖୋପାଦ୍ମାଧ୍ୟକ୍ଷୁ
ମନୋଜେତ କରିଛନ୍ତି । ସାମାଜିକ ବାହୁ ଏ ଏକ ଗ୍ରୂପ୍ ଯ
କ୍ରିଯାଦି ଶକ୍ତିକୁ ହୋଇଥିଲେ ପର । ପାପମାନିକ
ମାତ୍ର କରିବାକୁ ପରିବାର ଆୟୁତ କରିବାକୁ ମୁଖୋପାଦ୍ମାଧ୍ୟକ୍ଷୁ
ଥୁବୁକୁ ଉପରୁ ସଜ୍ଜା ଏ ନୃବିଦ୍ୟ ସର୍ବ, କିମ୍ବା
ପୁଣ୍ୟ କୁଟିଳାକୁ ଆଶ୍ରମ କରିବାକୁ ଯୋଗେ କାହା,
କର୍ମକାଳ ପରିବାର କାହା କୁହାଯାଇ କି ପାରେ ।

ମାନ୍ କଥାରେ ଜୀବନଟି ପ୍ରସାଦ ଦୂର ଚାହେନାହେ
କୁମର କର ଅଛି । ତଥାରେ କଥାରେ ଏହି ପ୍ରତିବାନରାନେ
କାହିଁରେ ହୁଅବୁ ହୋଇ ଅଛି । ଧ୍ୟାନିବାରେ
ବେମାନିବାରେ କଥା କଥାରେ ଅଛନ୍ତି କରିବାରେ, କିମ୍ବା
ତୀର ସବୁକାରେ ଏହାର କଥା କର ଅଛି । ଏହିପରି
ବୋଲିମାର ମେଟି ଖରସବର ପାତଙ୍ଗ ଏହି ଧ୍ୟାନରେ
ଅନ୍ତରେକାମାନ୍ତରୁ କାହିଁ ପରିବର୍ତ୍ତ କରିବାରୁ ଉପରେଣ
ଦେଇ ଲାଗୁ ।

ପ୍ରଥମ ପାଠୀରମଣିକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସେଇ ଥାଇବୁଳ
ଦେଖାଇ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲା ଏହି କେନ୍ଦ୍ରରେ ଓ କରାଯାଇ
ପରିଷ ଦ୍ୱାରା ଉଠିଥିଲାଗର୍ଭାରି ହେବାର କରାରେମଣିକ ମଧ୍ୟ
ଦେଇଲା ବୃଦ୍ଧିକାଳେ ପଢ଼ିବ ଦିଗ୍ନଦିନ୍ତିକ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଏ
ବାର୍ତ୍ତା ପାଇଁ ସବୁ ହେବାର ବରକାର ।

ଦୟାତର ପ୍ରକଳ୍ପର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୁହଁତା ଖେଳିବାରେ
କରଗାର କିମ୍ବା ହେବ କୋଣ ମୁହଁଦ ଠିକର ।

ବିଭିନ୍ନ ପେଟ୍ ହୋଇଥିବା ସମ୍ଭାବନା ଦେବାର
ଏବଂ ଯହିଁଠ ହେଉଥିଲା ଯାହା ଯେତା କେତେବେଳେ ମୁଁ
କାହିଁ ପରିଚୟ ଦେଖିଲା କାହାକୁଣ୍ଡିଲୁ କେବଳକୁଣ୍ଡିଲୁ ନିଜ
ଦେବା ଆହାରନ୍ତିରେ । ଏହାର ଦର୍ଶନାରେ ଏହି କଷ କମ୍ପିଲୁ
ଏବଂ କଷ ଦେବାର ।

ପାତ୍ରାଦିକ ସଂଗ୍ରାମ ।

ଏହାର ଦେଖିବାର କଲେକ୍ଟରଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଯାହା ପାଇଁ
କେତେ କୋଣ୍ଠାରୁ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ସାଥୀ ଛଳକରା ମନ୍ଦର
କି ଦେଇ ବିଶ୍ଵାସ କରିବାର ଜୋତାରୁ ଦେଇବା ଦିଗାର ଶୁଣି

ପୁନଃ ବିଶ୍ଵମର୍ତ୍ତି ସ୍ଵର୍ଗ ଯାତ୍ରେ ଦୂରକ୍ଷେତ୍ର କରି
ହୁଅରୁ କାମକାଳ ପାଇଲୁ ଝାଇଁ ପଦ୍ମମଣ୍ଡଳ ଲାଭେ
କାମ କରିବାର ଜା । ଏହରେ ଗର୍ଧ କେ
ହନ୍ତି ।

ପୁନାଳେ କଟିବାରେ କୁଳ ଦେଉର ଗ୍ରହ କୁଳ ହୋଇଥିଲା ଏହାରେ ମଧ୍ୟ ପରିପରା ହେଲା ।

ପାଇଁବିଦ୍ଧ ଏହି ଉତ୍ତରା ପରିବାଶରେ କେବଳ
ମେହେ ଆହା ବହୁକାଳୀ ମେଠାର କବିତା ଚାହୁଁ
ଜୀବ-ପ୍ରକାଶ ଦେଖୁଣୀ ବିନୋଦିତ ଅଳ୍ପମରା ଗାନ୍ଧୀ
ର ବଳେ ସମ୍ମରି ଦେଖି କଲେ କୃତ ହେ ଅଛନ୍ତି ଯାହା
କାହା !

ପାଇବାରୁ କୁରିଲୁଣ୍ଡର ଏହାକୁ ପ୍ରସରିଛି ଓ ଶମାରେ
ଦେମାନ୍ଦର ଚିତ୍ରନାଟ୍ଯର ପରେ ପରିପ୍ରେସର ଏହା
ଏ ଅଗ୍ରାଂତରେ ଦୟା କୁରିଲୁଣ୍ଡର ଗୋପ କୋଟି ପରିତ
ମୁଦ୍ରାରେ ଦେଖାଇ ଦ୍ୱାରା କରିଯାଇଥିବାରେ ଦେଇଲୁ
ପରେବେଳୋ ପରିପ୍ରେସରରେ ଦେଇବାରେ ଅଧିକାଳୀନମୂଳକ ଜ୍ଞାନ
ମୁଦ୍ରା ମାତ୍ର କରିବା ମଧ୍ୟରେ ଏହା ଦେଇ ପରିପ୍ରେସର
କାହାର କାହାର ଏହା ପ୍ରକାଶ ଦେଇଲୁ । ଏହାର
ମଧ୍ୟ ନିଆଇ ପରିପ୍ରେସର ଏହା କରିଲାମାର୍କି

ଯୁଦ୍ଧ ହେଲା ପିଲାଙ୍କ ରୂପରେ ଏବଂ ତଥା
କୁ ସମ୍ମଗ୍ନ ରଖିଲେ ତାହା ଅରଜ ପଦମ୍ଭାବ ହେଲା
ଏ ବର୍ଣ୍ଣବର୍ଣ୍ଣ ପରିବର୍ତ୍ତ କାର କେତେ ହୋଇ ଆଏ ।
ହୀନ ଦେଇବ ଦେଇବ କୁଳ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏବଂ କିମ୍ବା ।
ଏହା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଦେଖିଲୁ ପଦମ୍ଭାବରେ ମୋହାର ମନେ
ହୋଇଲୁ ଏକମେଣ୍ଡା ହେବ ଶିକ୍ଷାଦ ଥିଲା । ଉଠିଲେ
ବରତବାବୀ ହେବାରେ ପ୍ରତିମ ହେଲା । ମେହି ପରି
ବାହୁ ଦୂରାଙ୍ଗ ହୋଇଲା ।

ଦେବତା ହୋଇବି ପୁଣ୍ୟ ସହା ମଧ୍ୟ କାନ୍ତରେତେ
ଅବାମାତ୍ର କୀର୍ତ୍ତିକୁ କଥା କରିବା କବି ପାଇଲୁ, ଏବେ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଇଲା । ଯୋଗିନୀଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ଏବେଳେ
ଅବାମାତ୍ର କୀର୍ତ୍ତି କଥାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ଏବେଳୁ
ଦେବତା କରିବା ସାହିତ୍ୟ କୋରିପର କାନ୍ତରେତେ ହୋଇଲା
ଅବାମାତ୍ରରେତେ ତ ୫୫୦୦ ଲା ଶାହିରା ହୋଇ
ଦେଇଲା ।

ବୁଦ୍ଧିର ଠାର କୁଣ୍ଡଳ ପାଦକ ସହଜର
ଏହି ଏ ପଦାନ୍ତର ପାଦାର୍ଥ ପୋଷନକୁ । ଏହି ଏହି
ପଦାନ୍ତର କୁଣ୍ଡଳ ପଦାର୍ଥରେ ମିଳିବାରେ । ଏହିକୁ
କଥା ମା ବାହୁଦିନ ଏହି ପଦାର୍ଥ ଦେଖାଇ କବିତା କରିବାର

ପାଇବେ । । କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ତାଙ୍କ ଦୁଇରେ ଦେଖିଲେ ସତ ପାହ ଚିଠା ନିମ୍ନଲିଙ୍ଗ
ମାତ୍ରମ ଦିଲେ, କେବେ କୁଳମଣେ ସତ୍ତ୍ଵ ହୁଏ ହେଲା
ଯଦିର ଦିଲେ ମୋହମ୍ମଦ କଲାନ୍ତି ମଧ୍ୟ ହେଲା ।

କେବଳ ଜାତି ପାଇଁ କରୁଥିଲା ହେଉଥିବା
କେବଳ କରନ୍ତାର ମଧ୍ୟରେ କରନ୍ତାର ମଧ୍ୟରେ
ଅକ୍ଷାମାଳା ପାଇଁ କରନ୍ତାର ମଧ୍ୟରେ କରନ୍ତାର
କରନ୍ତାର ମଧ୍ୟରେ

କାହିଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ବେଳେଶ୍ଵର ସମ୍ପଦ ।

ପ୍ରତି ମଧ୍ୟରେ ଏହା କିମ୍ବା ପ୍ରତାଙ୍ଗିରେ ଥାଇଗଲା
କୁଳ ବ୍ୟାଚର ଅନ୍ତରେ ଯାଇ କରସବୁ ହୋଇ ଏହି—
କାର କାରର ଦେଖେ କିମ୍ବା ଏହି ଘୋଟା କାହାର
ଦେଖିବା ଅଧିକ କମଳାଟେଇ ଏ ସେ ତାର ସଜେ ଦେଖି
କି କିମ୍ବା କିମ୍ବା ବ୍ୟାଚର ଏ ସାଥେ ଥାଇ ଅନ୍ତରେ
କାହାର ନେଇଥିରେ ଥାଇବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କାହାର
କାହାର

ବେଦାଗାଁ ଆମ କରୁଣା ହିନ୍ଦୁତ୍ତା ଦିବରଣୀ
ଏ ପ୍ରାଚୀରେ ଯୋଗୀ ଅସମ୍ଭବ ଆମ ମାତ୍ର ଧରି
ଏ କରୁଣା ଅସମକ କରିପଦ୍ଧତି କରି ସହାଯ କରି
ଏଣେ ଶୁଣୁଟି ହେଉ ଏ କରିପଦ୍ଧତି ଉପାନ କରି
କେ ଭାବ ପିଲି ନାହିଁ ଏ ବର୍ଷ ଦୂରେ ଦେଖାଇ
କରି କୈବି ଅନ୍ତରାଳ କରିବ ।

ପାଦରୀ କୋଟିଏ ଧୂମରଙ୍ଗାତୀଠ ହଲେବ ସନ୍ତୋ
ମେଲମଠାରୁ ପିଲାପରେ ତୁ ମେହନାବ ମରନ ହେ
ବୁ ।

କେବଳ ମାନ୍ୟରେ ବନ୍ଦିତର ଆହେବ ଏବଂ
ଯାହା ସରବେ ଏଠାରେ ପଢ଼ିବ ବନ୍ଦିତ ପଥିବାକୁ
ପଢ଼ିବ ଦାଖାଇ ବସନ୍ତ ଉଦ୍‌ଘାଟ କର ଅଛି
ତ ଦାଖାଇ ଅଛି କାହିଁ କବିତାକୁ ପଢ଼ିବା

ପ୍ରେସର୍ସ୍ ।

ପ୍ରେରଣାବିର ମହାମତି ନିମିତ୍ତ ଅମେରିକା
ନେ ଦାଖି କୋର୍ଟ ।

ଶ୍ରୀ କମଳା ମାତ୍ରାର ପ୍ରକଳ୍ପିତା

ପ୍ରକାଶକ ନବାବନ୍ତ ସମୀଗେଣ

ମହାଶ୍ରୀ ।

ଶ୍ରୀ ବାହୁ ସତ୍ତର ପାଇଁ କାବ୍ୟରେ ମୋହିବ
ପୁନ ହଜାରଗା ହିମେତି ଦେଖି କର ଅଛିଲୁ ମାତ୍ର
ପୁନ ଲୁହ ପ୍ରସ୍ତର କି ଅଧିକାରୋତ୍ତମ ପାଇସନ୍ତରର
ଅନ୍ତରକ ଦେହ ଅଛି ସଦ୍ଯତି ଏ ଜୀବାରେ ପୁନ
ହୁଏ ଦେବେ ହୁଏ ତିନ ଜୀବାରୁ ପିଲାମଣିନେ
ଆମେ ହଜାର୍ଯ୍ୟରେ ଅନ୍ତରକ କର ପରିଚ୍ଛି ମତ୍ତ
ଭଜ ପୁନ ନିର୍ଭିତ ତେବାଳାଳ ଧରନତୁ
ତେବେଶକୁ ଓ ଉତ୍ତରା ପରାମାର୍ଦ୍ଦ ଅମ୍ବନ୍ଦିନେ
ପାର୍ଥିକା ଦର୍ଶି ଆୟୁ ବିହୁ ମୁହଁ ମେତିରହିଁ
ସାହୀଙ୍କ କଲେ ନବେଦ୍ୟର ମାତ୍ର ଧର୍ମନିର୍ମାଣରେ
ଏହ ହୋଇ ଫରେ । ।

ସାମାଜିକ | ଓ | ଶୈଖନିକ ଅନୁକାଳେ
କମ୍ପ୍ୟୁଟର

To THE EDITOR OF UTICAL DIPLA,

Allow me please to say that the garbled account of the civil suit as published in your issue of the 30th August is not, in keeping with your usual fairness, a journalist.

For in the first place you seem to indicate as an uncontroverted fact the defendant's one-sided statement of his own case, in the face of the Judge's remark as follows:— "No doubt defendant No. 1 is by his own showing a liar (Doithel) and a disregarder of solemn oaths and no doubt defendant's case is also open to the suspicions of his resorting to fraudulent devices and false evidence."

Secondly as to the payment of the money which formed the subject of the suit you have not been pleased to state the substance of Abinash Babu's deposition which does not at all favour the Plaintiff's case. Abinash Babu has said clearly to the effect "I did not see either the execution of the bond or the passing of the consideration." The object of the defendants, backed as they are by the whole batch of the dismissed hereditary servants of the Raj family, is setting up the defence you quote is simply to calumniate Abinash Babu. The position of Abinash Babu before a nest of hornets, is indeed unenviable.

Thirdly you are not correct in leading your reader to infer that the Judge has upheld the insinuation made in the Moonzil's Judgment against Abinash Babu. The Judge has singled out for notice only one of Abinash Babu's private chits to a (then dismissed mohorit) written in April 1881. This chit was evidently written off hand and without due care and forethought, the word 'witnessed' found fault with by the Judge was obviously meant for 'false witness'.

The moonshie insurrection against Abinash Babu is certainly not borne by the evidence on record : it is based on an utterly untenable basis that the plaintiff (not legally a ward under the Court of Wards) although owning considerable moveable and immoveable property (Shri-Chan) controlling a large establishment of servants, paid from her own private pocket and the chief of whom is a retired Amil of somewhat respectable position, of the

Judge's Court, conducting legal proceedings through salaried law officers, allow herself to be kept in her own private residence in worse confinement than the vilest felon of the Katak Tsui, under restrictions to see or converse with her own people-servants, ryats and defendants except under strict Surveillance. The identification of Babu Ramkalli Dutt with Abinash Babu in body and mind is equally monstrous.

Further Mr. Editor you should not have omitted to mention the fact which too the record discloses that with a view simply to cast a slur on Abinash Babu, the person who had advised institution of rent suits 1881 against the few recusant middle class men (*Mostagirs*), and not ryots as you say, under the Plaintiff represented by the Defendants, the Defendants did not scruple to file at Court a fabricated document purporting to bear Abinash Babu's signature, one which even such a prejudiced Judge as the Meonsiff has been constrained to characterise as "suspicious."

I need not add that one of the witnesses suborned by the Defence to support the tissue of falsehoods, had been committed in 1881 at the instance of the Babu to the Criminal Court for perjury, a second is by his own showing a dependent on this latter, a third was sentenced to two years rigorous imprisonment for theft and cheating by MR. FRASER—though this sentence did not stand, before MR. WORGAN, a fourth another old servant of the Plaintiff dismissed for misconduct.

1st September } Yours faithfully,
 1884,
 Katak. } Nagendra Nath Chatterjee.

ମଲ୍ଲପ୍ରାପ୍ତି ।

ଶ୍ରୀ ପଦା	କେମେ	କଣ୍ଠରା	କଞ୍ଚିତ୍ତା	୧୦୯
ଶ୍ରୀ ରଷ୍ଟ୍ରୀମନମୁଖ ସ୍ଵର୍ଗ ପୋଖ୍ରୀରୁ ବନ୍ଦକ			କଞ୍ଚିତ୍ତା	୧୦୧
ଜୀବନାବଳୀ ବାବ		କନ୍ଧରା	କଞ୍ଚିତ୍ତା	୧୦୫
ଶ୍ରୀ କନ୍ଧ ପଦାକ ପାହେକ	ପିପା	କଣ୍ଠରା	କଞ୍ଚିତ୍ତା	୧୦୫
ଶ୍ରୀ ପଦା	କାହେକ	କିଠକ ଅନ୍ତରାଳ	କଞ୍ଚିତ୍ତା	୧୦୫
ଶ୍ରୀ ପଦା	କାହେକ	କିଠକ ଅନ୍ତରାଳ	କଞ୍ଚିତ୍ତା	୧୦୫

ବିଜ୍ଞାପନ

ଲ୍ଲଗାର ଦୋକାନ ।

ବାବ ଆର୍ଦ୍ରନିଷ୍ଠର କର କଣ୍ଠାନ ।

କଟକ ସହର ଗୌଧାବଜ୍ରାର ।

ନିମ୍ନଲିଖିତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାଷାଧିକାର ଅମ୍ବୁ ଜୀବ-
ଧାର୍ଯ୍ୟରେ ବନ୍ଦୀ ନିର୍ଦ୍ଦିତ ସ୍ଥାନ ଅଛି ।
ଗ୍ରାହକମାନେ ଏଠାମେ ଚାର କଲେ ତାର
ପାଇବେ । ବିଦେଶୀୟ ଗ୍ରାହକମାନେ ଜ୍ଞାନମା-
ସନ ସହିତ ମନ୍ୟ ପ୍ରେରଣା କଲେ ସେବକିର
ସହିତ ଅର୍ଥ ଶୀଘ୍ର ପଠାଇ ଦିଅ ଯିବ ।

କପ୍ତର ରୂପ ।

ଏହାର ସେବନ କଲେ ଅଜ୍ଞାତୀ, ଅଭିଧାର,
ଆମାଦିଧାର, ରାଜ୍ୟଧାର, ଶ୍ରୀରାମ, ବାଲକ
ମାନବର ସମସ୍ତ ପ୍ରଭାର ଅନ୍ଧଧାର ଓ ଭାବନାର
ମୟ ଭଲ ହୁଅର । ମା ୨ ଛଠ ୧୮ ।

ବିଜେଶ୍ଵର ରେ

ଏଥରେ ବିଶ୍ଵାସ ପ୍ରକାର ମେହ, ତେବେ
ପ୍ରକାର ଦୂରାଧାର, ଅଗ୍ନି, ମୁହଁଛୁଟ, ଦୋଷ
ସେଇ ଓ ପ୍ରଦର କଲ ବୁଝଇ । ଦୁଇ ମାତ୍ର
ଢାଳୁ ଠାଣୀ ।

କବିତା ପ୍ରଣୀତକୋବିଦୀ

ଭୋଗାପ୍ରିୟ ହେଗାପ୍ରିୟ ଖୋଦକ ।
ନିରେଶୀ ଲୋକେ ଏ ମୋଦକ ସେବକ
କଲେ ବଳ ବର୍ତ୍ତି କରି ଓ ଶଶୀର ଅଧିକ ଛୁଟି
ସବୁ ଦୁଆର, ବଜାଣାର ମୁଧୀ ଦୂର, ଗୁରୁପାଦ
ପ୍ରବ୍ୟ ଆହାର କଲେ କର୍ତ୍ତା ହୋଇ ଆବ
ରୋଗୀ ପଷେ—ଶରୀର୍ଯ୍ୟ (ବାପଦାର ବଳ-
ପକଳ), ଶୁଦ୍ଧିଷୟ, ପ୍ରମେତ, ଅଳ୍ପାର, ଜଣ୍ଠ
ଶୁଷ୍ଟି, ଥଳିଦଙ୍କ ପ୍ରଭାତ ନାଳା ଗୋଗ ଦଳ
ଦୁଆର । ମୂଲ୍ୟ ମା ୧୦ ଟଙ୍କା ।
ଭାଜନ ଆପୁରେଶ୍ୱର } କବିତା,
ଭାଷ୍ୟାକିମ୍ବ ବରଗା }
ବିଜ୍ଞାର କିତକ } ଗ୍ରୂପରିଷାଦ ।

ଏକଶ୍ରୀବର ମଳିନୀ

ଦେଶୀୟ ଉପକରଣବାର ସ୍ଵର୍ଗ ମନୁଷ୍ୟମାତ୍ର ।
ଏଥରେ ଧାରନ କିମ୍ବା ଅନ୍ଧାକାର ବିଶ୍ୱାସୂଳ
ପଦାର୍ଥର ଲେଖନାର ଲୋହ । ପତି ପଦିଥିବା ଟୁକ୍କ
ଧ୍ୟାନିଙ୍କ ଖର୍ଚ୍ଛା ଟୁ ଯା ଅଧିକ ।

ନିରକ୍ଷଣ ସାଲୁସା । ଜନକ ସାଲୁସା

ଏହା ୧୦ ପ୍ଲଟର ଦେଖାଯୁଥି ଓ ଏ ପ୍ଲଟର
କିମତ ମସନ୍ଦାର ପ୍ରସ୍ତୁତ । ଏହା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ
କଲେ ଶବ୍ଦରୁ ପାଇଦିପିଲ ଉଚ୍ଚକୋଷ
ସବୁ ଶୀଘ୍ର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଯାଏ । ଅବରୁ ଥା,
ଗରମୀ ଥା, ଲାଲ ଥା, ବେଳ ଓ ଲାଲ
ଛିପରର ଥା, ଶୋଲ ଥା, କାଳ ଥା, କାକର
ପୂଜ, କୋଣ୍ଡ ଦାଠିଲ୍ୟ, ଅଳ୍ପଶୀତା, ଘେଟପଲ
ଶବ୍ଦବ୍ୟଥା, କାର, ସମୃକାର, ପ୍ରସାକଣ୍ଡା,
କୁଣ୍ଡିଆ, ଧାରୁଦୋଷାଲ୍ୟ ଏବଂ ଉଚ୍ଚନ୍ତର କୁଣ୍ଡ
ଲାଜାହ ଶୀଘ୍ର ଏବଂ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅପରି ହୁଏ ।

ମାନକ ଟେଲି

ତାକୁଣ୍ଡ ଉପାୟରେ ମାନଗୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କେଳା
ଥବଳ ଓ କୁଣ୍ଡ ଦେଗର ସେବେ କିମ୍ବ ଜ୍ଞାନ୍ୟ
ଆଏ ତେବେ ତାହା ମାନ୍ । ମାନର କେଳ
ଆସ୍ତେମାନେ ବହୁ କଣ୍ଠରେ ଓ ବହୁ ବ୍ୟଥରେ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରଅଛୁ । ଶାହୁ, ଯାହୁ, କୃତ୍ତିଷ୍ଠ,
କିଲ, ପକ୍ଷୀଯାଦ, ଧବଳ, କୁଣ୍ଡ, ଶଳତକୁଣ୍ଡ,
ଭବନାବ ଦେଗର ମହୋନ୍ଧ୍ୟ । ଏବା ବ୍ୟକ୍ତିର
ସେବେ ପ୍ରକାର ଯା ଅଛି, ତହୁଁ ଏକା
ମହାପ୍ରକାରେ ଉତ୍ଥାନ୍ତ ଅଛେ । ସତ କଳ
ବୋରଳ ଟଃକ୍କା ଓ ସେଟ ବୋରଳ
ଟଃକ୍କା ।

ପାତା ଅକ୍ଷମ କି ହେଲେ ମୁଲ୍ୟ ଫେରିବ
ଦିଖାଯିବ । କିମ୍ବା ଦେବ ଏଣ୍ଡର୍ସନ ଖୁବି
୨୭ ଜନ୍ମର ସୁଦର୍ଶନ, ଏ, ଗୋପ, ପ୍ରେସ୍ରୁ-
କ୍ଲାବ ପ୍ରସବ କହାଇ ବିକ୍ରି ଦିଲା ।

ମୂଲ୍ୟ ଶତ ବୋଲନ ଟ ୧୯ ଟା,
ପ୍ରେକ୍ଷଣ ଟ ୧୦ ଅଣ୍ଟା । ଉଚିତ ଟ ୧୦୦ ଅଣ୍ଟା ।

ଉପରଳିଖିତ ସାହିତ୍ୟ

ବିଟକ ପ୍ରିନ୍ଟିଂ ବିଧାମାଳ ଦୋକାନ ପଞ୍ଜୀ
ବିହୁ ଦେଉଅଛି ।

ପ୍ରକାଶନ ମେଲ୍

ସାଧୁ ଦ୍ଵିତୀୟ ବିଷ୍ଣୁ ॥

第六回

ତା ୧୯ ଓ ମାତ୍ର ସିଦ୍ଧାନ୍ତର କୁ ଏହି ମହିଳା । ମା ଦୂର ତ ଏହି କୁ ପଢ଼ି ଏହି ସାଇ ବନ୍ଦିବାର

ପ୍ରକାଶକ

ମନ୍ଦିର ଅଳ୍ପ

৭৩৮

ପ୍ରକାଶକ - ୩୫

卷之三

Digitized by srujanika@gmail.com

100

ବଳ୍ପିବାକ ଲଂବା ଟୀରୀ ଦେବାର
ଆଜନ ହଟକ ଦେବାପୀମାନଟୀରେ ତଳର ମାସରୁ
ପ୍ରଭୁରିବ ଦେଲା । ଏଥର ବିଶ୍ୱାସ କଲିବିଧା
ଗହେଟର ପ୍ରକାଶ ଦୋଷଥକ । ଏ ଆଜନ
ଅନ୍ତର ଧୂମରୁ ଜାଣ୍ଯ କେବାର ଉପର ଥିଲା ।
ମାତା ଦେଇ ବରିବ ବସନ୍ତ ରେଣ ଏ ଜଗ-
ରେ ମଧ୍ୟ ପଢିବାର ଅଶୀ କପାଳର ପାରେ
କାରଣ ଲଂବା ଟୀରୀ ଦେଲା କୁଳ ବସନ୍ତ
ଆଜ କରିବାର ଅନ୍ୟ ସବଳ ଉପାୟ ଅଧ୍ୟ
ଅବସ୍ଥାର ହୋଇ ଲାଗି । ବିଶ୍ୱାସରେ ତେ-
ଶାରେ ଏହି ରେଣ ଏଣିକି ପ୍ରକଳ ବେହାର
ଦେଖାଯାଏ ଏହି ଏଥର ପୋଷକରାରେ ଆମେ-
ମାନେ ଦୂରଶ୍ଵର ଲଂବା ପଚ କେବାଣ କରି-
ଅଛି । ଅଯାକରୁ ତେଣା ବାସିମାନେ ସେ ସତ୍ତି
ମନୋମୋଳ ପଦକ ଥାଠ କର ବିହିବ ପ୍ରଜା-
ବାରର ଦେଖା କରିବୁ ।

ପ୍ରେସ୍‌ମାକଳିକୁ ଅବଗତ ହେଲୁଁ ସେ
କୁଟୁ ପଡ଼ଇ ସାମାଦିବ ପ୍ରେସିଜେନେଷ କଲେ-
ଲାଇ ପାଇଲୁଣ୍ଠିବା ବ୍ୟାଥର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲାଖ
ପ୍ରତିକ ଅଧିକରଣ ମନ୍ଦରାଜ ପଶୁର ସିନ୍ଧେ ।
ଆଖାଧିକ ଏହିପରି ଜାତିର ଦେଇ ଅଛନ୍ତି କି
ତାର ସାମାଦିବ ସେ ଶତମନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକ
ନହାନ୍ତି ଅସମ୍ଭାବିତ କବାଲ କହନ୍ତି
ତହିଁକେ ଲେଖମେହି ପ୍ରମାଣ ସମ୍ଭୂତ ସେ
ଅକ୍ଷୟ ପରିଦ୍ୟା କିମ୍ବା ନାହାନ୍ତି । ୫୩-

ପିତେଲେ କଲେଜର ବ୍ୟାପାର ନିମିତ୍ତ ପାଇ
ଗେବାଳକା ଶୁଣିଥ ଅବଦର ନିକଳାଯୁ ଥିଲେ
ହେ ସୁଧା ଅଧାପର ଷେଖ ନମିତ୍ତ ଆଶାକ
ବାପୀ ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କ ବିଶୁରରେ ଦେଖିଯୁ
ବାଲକଙ୍କ ପ୍ରତି ମନରା ଓ ବିଶ୍ୱାସ କରି ବାର୍ଯ୍ୟ
କଲେ ଅଛି ସନର ଜୀବରେ ବାଲଚମାନେ
ବ୍ୟବହାର କରିବେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଏମତି
ଅମୂଳକଙ୍କ ମନକୁ ଦକ୍ଷ ଦେଖି ଅଛି । ତିଥାର
ଠେ ପ୍ରେସ ପାଇଲେ ଏକା ଦେଖିଯୁ ରହ
ବାହୁଡ଼ ସମ୍ବାୟ ଯୁଦ୍ଧବାର ଅଧିକାରୀମାନେ
ବଣ୍ଟାଇଛି ହୋଇ ଗିରିବେ । ଅମୂଳକଙ୍କ ଧା-
ରଣା ଏହି କି ଏକା ଫୁଥାର ଓ ହେବି ପରା-
ଦ୍ୱୀପ ସମ୍ପଦର ବର୍ତ୍ତମାନ ପଟ୍ଟଣ
ହେବୁ ଅଛି ଓ ତାଙ୍କ ଘରୁଥାର ବରାଇ ନୀତିକା ।

ଶକ୍ତି ପରିବାରଠାରୁ ମଞ୍ଜଳିଗାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଯେଉଁ ଲଗାଏ ଦୂଷି ଏଠାରେ ହୋଇଥିଲା
ତହିଁରେ ବସୁର କଳ ବର୍ଣ୍ଣାତହିଁ ଏହି ଏ ରାଜ୍ଞି
ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଗୋଟିଏ ଏକା ଲଗାଏ ଦୂଷି
ଦେଖା ଗଲା । ଏକାହାଏ ପରିବାର ଉପକାର
ହୋଇଥାଏ ଗୋଟିବାରୁ ହେବ ଏବଂ ଏଥୁ
ସବେଁ ଯେଉଁ ଲଗା ବଢ଼ି ହୋଇଥିଲା ତାଙ୍କା
ସାମନ୍ୟକ ହେଲେ ନଥେ ଆସାଧ୍ୟକ୍ଷା କମ୍ପା
ଦିଗେବ ପରିବାର ନୀରବ । ଏହି ଲଗାଏ କରୁ-
ଦିଲ୍ଲା ଅଟକ ଅନ୍ତରଃ କଲିବର ଠାରୁ ଗଞ୍ଜାନ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଦ୍ଧିଶ୍ଵରେ ଏହି ସମୟରେ ଦିଗେବ

ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଦେଶ ଏବଂ ଦାତିଶାଖର ସେହି
ପ୍ରାନରେ ଦୁଷ୍ଟିର ନିଷ୍ଠା ଅଭିନ ଥିଲ
ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ଜଳକଣ୍ଠ ଦ୍ୱାରା ଯାଇଥାରୁ ।
ଦୂର ଏବଦଳ ଉପରୁ ଏହି ଦୁଷ୍ଟିର ଅସ୍ତ୍ରକଳ
ଓ କାର୍ଯ୍ୟ କାରଣା ହଲଗୁଯେ ଛାପ ପଣିକ
ମାତ୍ର ଯେବେ ଚନ୍ଦ୍ରାଳ ପୁନରୁ ଏହା ହୋଇ
ଆନ୍ତା ତେବେ ଆହୁର ତୃପତ୍ତିର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଥିଲ । ଆବାଶର ଲକ୍ଷଣ ଦେଖି କୋଥିରେ
ଅଛି ଆହୁର ଦୁଷ୍ଟି ଦେବ ଏବଂ ଏକ ପ୍ରାସ୍ତ
ଜଳକଣ୍ଠ ବନ୍ଧୁର ନାହିଁ ।

କାର୍ତ୍ତବ ଶାନ୍ତିଯ ନହାଯଥୁ ଆଗର ପ୍ରାୟ ।
ଏଥୁଣ୍ଡର ବଜାରୁଦେଶର ଦେଖାଣ କରେଥ-
ମାନ ଅଗାମୀ ସ୍ଵର୍ଗବାରିତାରୁ ଏକମାର ବନ
ଦେବ ଏହି ଉତ୍ତରାଧିକାର ସହି ଅଳ୍ପାକାର
ସର୍ବକାଶ କାର୍ଯ୍ୟାଲୟମ୍ବନ ଏହିମାତ୍ର ତା ଏହି
ଇତ୍ତମାରୁ ଅତ୍ର ଦୂରମାତ୍ର ବାହୁଦୟ ପର୍ଯ୍ୟଳ୍ପ କର
ଦେବ । ମାର ଶେଷରେ କରେଣ ବନ ପତ୍ର
ସ୍ଵର୍ଗରୁ ନିମ୍ନମାନକୁଷାଚାର ଏ ମାସର ଦେତଙ୍କ
କରେଣ ଫିଟିବା ଉତ୍ତର ମିଳିବାର କଥା କିମ୍ବୁ
ଏବେ ମାସର ଶେଷ ହେବାରୁ ଅମଲକ ଦୀର୍ଘ
ଆମ ଗର୍ବରେ ଟଙ୍କା ଦଳା ଦୂରୋଧ୍ୱବ ପଢ଼ଇ
ହଟା ଦୂରମାନା ମାତ୍ର । ଏମନ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ଅମ-
ଲମାନେ ହୃଦୀ ପୂଜ୍ୟ ଦେବକ ପାରବା ସତ୍ତା-
ଶେ ନାହା ଏହି କର କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବାର

ଅନ୍ତର୍ଜାଲ ବିଧିରେ ଦେଖା ପାଇ ଅଛି ମାତ୍ର
ଏହିରେ କବଳାଇ ଏକାତ୍ମିକ ତେଜିରାର
ପରିମ୍ବୁ ସର୍ବର୍ଗ ପୋଲ ଆମରାବିଷ ତିନୀ ଦୂର
କର ଦେଇ ଥାଇନ୍ତି । ସେ ଗତ ସମ୍ବାଦର
ତରଫରା କାଳେଟରେ ବିଶ୍ଵାସ ଦେଇ ଯାଇନ୍ତି
ଏ ସମ୍ବାଦର ସମ୍ପ୍ରଦ୍ୟ ହାର୍ଦିକାଲସ୍ଥାର ଉର୍ଗରାତ୍ର
ମାତ୍ର (ସବାର ହାତିମ ଅର୍ଥାତ୍ ଶାତିମା
କିମ୍ବାର ଗଚ୍ଛଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ଦୃଶ୍ୟ
ତାହାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ା) କିମ୍ବାପାଇ ତା ୨୨ ଓ ୨୩
ମାତ୍ରରେ ଏହି ମାଧ୍ୟର ନେବକ ପାଇବେ ।
ଏଗର ସେହି ମାତ୍ର ଟ ୧୦୦୫ ଦାସ୍ତୁ ତିନୀ
ପେନସନ ପାଇଁ ଅଛୁଟି ଥେମାନିନ ମଧ୍ୟ ଏ
ମାତ୍ରର ପେନସନ ହାତୁ ତାରମାନକରିବା
ପାଇ ପାଇବେ ।

ଅବୁଦନ ପଳେ ପ୍ରକାଶରେ ପ୍ରଥାର
ହୋଇ ଥିଲା କି ଏଠା କାତମୋଡ଼ କଥା କରସୁ
‘ଶରୀର ଦୃଷ୍ଟି’ ନାମର ବିବନରେ ଗୋଟିଏ
ଧାରାକ୍ଷେତ୍ର ହେବେ ତଥା ଦେଖାଯୁଁ ଦେବକହା
ହୋଇ ପ୍ରାଣିତ ବୋଲ ଅଛି ଏବଂ ଅନୁବାନରେ
ହର୍ଷିତିର ଏକାକାଳ ବାଜ ଟ ୨୦୦୦ ଟଙ୍କା
ଏବଂ ଅନ୍ତରିକ୍ଷରେ ଟ ୫୦୦ ଟଙ୍କା ସମ୍ମାନର ଦୋଷ
ଅଛି ଏକାକାଳ ଲେଖି ଅନ୍ତରିକ୍ଷ ବିକଳ
ଏବଂ ଜୀବବସ୍ତୁର ନିମିତ୍ତ ଏବା ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗ
କୁ ଯାହା ପ୍ରାଣିନା ଦେଖି ଆହୁ ତାହା କେବଳ
ଧାରାକ୍ଷେତ୍ର ନୀତିରେ । ଏହା ପ୍ରଥାନାହେ ଶିଳ୍ପୀଙ୍କ
କିମ୍ବା ଦିଲପାତା ମାନସିକ ରମ କରି ଏକଥିଲା
ସମୟରେ ଯେତେ କେବଳ ଜୀବିତକୁବ୍ରାତା ପାଇଁର
ମୁଦ୍ରନା କରିଲା ଏବଂ କହିଲୁ କହିଲୁତୋହା
କୁଳେ କରିଗଲା ତରେବେରେ ଏଠା ଠାର୍କନାମା
କାଳ କରିବେ ପ୍ରାଣିକ କରିବେ ଏବଂ ଗୋଟିଏ
ଅନ୍ତର ବା ଅନ୍ତରା ବଜାଏତ ଗାଟ ତାଖରେ
ଥିବା କେତେବେ ପ୍ରାଣିକ ମେଲ ଅଛି ଏହା
ଏଠା କରିଗଲୁ କରିବା ପରିହାର ନାହିଁ
ଏହା ଏକାକିମେତ୍ର ବର୍ଣ୍ଣିତ ପ୍ରାଣ କାହିଁ କାହିଁ
ଏଥିର ମେଲର ହୋଇ ଅଛିଲୁ । ଏବାର କାହା
କାହାରେ ଅନ୍ତରା ଦେଇ ଅଛି ମାତ୍ର ଦେଖୁଥାଏ
କାହା ଉପରି ଥରାଇବେ ଅନ୍ତରିକ୍ଷ ଦେଇ
କାହାରେ ଅନ୍ତରିକ୍ଷ ହାଲ ନେଇମାନେ ଏହିତେ

ଯୋଗ କରିବ ପାଇଁ ନାହାନ୍ତି ସରବର୍ଷ କାହାଙ୍କି
ଧୂଳିବ ଦୁଇଲାଗୁପେ ରଖି ଥାଏ ପାଇଁ ନାହାନ୍ତି ।
ଦେଇଯେ କାହାରେ ଅଧିକରି ଚାହୁଁ ମୁକ୍ତ
ହୋଇ ପାରିଲେ କିମ୍ବା ଦୁଆମ୍ବା ।

ହୁନ୍ଦୁମେଟି ଏକ ନେତ୍ର ଅଛନ୍ତି ଯେ ଅନୁଭବ
ତଥେ ସାରିବଳା ପ୍ରେସିଡେନ୍ସି ବର୍କଲାଇସ୍‌
ଗ୍ରାନ୍ଟମାନେ ଶାକ ଅଧିକର ମାତ୍ରମୋରେଇ
ସାହେବଙ୍କ ପ୍ରେସିନ୍ (ବଳପିଥି) ବେଠିବ ପରେ
ଥୁଅ ହୋଇ ଥିଥା ବାକରେ ସଂସ୍କୃ ଆଜ
ଲାଗେ । ବାସ୍ତବରେ ସବା ନିରାକୃ ଅନୁଭବୀ
ମାତ୍ର ବାକକମାନେ ଯେ କାହିଁବ ଶ୍ରୀରାମାଜ୍ଞା
ସ୍ଵର୍ଗ ନ ହେଲେ ଏତିବ ଅର୍ଥରେ ହସ୍ତ୍ୟ ।
ଆଜି କାହିଁ ବାକକବ ପ୍ରତି କାହିଁପତ୍ରରୁ ଯେଉଁ
ବିଷୟ ଦୃଷ୍ଟି ପତ ଅଛି ତାହିଁରେ ଏତୁପ ଅନୁଭବ
କାହିଁ ବଲୁକରେ ସଫର କରିବାର ହୁଅଛି ।
କିନ୍ତୁ ବଲୁକରେ ସଫର କରିବାର କାହିଁନାହିଁ ।
ଅରେ ସେଠାରେ ଜଣେ ଅଧିକର
କ୍ଲୌସ୍ (class) କୁ ଅସି ପଡ଼ାଇବେ ନାହିଁ
କେଇ ହୁଅପନ ଦେଲେ । କଣେ ବାବଦ
ବିଦ୍ୟାରେ ପ୍ରଥମ ଅନ୍ତର ଲାଭ ଦେଲେ ।
ଚର୍ଚିତର ଏକାବେଳେକେ କାନିକାମ୍ରାମାନଙ୍କ
ପଞ୍ଜାବକ ଖାଇ ଚାହିଁ ଏଠି ହୋଇ ଗଲା
ଅଧିକର ଏ ବାହୁ ଦେଇ ଉତ୍ସବାରୁ ବାକ
କରୁ ସବୁ କମବା ଅଧିଗ୍ରାୟରେ ଅବ୍ରତ
ଥିବା ଅଜ୍ଞବମାନକର ପ୍ରଥମାନର କରି
ଦେଲେ । ଅର୍ଥ ହେଉ ଅଧିକର ରଖ (କିମ୍ବା
ନାହିଁ ପଣ୍ଡାଇକେ କାହିଁ ! ହନ୍ତେକୁ ଅନ୍ତର
ପଣ୍ଡାଟି କହ ଅଛନ୍ତି ଯେ କିମରନ ସାହେବ
ଶୈଳିକଣ ହୁଏ ବର୍ଜିନାଇ ଥିଲା ତାନରେ
ଆଜି ଏତୁପ କରିବାରର ପରିପାଳା ନ କର
ଥିଲା କଣାକେ ପରିପ ବସୁରେ କାହିଁ
ଦେବାର ଅଶା କରିବେ । କ ଅର୍ଥରେ । କିମ୍ବା
କମର ଗ୍ରା ମେରାମା କାରାକରିବେ
ହେବେ କରିବାର ଶଖାର ଦେଇ ଶଖ
ଏହିଏ ହାତା ପାଇସରେ ଏ ଅତି ଲାକାମ
କେବଳ ନିଃସ୍ଵର୍ଗ ରହିଲା ଏତା ଦେଇବେ ଏବଂ
କେବେ ସତର୍କ ହେବାର କାମରେକାହିଁ

ବିଜ୍ଞାନ ଏକାଦ ଅଧିକାରୀ ଓ ମହାନାନ୍ତରୀକରଣ କେନ୍ଦ୍ରର ସାଥେବ ଅଧିକାରୀ ପାଇଁ ମୁଁ ଏକ ଉଚ୍ଚବିଷୟରେ ଖେଳନାମାନ କରେ ବିଜ୍ଞାନ ଏକାଦ କଲେବାକୁ ବର୍ତ୍ତନ ଦିଇବାକୁ

ଏହି ଜ୍ଞାନପ୍ରେସ୍ ଅଟେରମାତ୍ର ବେଳମାତ୍ର ଥାଏ
ଯିବେଳେ ଯେଠାରୁ କୁଣ୍ଡ ଥିଲା ତାହାର କଷରେ
ମଧ୍ୟରେ କରିବାକୁବେ କରିବ ଯାହିଁ ଆସ୍ତରେ
ଥିଲା କୁଣ୍ଡ ଥାଏ କୁଣ୍ଡ କରିବିଲା କିମ୍ବା ତାଙ୍କ
ବୈଶ୍ୱାସ ଏହି ପ୍ରାପ୍ତିବେଷ ସାହିତ୍ୟର ତତ୍ତ୍ଵ-ବ୍ୟାଖ୍ୟାନ
ଦାବରୁ ବୈଶ୍ୱାସନ ବ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାର ବୀର
ଶ୍ରୀ କରିବାରୁ । ଯତ୍ଥିଁ ଅମ୍ବାକରିବ ପ୍ରଧାନ
ପାଇବାରୁ ଓ ଜାହାନ ଅଗ୍ରହଦୂମାବେ କେ-
ବହା ରୂପ୍ୟ ହେଲେ । ଏତେବେଳେ ଏମାତ୍ର
ହେଉଥାଇଥାରୁ ଅପରି, ହାରାର ହେଉଥାମାତ୍ରକ
କେବଳ ଚାରିବ୍ୟା ମୂଳଗ୍ୟ ପ୍ରୟୋଗ ହେଉଛି
ତାହା ଏମାତ୍ରକେ ଶାବ୍ଦି ଓ ରକ୍ଷଣ ଦିଲି ଅତ୍ୟାବି
ଦ୍ୟାମ, ଦ୍ୟାମ୍ଭାବ୍ୟ । ଅନ୍ତରେ କରିବାକର ହେ-
ବହା ଯେମନ୍ତ ପଥର ପାଇବ ଯିବାକୁ ଏହାରୁ
ଦିକ୍ଷନକ ଏହି କହିଲା ଲାହୁ କି ହକ୍କମା-ହର
କୁହାର ଶୁଣିବ ଲାହୁ ଅମ୍ବାକରିବ ଯେବାକେ
ଦେବତାମାତ୍ରେ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ସୁକ ମୋହିତହେଲାନ୍ତି ।
ନବୀର ବୁଦ୍ଧ ମଧ୍ୟରେ ହେବେ ଅହାର
ହେଉଥାଇ ଏହି କହିବାକୁ ହେବାକୁ ପ୍ରାମାନ୍ୟ
ମନ୍ୟାଦର୍ଶକ ଓ ପରବର୍ତ୍ତନକ ପରିବହାର
କେବେ ପ୍ରକାଶ ଫଳାଦୟରୁ ମାତ୍ର ହେଉଥା-
ମାତ୍ରେ ଯେବେକୁ ଧର୍ମ କାହାକୁ କହୁ ଅଛିରେ
କହିଲାମ ତତ୍ତ୍ଵର ହେବ କାହାକୁ ? କେବେକୁ
ପରେବ ଏହା କି ଏବେବାକର ତତ୍ତ୍ଵ
ମଧ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତକୁ ଏହି ଅମ୍ବାକରିବା ଅନ୍ତରେ କହିଲା
ଏହା ହେବକ ପ୍ରକାଶକ ଗଭାରିବ ବଜାର
ପରେର ଏହି ଅମ୍ବା ଯେମନ୍ତ କବିରେ
ରହିଲା ଏକ ଚାରିକରେ ଜାହା ସମ୍ମାନ
ହେବାକୁ ।

ମୁହାର ପତ୍ରମାଳରକେ ୧୦ କଲ୍ପ ଯେ
ବନ୍ଦପ୍ରଦେଶର ମୁଖ ସମ୍ମରଣ ଜୟତୀ ଏବଂ
ଦେହବ୍ୟାଙ୍ଗକ ମଧ୍ୟରେ ଯେହି ମାତ୍ର ଏବଂ
ପ୍ରାଚୀରେ ମାତ୍ରମର୍ମ କାହିଁ ଅନ୍ତର ଭାଲୁ ରହୁଥିଲୁ
ହେବାକୁ ପ୍ରୋତ୍ସହ ପ୍ରକାଶରକୁ କହିଲା
କୁର୍ରାର ଅତ୍ୱଦର ହହାର କିନ୍ତୁ ଏହି ଗଟି
କରୁ ଦେଖାଯାଏ ଯେ କେତେହିର ଜୟତୀ
ମଧ୍ୟରେ ବ୍ୟାହ ପଢ଼ିର କହିଲା କେବେ
ଦେଖିବା । ଓହଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦେବକ ଯଥର
ଡେବେ ଘନରେହିର ଧାରବର୍ଷରୁ ଅଥବା ଏକ
ମାନତକ କହି ଆହାର ତଥା ଯାଏ ଏହି କହି
କରି ବନ୍ଦପ୍ରଦେଶ କହିଲା ହେବା । ଉଠାକୁ ଦେବକ
କରି ପ୍ରକାଶର କହିଲା ଯେହି

ଲାହ । ଆମ୍ବେମାନେ ଅନ୍ତମାଳ କରୁ ବି ଏହି
ବଦଳିର ଧବେଶ ସଥାର୍ଥମରେ ସରକାର
କାର୍ଯ୍ୟର ହିତ ସବାରେ ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ
କ୍ଷାମାନେ ପରିବାଳ ଏକ ପ୍ରାକ୍ତରେ ନ ଉହ
ଛନ୍ଦ କଲାରେ କର୍ମ କଲେ ସେମନ୍ତ ସେମାନ୍ତ
ନବର ବୃଦ୍ଧଶରୀର ଲାହ ହେବ ତେମନ୍ତ କଜ୍ଜା
ପେଇଲାକରେ କାର୍ଯ୍ୟ ବହବାର ପ୍ରଦତ୍ତ
ହେବ ବାରାଣ ଅଞ୍ଚଳରକବେ ସବା ମାତ୍ରା
ମନଭାର ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଧର୍ତ୍ତ କର ପାଇବ
କାହିଁ । କେବଳ ଉତ୍ତରା ପରିବରେ ଗୋଟିଏ
କୁଟୀର୍ଣ୍ଣ ଅସୁଧାର ସୂଚିତା ହୋଇ ପାରେ ।
ତାହା ଏହି ବି ଏ ପ୍ରଦେଶର ଭାଷା ସବୁଦ୍ଧ
ଅଛି । ଏଠା ଉତ୍ତରଭୂମାନେ ବନ୍ଦଳାରୁ ଗଲେ
ଏହି ବନ୍ଦଳାର କର୍ମଶରୀମାନେ ଏଠାକୁ ଅଛି
କେ ଦୂର୍ଯ୍ୟ ପୁନରେଭାବର ପାର୍ଥିବ୍ୟହେବୁରୁ
ଦୂର ପରିହରନ ସମୟରେ ପିଲାମାଳକୁଠିରୁ
ପଣ୍ଡା ନେବା ଏବଂ ଅଖିଲସ୍ଵ ସବୁରିଶେଷ
ଟର ପ୍ରଦେଶର ଉପରେ ଅଛି ପିଲାମାଳରେ କିନ୍ତୁ
କିନ୍ତୁ ଦେବାର ସମ୍ମାନା । ମାତ୍ର ଆମ୍ବେମାନେ
କିବେତାଳା କରୁ ମେ ଏ ବନ୍ଦୁ ଦର୍ଶାଳ ରହ
ଅଭିବ ନାହିଁ ଏକ ଅନ୍ତଦାଳିପରିଦ୍ୱାରକ କାର୍ଯ୍ୟ-
ରେ ବୌଦ୍ଧି ଧ୍ୟାନଧାରେବ ନାହିଁ । ଅନ୍ତରାହ
ବନ୍ଦଳାନ ସମୟରେ ତେଣାର ବିଶାବରଗରେ
ଯେ ସମସ୍ତ ଧବିଜର ଗୁହାର ଆମ୍ବେମାନେ
କେବେ ଦନ୍ତ କର ଅସିଥିରୁ ତାହା ଅନ୍ତନ-
କାଂଶରେ ଉତ୍ତର ଦେବାର ସମ୍ମାନା ଅଛି
ଏହି ସମସ୍ତ ବିଶୁରରେ ଆମ୍ବେମାନେ ଏହି
ଆଦେଶକ ଶ୍ରେଷ୍ଠୀୟର ଜୀବ କିମ୍ବପର୍ଯ୍ୟ ।

ପ୍ରେସିଡେନ୍ସି କଲେଜର ମୋବାଇଲ୍

ଦୁଇବଳା ପ୍ରସିଦ୍ଧେନ୍ତରେ କଲେକ୍ଟର ଜଣେ
ଅଧ୍ୟାପକ ବୈବଦ୍ଧାଦେବ ଏବଂ ଦୁଇଯୁ କଲେକ୍ଟ
କୁଶର ପଞ୍ଚମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉଥେହି ହୋଇ-
ଥିଲା ଦୃଷ୍ଟିକଳାକ ଗୋପନ୍ୟୋଗର କଥା ଗର-
ସ୍ଥାବରେ ଛଳକଥାମନ୍ତ୍ର । ଧରି କଲେକ୍ଟର
ଅଧ୍ୟାପକ ଟମାଦାଦେବ ପଞ୍ଚମାନଙ୍କୁ କଲେକ୍ଟର
କରିବେଳ ଶିଖାତ୍ମକାଗର ଜୀବନରେବୁରଙ୍କ
ଫଳକୁ ନିର୍ମୋହ କଲେ ତାରରେବୁର ମଦା-
ଶୟ ସେହି କିମ୍ବା ଅଳ୍ପକିଳୁ ଜବନ୍ତୁ ନ କର
ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ପଦକୁ ଏବଂବର୍ଷ ସକାଶେ ସମ୍ପଦେ
କଲେ । ଏହି ଅଳ୍ପକିଳେବେ କିମ୍ବା ତେଣୁଠିଏ
ପରିଥିତିକା ଏହି ପାତା ସମାଜବଣ୍ଡ ପାଇନେ ।
ଏଥିର ଫଳ ଏହି ହେଲୁଛି କମାନ୍ଦେଖ ଜଣାକେ

ଟ ୧୦୦ଟା ଲେଆର୍ ନିତିଜ୍ଞସ୍ତ ହେଲେ ଏହି
ଯେଉଁମାନଙ୍କ ନାହିଁକ ଟ ୪୦ ଟା ଟ ୩୦୦ଟା
କୁ ପାଇଥିଲେ ଫେମାଳିକ ବୃତ୍ତ କରି
ଦେଲୁ । ଅଥବା ସମୟ ଶୁଣି ଯେ ସମାଜକୁଣ୍ଡ
ଦୋଷୀ ଏକ କେହି ବ୍ୟଥରେ ବିର୍ଭୋଗୀ ନା
ହାନି ବ୍ୟଥର ବିଜ୍ଞାନାତ ବିଗ୍ରହ ଦେଲୁ ନାହିଁ
ଏପରି ଏହିବେଳେ ପ୍ରକାଶ ଆହୁ ଅଛି ଯେ
କେବେକ ଶୁଣି ଅଚ୍ଛି ସେ ଶେଖିରେ ପଢ଼ି
ନ ସ୍ଥଳେ ସୁବା ଗୋଲମାଳରେ ବିଦ୍ୟ ଧାରା
ଅଛିନ୍ତି । ଡଂରକଳ ରଜ୍ୟରେ ବ୍ୟଥର ଅନ୍ଧା
ଧୂନ ବିଗ୍ରହର କଥା ପଢ଼ିରେ କେବେ ଶୁଣି
ନ ସ୍ଥଳେ । ବିର୍ଭୋଗ କି ଶର୍ତ୍ତମାନଙ୍କ କପାଳ ଶୁଣି
ଅଜେ ଏମନ୍ତ ମନ ଦୋହି ଅଛି ଯେ ମାନୁ
ଷ୍ଟେଟ ପୁରୁଷ ଓ ଶିଳାବିଭାଗର କର୍ମଚାରୀ ସମ୍ପଦେ
ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଖାତ୍ର ହେଲୁ ଅଛି ଯେ
ଅଛିନ୍ତି । ଶିଳାବିଭାଗର ତାକରେକିର ଶାସକ
କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଜଣେ ପ୍ରାଚୀନ ଏବଂ କରନ୍ତି
ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ କର୍ମଚାରୀ କୋଳ ବିଶ୍ୱାସ ମାତ୍ର
ଏଥୁଳେ ଭାବାକ ଶବ୍ଦଗ୍ରହର କୌଣସି ତିନ୍ତି
ନ ପାଇ ଅମ୍ବୋଦିବ ବତ୍ତ ବସିରେ ଧନି
ଅଛି । ଯେଉଁ ପଟ୍ଟଖାଟ ଏହି ଅଛି ଭାବା ଅବଶ୍ୟକ
ଦୂଃଖଜନକ ଅଟିଲ ମାତ୍ର ବ୍ୟଥରେ ସେ କେବଳ
ପ୍ରତିକ ହୋପ ଓ ଶିଳାବିଭାଗ ଦେବିତୁ ନାହିଁ
ଏମନ୍ତ ବୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ । ବରଂ ଯେହି
ଦେଖାଯାଇ ଅଛି ଯେ ଶିଳାବିଭାଗ ଦୂଃଖରୂପ ଏବଂ
ଦଟାର ସ୍ଥଳବାରଣ ଅଟଇ । ବିଦ୍ୟାଲୟରେ
ପଢ଼ିବା ସମୟରେ ପାଇଖାରବା ଅବଶ୍ୟକ ମନ୍ତ୍ର
ଓ ଶିଳାବ ଚର୍ଚାରେ ପଥାର୍ଥମନ୍ତରେ ବିରଳ
ହୋଇଥିବେ ମାତ୍ର ବିଦ୍ୟାକର ଆଜ୍ଞା ପରି-
ଧାରନରେ ସେତେବେଳେ ମନ୍ତ୍ର ତଳମନ୍ତ୍ର
କିମ୍ବା ନ କଲ ହେତେବେଳେ ଭାବାକର
ଅଛି ରାଗାନ୍ତର ଦେବାର ଭାବର ନ ସ୍ଥଳ ମାତ୍ର
ସେ ଶିଳାବ ହୋଇ ଯେତେ ଆପଣାରୁ ସମ୍ବନ୍ଧ
ନ ଦେବାର ବି, ଏ, କ୍ଲାରରେ ପଢ଼ିବା ଭଲ
ପିଲାର ଛାତାଦେବାକୁ ଥାଳୀ ଦେଲେ ଓ ସେ
ପଳାଯୁକ୍ତ ବରନ୍ତେ ଅମେ ଭାବା ପଛରେ
ଗୋଟାଇଲେ ତେବେ ଭାବାକର ବିବେକତା
କେବେଂତାରେ ଭାବାକର । ଏପରି ଶିଳାବ ଯେ
ଅଧ୍ୟାତ୍ମର ଉତ୍ସବରୁ କୁହନ୍ତି ଏହା କିଏ ଅଧ୍ୟା-
ତ୍ମାବ କରିବ ? କିନ୍ତୁ କାହିଁରେବୁର ସେ ସମ୍ପଦ
କିଛି ବୁଝିଲେ ନାହିଁ । ଭାବାକ ବିଶ୍ୱାସରେ
କେବଳ ଶର୍ତ୍ତମାନେଦୋଷୀ ହେଲେ । ତଥାତ
କିମ୍ବା ପକିନାର ନୟମ ଏହି କି କୋଣାର

ରୁଦ୍ରର ଥରେ ଶୁଣିବାର ଉଚ୍ଛବି । ବିନ୍ଦୁ ତାଙ୍କ-
ରେକୁର କୌଣସି ଶୁଣି ତାରୁ କିନ୍ତୁ ଜୀବାଦ
ନେଲେ ଜାହାନ ଏହେ ଶୁଣି ସମାଜରୂପେ ଦେବୀ-
ଷ୍ଟୀ ହୋଇ ନ ପାରନ୍ତି ଅବଶ୍ୟ ଏଥରେ ଦେ-
ଖି ଗାରିବନ୍ମୁଖୀଙ୍କ ଓ କେବେ ଅବା ଦିର୍ଘ-
ଷ୍ଟୀ ଥିବେ ଏକଥା ସବା ଗାହାର ମନରେ
ଦୃଷ୍ଟି କହାଇ ପାଇଲା କାହିଁ ସେ ଅଭାବରେ
ସମସ୍ତ ଶର୍ଣ୍ଣକ ସମାଜକଣ୍ଠ ବେଳେ । ଏ ଦୃଷ୍ଟି
ବାହୀରେ କହୁଗା ଏବଂ ସୁହମୁଖ କେଉଁ-
ଠିରେ ଦେଖିବା ! କଣବେଳେ ଶୁଣୁଳୁ
ବୋଷ୍ଟରୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦଶଦେଵା ବିଗ୍ରହ
ପ୍ରଶାନ୍ତିର ନିରନ୍ତରା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବୋଲିବାକୁ ଦେବ
ଏହି କର୍ଦ୍ମାଳ ସମସ୍ତରେ ଗୁରୁଆଜେ ଏହିପରି
କିମ୍ବା ଦେଖି ମନେ ଦେଇ ଅଛି ସେ ଅବଳ-
ବତୀର ଚରମସୀମାରେ ଥିଲେମୁକ୍ତେ ଉପସ୍ଥିତ
ହୋଇ ଅଛି । ତାହା କ ହେଲେ ଅବଶ୍ୟ
ବଜ୍ଞାନୀୟ ବା ଗାରିବବୀୟ ଗର୍ଭିମେହ ଅତି-
ରେ ଏଥର ସମ୍ମରଣ କରିବେ ।

ବିଶ୍ୱା କନ୍ଦଳାର ଉତ୍ତରଧୀକାରୀ

ବିଜ୍ଞାନ ।

ଦେଖି ବନିକାର ପାତରଣୀ ଶ୍ରମଜୀ ସଠାଟୀ ହୁଏ
ପ୍ରିୟା ପାତର ମନାଦେଇପୋଷ୍ଟୁଳ ପ୍ରବଳ ବିବ୍ରାଦ୍ଧ
ଯୁଗେ ବଜା ପ୍ରଦେଶର ମାଲିକର ଲେଖନକଥ
ପବର୍ତ୍ତିତ ଶ୍ରୀକୃ ଏକ ଅବେଦନପତ୍ର
ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ କିମ୍ବା ଅବେଦନ ପଢ଼ିର
ଏବଂ ଜାଣ୍ଯ ପ୍ରତିଲିପି ଓ କିମ୍ବା ସଙ୍ଗେ ପଠା
ଆଉ ଥିବା ଡାକ୍ତର ବାହେବଳ ମାର୍କ୍ଟିକଟର
ପ୍ରତିଲିପି ଅମ୍ବେମାନେ ଉପରୀର ପାଇ ଥିବାର
କୃତଙ୍କଳା ସହି ପ୍ରକାର କରୁଥିଲୁଛି । ଏହି
ବାଗଚମାନ ଅଭିନ୍ନ ସର୍ବ ପ୍ରକାର ପାଠକମା-
ନଙ୍କ ଜାଣିବା କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରକାଶ ରଖାବାକୁ ଅମ୍ବ
ହେଲୁ କୋହିଲେ ଏବଂ ଆମ୍ବେମାନକରିବାହିଲୁଛି ।
ମମୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟବସାଯର ପେ ଏହୁରେ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ
ସହାନ୍ତରୁ ଥିଲା ଏ ଦର୍ଶା ବୋଲିବା ବାହୁଦୟ
ଅଟଇ । ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରଖିପଡ଼ିଲାମାନଙ୍କରେ
ବୁଲଜ ବନିକା ଅଳୀ ପ୍ରଧାନ ଅଟଳ । ଏ
ହାତା ଦରିଯୁପୁର ବିଷନ୍ଧୁର ପ୍ରତିକି ଦେଖୋଇ
ସାନ ବାଜାର ଏବଂ ବାନାକର ଅଧିକଟର ସମ୍ମ
ଏହି ବାଗଚମାନ ମୁଖଲବନୀ ଧର୍ତ୍ତାରୁ ଘରେ
ପ୍ରତିକି ଦୁଇ ଶଶ୍ଵତେ ପ୍ରପିତରେ ଉଥିଲେହେ
ମାର୍କ୍ଟିକଟର କମିଶାବାକ କାର୍ଯ୍ୟ ପେସ-

ବୁଝେ ଏହି ଚାରି ସ୍ଵର୍ଗମନଙ୍କ ଏହିପୁଣ୍ୟକୁ
ଦୁଃ୍ଖ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ତଥାରେ ଧ୍ୟ-
ମଳକର ଅଧିକ ଛାଇ ହୋଇବାର କାହାର
ଅମ୍ବେଳେ ଏହିହି ପ୍ରାର୍ଥନା କଷ୍ଟ କି ଦୟ-
କାର କରୁଣାଦେଖ ପଠାଇର ଏବଂ ଧ୍ୟାନକା
ଧାରାକଳ ଉପରେ ।

ସାମ୍ବାଦୀକ ସଂଗାନ୍ଧି ।

ଏ କୁଳରେ କଥା ହେଉଥିବା ମନ୍ଦିର ଦେଖିବା ଅବଶ୍ୟକ
ପାଇଯାଇବା ଏହାର କଣ୍ଠ ଏ ମନ୍ଦିରରେ ବେଳାତା ହେଲେ
ଗାଁଏ କହାଇଛି : ହେଲା ଏହା କହିବାକୁ ମୁଣ୍ଡିଲୁ ଦେଖିବା
ଦେଇବା ପାଇବାକୁ । ମନ୍ଦିର ପରିଭ୍ରମନ୍ତ ଦେଇ ହେଲାନ୍ତି
କଥା ହୀନା ।

ପ୍ରାଚୀ ମୋହନାଦାରୁ ସଠାଇ ଗୌର କିମ୍ବା
କଣ୍ଠରୁ ଏଥାର କଷାଯ୍ୟର କଷାଯ୍ୟ କଷାଯ୍ୟ
ମୋହନାଦାରୁ ଏକ କଷାଯ୍ୟ କଷାଯ୍ୟ କଷାଯ୍ୟ

ପ୍ରଦେଶକୁ ଅନେକବୀ ଉଚ୍ଚତାପଣୀ କଥା
ଦେଖ କବି ଯତ୍ତ ନିଜମାତ୍ର ଏବଂ ଏହି କଥାଟିଲେ
ଦେଖିଲୁ କହିଲା ମାତ୍ରାର ଏହି କଥାକରନେ ଆଜିକବ
ଦେଇଯାଇ କାହାର କାହାରୁ କହିଲୁ କହିଲୁ ଆଜି କଥା
କହିଲୁ କହିଲୁ ଏହିକଥା କହିଲୁ କହିଲୁ କହିଲୁ କହିଲୁ
କହିଲୁ କହିଲୁ ଏହିକଥା କହିଲୁ କହିଲୁ କହିଲୁ

ମୁଣ୍ଡ ହାତପାଦ ଓ ସବୁ ହଠା ହୋଇଥିଲୁଗରେ କାହିଁକିମୁଣ୍ଡ
କେ ହୋଇଲାକେ କହନ୍ତି ଚାହିଁ ଯୋଗିଲାଏଟି କହନ୍ତି
ହୁଏ କିମାର ପ୍ରକାଶକ କାହିଁ କରିଲାକୁ କହନ୍ତି
କାହିଁ ଆହୁରି ଉଦ୍‌ଦେଖି କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ
କାହିଁ କାହିଁ ।

ପୁଣ୍ୟତ ନ ପରିଚାଳନା କରଇଲେ ମୁଦ୍ରାକ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ଉପରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କେବଳଜୀ ସମ୍ବାଦ ।

ପଦ କୁଣ୍ଡଳ ହେବ ଏଥିର କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଯେ କାହା ଲେଖାନ ପାଇ । କବାରର ବର୍ଷା ଦେଉ ତଥା
କହାରରେ ଗେଟ୍‌ର ମୁହଁର ଦିଲ ଥାହ । ଅନେକ ଲେଖ
ଶାଖରେ ଦୟାକାର ଦିଲାଣି । ଅନେକ ଦୂର ଦୂର କାଳ
ତୋ ଜଳାଇଯ ଖାର ହୁବ ଗଲାନ । ଅନେକରେ କବା
ଯଠାର ଦିଲାରେ ଉପାଇବ ମୁହଁର ଯାଇ ଗଲାନ । ଅନେକ
ଏଥରେ ଗେଟ୍‌ର ଯାଇ ତାର୍କା ଏତର ଏକା ଦେଖିବ ହେଲା
କହା କାହାର

ଏବା ଛାଇନ ପାଇଁର ସେଇ ଟ ୦୮, ଟ ୦୯
ଦେଇ କେତେ କାହିଁ ବିଲ୍ କାହିଁ କରିବାର ପଥ
କାହିଁରେ ଏବାରେ କାହିଁ ସପଳ ହୋଇ ଗଲା ।

କୁଣ୍ଡଳାରେ ଯତାକିମାନ ପଥ ଦେଖି କହିଲା କାହା ?
ଏହି ଯଠାରେ ? ସେ କଣୀଳ କଲି ଅଛି ବେଳେବେ
ଚାରିଦୟଙ୍କା ପାହରେ ? ହୁଏ ଏହି ଅଛି କୋମାରେ
ଯଠାରେ ତାର ଉପାଦାନେ !

ପତ କାଳ ଉପରେର ମହିନାର ଦକ୍ଷ ଉପର
ମାତ୍ରମେ ଏ ହେଲ ମହାତ୍ମେ କଥକ ଯାଏ ଦକ୍ଷ ସେ
ଏକଥିବ କାଳ ଉପରେ ପାଶକୁମାର ଧୀ ମଧ୍ୟ ପଦିଶ୍ଵର
ପ୍ରାଚୀର ବହ ଫଳକ ଦୂର ଅଛନ୍ତି ବରିଣ୍ଟ ଦେ ଏହା
ମୁଁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ହେଲ ହିମ ଯେ କବିତାର କବିତାର
ଅନ୍ତର ଅଧି କଥ ଜଳ ତଥାରେ କଥ ଯାଇ ନାହାଏ
୧୫ ହଜାର ତେଣୁ ପାର ନାହାଇ ।

ପାଠ୍ୟମୂଳ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିବାର ମେଲିଲମା ଅବସ୍ଥା ହେଉ
ଦିଇଲାକି କାହିଁ ।

ଏହା ଦୂରତ୍ବେ ପେରି କେହିଁ ମର ହୋଇ ଥିଲା
ତାଙ୍କେ ଉପରେ ତାଙ୍କ ରଠି ଯଥି ଥିଲା । କେନ୍ତୁ ଯତାର
ଦୂର ଅଛି କଥା ଏହିପରି ବାଣିଜେ ।

ଯାଜପୁର ହତାହ ।

ଏହି ପରିବାରଠାରୁ ଏ ଅନ୍ତରେ କଣ୍ଠଶ୍ଵର ଦୂର
ଦେଇଥିଲେ ଏହି କଣ୍ଠଶ୍ଵର ମୁଖ ମହିଳାଙ୍କରେ ଦୂର ଦେଇଥିଲେ
ଏ କଣ୍ଠଶ୍ଵର କଣ୍ଠଶ୍ଵର ଧାରିଛନ୍ତିରେ ସମିତିବା ଗୋକନୀଙ୍କ
ମୁଖସହାରୁ ଯଏକ ପଥରେ ଅଧିକ ଚମକିଲାଏ ଉପରେ ଉପରେ ଉ
ଦୋଷତତ୍ତ୍ଵ ଦୂର ଏମନ୍ତରେ ଦେଇଥିଲାଏ ଅଧିକତମ ଯେତେବେଳେ
ଏହି ପଥରେ ଏହି ପଥରର ଓତେ ଦେଇଥାଇ ସବୁଜାଳା
କେବଳାକ ଏ କଣ୍ଠଶ୍ଵରେ ଏହିଏ କୁଦିନ କମ୍ପୁ ଉପରେବି
ଦେଇଥିଲାଏ ଆଜିର ଅଠା ଅଠା ମହିନେ ହେବ ଏ କଣ୍ଠଶ୍ଵର
ମୋଟପାଇଁ ଏବାହାରେ ବୁଦ୍ଧି କରି କରି କଣ୍ଠଶ୍ଵର

ଅର୍ଥାତ୍ କୁଟୁମ୍ବର ଅପିତ୍ର ହାତୁ ଦ୍ୱାରା କାହାଏ
ଯେତେ କିମ୍ବା ମାତ୍ର ତା ଏ ଦିନରେ ସମ୍ଭାବନାରେ ପଢ଼ି
ଦେଖିବାକୁ ପାଇଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ମହିଳାଙ୍ଗୁଷ୍ଠ ପାଲେଶୀର ଜାଣିବେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ।

ପତ୍ରପ୍ରେରବକ ପ୍ରକି ।

ଶ୍ରୀ ଯୋ— ——୧ ପଥରେ ଫୁଲିଥର
ଅକର୍ମଣାତ୍ମା ସାଧାରଣରୂପେ ବନ୍ଦିତ ହୋଇ—
ଅଛୁ । କୁରଳ ଜାଆ ଦିଲ୍ଲି କାହିଁ ସୁରଙ୍ଗ ପ୍ରବା-
ପର ସମ୍ମେଲନ କାହିଁ ।

ପ୍ରେସରୀୟ ।

ପ୍ରେରଣପଦିର ମଧ୍ୟାମତ ନିମିତ୍ତ ଅମେରି-
କ୍ଯା ହାପି ଗୋଟି ।

3/29/20

ଶ୍ରୀମତ୍ କହିଲାପିଦା ସମ୍ମାନକ
ନିଜାବୟୁ ସମାଧେସ୍ଥ।
ମହାଶ୍ରୀ !

କରିବାର ଗଣୀ ଶମଳ କୃତ୍ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଘାଟନାଟ୍ରେ
 ଦେବକର କନିକାର ଦେଉଥିବ କାମର
 କରେ ପ୍ରଜା ସଙ୍ଗରେ ସେଇଁ ମୋକଦମା
 ହଟକର ମୂଲ୍ୟଟୀ ଅବାଳନରେ ବା ଏକ ହଳ
 ସେହି ମୋକଦମା ସର୍ଜରେ ଦୁଇଅର ପ୍ରାଚୀ-
 ଲାରେ ଯାହା ପ୍ରକାଶ | ଦୋଷତ୍ତ, ଆମ୍ରେ
 ସେହି କଥାର କୌଣସି ବାବାନ୍ତାବ
 କରିବି ଲାହ ମାତ୍ର ସେହି କର୍ତ୍ତୃରେ ଆମ୍ରେ
 ଯାହା କାଣ୍ଠ ଦହିର କିଛି ଅଧିକାର୍ତ୍ତ ଜଣାନ୍ତିର
 କାଣ୍ଠ ଅବସ୍ଥାର ହୋଇଅଛି ।

ଯେତେବେଳେ ପୁନ୍ରସ୍ଥିତ ମୋହଦ୍ଦମା
ନେଇ ଆଏ ତେଣେବେଳେ ଅମେ ଧରିଜାଇ

ମାନିଲୁ କହିଲୁ ଦରଦୁ ପ୍ରଜାମାଳଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ
ମାନିଲୁ ଚଳାଇବା ଉଠିବ ନୁହେ ଜହାରେ
ଅବିଜ୍ଞାଗ ବାରୁ ଅମୃତ୍ତୁ କହିଲେ ଯେ ଥମେ
ଏପରି ଅଶାନ୍ତିରେ ବେବେ ପଢ଼ ନାହିଁ ଯଦିଖପି
କ ଥମେର ବସ୍ତୁରୁ । ଅବା * ଶତକା
ଶଶଦେଇ ଏହି ପୁରିର ଅଶାନ୍ତିରୁ ନିକିନ୍ତୁ
ଦୋଇ ପାରୁ ତାହା ସୁଧା ଥମେ କରିବାର
ତହା ବରୁ ବିନ୍ଦୁ ରାଣୀର ସେବର ତଥା
ଜହାରେ ଥମେର ବିନ୍ଦୁ କହିବର କାଟନାହିଁ ।
ଆମେ ସେହି କଥା ପରିଚାଲନେ ସେ କହିଲେ
ଯେ ଦଇହିଲର ମାନି ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ତଥାର
ଅଛନ୍ତି ଯେ କହେ କନଜାର ପୁରୁଷଙ୍କ ଗୁଜାର
କର ବେବାତାଙ୍କ ପୁନ୍ଥ ଥିଲି, ସେ ରଜନୀ
ବାହିକୁ ଆସିଗଲା ମନୀ ଥୋଇ ଥିଲ ବେଥୁ
ପାଇଁ ସେ କହିଥିଲେ ସେ ସେ ରଜନୀଙ୍କ ଗା-
ନୁବଜାର ଦାଶରେ ଅଗିବେ ଏହି ଅହୂର
ଗୋଟିଏ ଥତି ପରିଶ କଥାରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କର
ରାଣୀର କୌଣସି ଲବର ସମ୍ମାନରେ

ବୋଲୁଥିଲେ, ସେହି କଥା ଶୁଣି ସାଧା
ଏପରି ବିମାନିଙ୍ଗା ହୋଇ ଥିଲେ ଯେ ଚୌରାତି
ପ୍ରକାଶରେ ମୋଦିମା ଉପା କରିବେ ନାହିଁ
ଗାହାକୁ ଟକା ଯାଉ ପରୁକେ ସେ ଉପା
ବରିବାକୁ ସକ ହେବେ ନାହିଁ । ତଥାର ଆ-
ମୂର ମିଆରେ ସେ କଥା କରିବାକୁ ବିହିଲେ;
ତରି ମଧ୍ୟରେ ବଜୀକ ଉପରାକୁ ବାହି କରି-
କରି ଦେଇ ମହାରାଜୁ ଓଜ୍ଞାଳ ନିଯୁକ୍ତ ହେଲେ
“କିନେ ପଢ଼ିରୁଷା ସବ୍ଦ” ମହାର ବାରିଲି
ଯୋଗ ଲାଗି ଗଲା, ଏବେ ବରାକ ଛାନ-
କୋଟ ରହି କିପରେ କରିବାକୁ ବାହୁକ କରି
କର ଅବଳ ବଳ ମିଳ ବୁଝାଇ ତୋକ
ସଂସାରର ଆହୁର ଦୃଶ୍ୟର କମ୍ଭରଗଲ, ଅମ୍ଭ
ଦେଖୁଣ୍ଡ ବିଦଳୀତୁଠ ଦୋଇ ଜଳ; ଅବଳାର
ବାହି ଲକ୍ଷଦ୍ଵାରରୁ ସମସ୍ତ କଥା ଟକା ଦେଇ
ଥାନ୍ତି ଲାହି କରିବେ ଅଛୁ ତାଙ୍କର ବେ
ଅମଧ କେଉଁଠାରେ କହିଲ, ଅମ୍ଭ ପରିଶେଷ
ସାର ମହି ହାଲ ।

ଅବକାଶ ଦାରୁ ଏହି ମୋହିମାରେ
କଥିବ ବିପଦାପଦ ତାହା ଦେଖା ଯାଉ; ସେ
ଶଙ୍କାକୁ ସ୍ଥାନରେ ଚାଲଇ ଅଟିଲୁ ଗେତେ-
ଦେଲେ ତାଙ୍କର ସହମ୍ବ ଉତ୍ସ ଚାଲି ଥୁଲେଦେଇ
କମ୍ପୁରେ ଶଙ୍କାକୁ ଆଦେଶ ପ୍ରକାଶକ
କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ହେଲାର ହୁଏ ।

ଶାକେତ, ସ୍ଵରବଦ୍ଧ ଶୀ କାନ୍ଦ ମା-

ତୁରେ ଅନ୍ଧମାଳା, ହହଁ ଦ୍ୱାରେ ସେ କରେ
ସମ୍ମାନ ରାଜମହିଳା ତାଙ୍କୁ ଜୀବେ ପିଥାଳିବ
ବସନ୍ତପୂର୍ଣ୍ଣର ଅନ୍ଧାର ଉଚ୍ଛିଷ୍ଟପୂର୍ବାଦ ପ୍ର-
ଭାଗୀର୍ଥୀ, ସେ କଥାର ଦୃଶ୍ୟ ଅପରାଜିତ
ସୁନ୍ଦର କଥା କହିଅନ୍ତର ଜାହିଁରେ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭ
ସ୍ଵରେ ବେତେଦୂର ଯଜଣା ଦେବାର ଫମ୍ବା-
ବନ୍ଦା ? ଧେଇ ଅନ୍ଧାର ବାର୍ତ୍ତା ଅନ୍ତରସାଧରେ
ଦେହ ଅନ୍ଧମାଳ ସହି ତରିବାକୁ ଶଳ
ହୋଇ ପାରନ୍ତି ? ଥମେ ଅନ୍ଧମାଳ କରୁ
ଦନ୍ତକଳର ମୁହଁକ ଘଣୀଙ୍କ ଯେଉଁଧର ଦୂରାତା
ପ୍ରସ୍ତୁର ବରିଥିଲା କନବାର କଳ ସମୟରେ
ହେଠ ଦଥା କହିଥିଲେ ତାଙ୍କ କମାକିରି
କୁର୍ରିବ ସାଠନ ହୋଇ ଆନ୍ତା—ଏ ସବୁ
ଏହି ନଂସତ ମାତ୍ରକ କମାନ ଗନ୍ଧ ଦୋର
ସରୀ ଅପରାଜିତ ବିଜାତ୍ୟ ଜୋଧରୁ ସ୍ଵରତା
କରିବାକୁ ବାଖ ଦୋଇଅଛନ୍ତି ତେବେବେଳେ
ଅନ୍ଧାର ବାର୍ତ୍ତା ସବୁ କଥା ସେ ସେ ମା-
ନିବେ ଏ କଥା ଅଥା କଥା କଥା ସବୁ ନ ପାରେ ।
ଦେବନ ଅନ୍ଧାର କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ ? କୌଣସି
ସମୟରେ ମେମ ସାହେବଙ୍କ ଅନୁରୋଧରେ
ଯେତେବେଳେ ନରବହ୍ୟାର ଅନ୍ଧମୋର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିନ୍ଦୁଟୁ ଦୋର ଯାଏ, ଯେଉଁ ଯୁନେବ
କଥାରେ ଏତେ କିମ୍ବର୍ଥନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଟଳ
ଯାଏ; ଏବେ ଧେଖୁ କାହିଁକି ଅନୁରୋଧ
ତହିଁରେ ସରୀରହଁ ଦ୍ୱାରେ ବାକର ସ୍ବାମୀଙ୍କ
ଦେବଜଲ୍ଲେଗୀ ଦୋର ଅନ୍ଧାର ବାରୁ ତାଙ୍କ
ନାହିଁ ଏହି ସମ୍ମାନ ରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ତାଙ୍କ ଅନ୍ଧ-
ମୋଧ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ତୁମ କହିବେ ଏହା
କଥାର ଅସମ୍ଭବ ନୁହେ ଏମନ୍ତ ଏ ରକ୍ଷା ଏହି
ଅପରାଜିତ କଥା ଜଣେ କୁରିଦିଦିନ ନିଷ୍ଠାର୍ଥପର
ନଂସତକୁ ଅନ୍ଧରେ କଲେ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ମସ୍ତକ ଅନ୍ଧକର କାହିଁକି ଅନ୍ଧରେକୁ କରି
କର ରକ୍ଷାକ ମାତ୍ର ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଦେଖୁଅ
କହି କରିଲୁ ନାହିଁ, ବେଳେବେଳେ ଅନ୍ଧାର
ବାରୁ ଦିପର ରକ୍ଷାକ କଥା ଏହାହରନାହିଁ
କାହାର ଦେବେ କାହା ହୋଇ ଥାରେ ନାହିଁ

ପଦକ୍ଷିଣ ଏ ହଥା ବୋଲଗାଏ ଇଂରାଜମା-
ନ୍ତର ପଞ୍ଚଦଶ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ନାମରେ ଝାଁଝାଳ, ମାତ୍ର
ବେମାନେ ଅନୁଭବକାରୀଙ୍କର ମାତ୍ର ବାକୁ ଅଟିଛି;
ସେମାନେ ମେମେ ପାହେବଗାନକ ଅନ୍ତରେଖରେ
ସମ୍ପ୍ରଦୟ ଘାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅନ୍ୟାୟ ଅର୍ଥ ଅନ୍ତରେ
ବିଭିନ୍ନ ମହିମାଙ୍କ କରୁଥିବାକୁ କରିବି ନାହିଁ ଅତି-
ବାଧି ବାରି ସେପରି ଦେଖି ଧର୍ମବିଳମ୍ବୀ ଲଜ୍ଜା

ତୁମର କାହିଁବ ସେ ଜାଣିଲ କାହିଁବରେ ସ୍ଥୁ
ନ୍ଦେପଥ ବଳେ ?

ଦଳ ପାଠକେ ଅପର୍ମାନେ ରଜା ବା ସଶୀର
କୌଣସି ସମ୍ରକ୍ତ ରଖନ୍ତି ଲାହି । ଦଳ ଶମମ
ଦୃଷ୍ଟିରେ ପାଠ ମଦାଦେଇ ଅପର୍ମାନଙ୍କ ଦବାଇ
ଯଦ୍ୱାରି ଦେ ଅପର୍ମାନ ସହିମ ଉତ୍ତମ କମଳେ
କୌଣସି ପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟ ଦଳକା ନିମନ୍ତେ ଅପ-
ଶକୁ ବାରମାର ଅନୁଶେଷ କରନ୍ତି ଶାହା
ଆପର୍ମାନଙ୍କ କିଷେହୁ ମହୁନ୍ତା ଶଶୀଳ କଥା
ଏବାବେଳକେ ଭିପେରା କର ପାଇନ୍ତି ।
କେବଳ ଥିରିରରେ ତଳ ପାତରାଯାଏ କାହିଁ
ସ୍ଥିଲେକଳ ସମୁଦ୍ରେ ଏହ ସକଳ ନେତ୍ର ଦେବ
କି ଦୟକର କରିଥ ବାରା ଥମୁକୁ ଅବୁର ପ୍ରକାଶ
ଦେଇ କୋଲିବାକୁ ଦେବ ଲାହି । ଏ ମହଦିନ
ମାରେ ଅପର୍ମାନ ବିଷୟମାନ ଅମ୍ବୁ ଡଳ କେବଳ
ନାହିଁ ମାତ୍ର ଅବିନାଶ ବାର ଶଶୀଳ ମଳମ
ରକ୍ଷା ଅନୁଶେଷରଙ୍ଗ ତାଙ୍କ ସତ୍ରମରାଜୀ ଦିମନ୍ତେ
ହେବେ ତିହାତ ଲେଖିବାବେଳେ ଧୀମାବଧାନ
ଦେବେ ଏହା ଫରିଦ କୋହେ; ଦେବେ ଜାଗ
ମେଜକୁର ସ୍ଥିଲେକଳ ଅନୁଶେଷରେ କରିବ
ଧୀରବାକୁ ବ୍ୟକ୍ତ ହଥିଲି । ଜେତେବେଳେ
ଅବିନାଶବାନ୍ତକ ଦୂରତବୀ ହୁଏନ୍ତି ହେବେ
କାହିଁରେ ଅର୍ପନ ଦେବ ?

ମହାୟା ଜ୍ଞାନ ପିତ୍ତୁର ସାହେବ ମଧେ
କୁଳ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ କରିଥିଲେ, ସେହି ମହାୟା
ଦିନେ ତାଙ୍କ ମେମ ସାହେବ ବର୍ତ୍ତିକ ଅକରୁକ
ହେଲେ ଯେ କରେ ଗୁରୁକୁ ଛାତ୍ରାଲ ଦେବାକୁ
ଦେବ; କିନ୍ତୁ ସେ ବାରମାର ଅନୁଷ୍ଠାନ ହୋଇ
ଦେବକ ଗୁରୁକୁ ଛାତ୍ରାଲଙ୍କୁ ଲାହୁ ଏବଂ
କୌଣସି କହା କଥା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହିରହି
କହିଲେ ଲାହ ସେଥିପାଇଁ ମେମ ସାହେବଙ୍କ
ସଜ୍ଜରେ ଦେବକମନ ତାଙ୍କ ମନ୍ଦିର ମନ୍ଦିର
ତଳକ କନେ ମେମ ସାହେବ ଯିବ କହି
ଗୁରୁକୁ ଛାତ୍ରାଲଙ୍କୁ ଦେବ ମାତ୍ର ମହାୟା
ସାହେବ ତାହା କି କରିବାରେ, ମେମ ସାହେବ
ଅନ୍ତରୀରେ ବିହିନେ ଖାଲା ପ୍ରସ୍ତର ହେବ
ସାହେବ ଏ ଗରେ କହି ଅରି, ମେ
ଅପର ଗରେ ବହି ଅରି, ଆଜିମା ମଧ୍ୟା
ଦେବ ଅଛି ମାତ୍ରକିମ ବିହିନ୍ତରୀନ୍ତି, ମେ
ସାହେବ ଉତ୍ସର୍ଗ ହେବେ ଅମେ ଶିଖ
ଅନେକ ଫଳମ ଗୋଟିଏ କଲ ଖାଲା ହକ୍କ
ଦେଲ ଦେଖି ଅରାଗ୍ରା ମେମ ସାହେବ ଉପ
ଯତ ହେଲେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କଲ ମାତ୍ର ତଥା

ଧୂଳିରୁ ମେମ ସାହେବଙ୍କ ଅନ୍ତରେ
କବାଦ ଦିଅ ଗଲ ନାହିଁ । ଯାଥା ବେହୁ
ମହାଶ୍ଵର କଣ୍ଠିନ୍ ପିଲାର ସାହେବଙ୍କ ପରିବେଳେ
ଲୋକ ଏହ ପୁଅଖରେ ଅନୁଷ୍ଠାନେ ମେମ ସାହେ-
ବଳ ବଥ ଓ ଅନ୍ତରେ ରଖା କରିଲୋହାଟ୍ ?
ଅଛିବେ ବାବୁ ମହାଶ୍ଵର ପିଲାର ସାହେବଙ୍କର
ପର କର୍ତ୍ତା କହଇ ଫେରୁଳ ବାର୍ତ୍ତା ହୋଇ
ଆନ୍ତା ସହ୍ୟ କିନ୍ତୁ ଉପର ବାର୍ତ୍ତା ହେବେ
ଦେଖି କଲାମ ଭୁବନେଶ୍ୱର ବଡ଼ହରୀ ଖାତେ
ଥାରି ? ଅବରୋଧ ଚାହ କଲେ ଅଧିକ
ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକ, ଅବା ପର୍ବାନଙ୍କ ର ଫଢାଇ-
ଦାଇ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକ ବେ ମାନ୍ଦିଲ ମନ୍ଦିର
ମାର ଦୃଷ୍ଟିନ୍ ଅପରି କହି ପାହିଲକ ଦେଇବ
ନାହିଁ ପ୍ରକା ସତ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ଦିନହରିର ମୁଦ୍ରଣ
ମାନେ ଗଢିକାରୀ ବାବୁଙ୍କ ପର ହାତ୍ସ କିମ୍ବା
ପାଞ୍ଚକୁଣ୍ଡ ଅଧିକରିତକ କହି କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଦିର
ଦେବାକ ଥାରି ?

ଦୟାଦିନର ମୁହଁମାନେ ଅଛନ୍ତି କାହିଁ
ଅପଦ୍ରୁଷ ପଢ଼ିବାରୁ କେବେ ତେଣୁକରିଥିଲୁ
କାହିଁ କାଳାପର ବନେଯାଏଥାଏଁ ଏହି ନିରାଶ
ପଞ୍ଚାବର ଏଷୁର ରଙ୍ଗର ଗାର୍ଜିନ୍ କାର୍ଯ୍ୟ
ନେବାକୁ କେବେ ଆଗ୍ରହୀ କରିଥିଲେ ସେମନ୍ତ
ଆପନଙ୍କ ଅବିଷ୍ଟତାକାହିଁ । ମାତ୍ର ଅବିଜ୍ଞାନବାକୁ
ସାମାଜିକ ଦୃଷ୍ଟିକେ ମାମାନିଧିକୁ ପାଇଲେ
ସେମାନଙ୍କ କଣ୍ଠର ସଫଳତା ଦେହ, କହିଲେ
ସେମାନେ ଆଜିର ବୋଲିପାରୁଣ୍ୟ ମାତ୍ର ଆମର
କି ସତ୍ୟ ଜଗନ୍ନ ବିଷ ବହୁଦୀର୍ଘ ପ୍ରକୃତ ସାଧାରି
ଣକ ହୃଦୟକାନ୍ତରୀ ସମ୍ମାନକାଳ ଲଜିତରୁ ଅମେ
ଦହମତ ତୋରିବାରୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଁ । ଏହିବେ
ଅବସ୍ଥାରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବାହୀର ମନ୍ଦିର
ରଖା ନିମନ୍ତେ ସହିବାରୁ ଦେବୀ ଉତ୍ତର ଥିଲା
ତ କାହିଁ ସେ ପରିରେ ସଦ କିମ୍ବା ଅଧିକ
ଆନନ୍ଦ ପ୍ରକାଶ ଦୂର, ଭାବୀ ସମସ୍ତକୁ ଏହି
ବାହୀ ସମାବଳୀ ପାଇଁ ।

ବ୍ୟାକ୍‌ରୁଦ୍ଧ
କଣ୍ଠ } ଶ୍ରୀ ଜନନୋଧ ପନ୍ଦିତାଚାର୍ଯ୍ୟ

To the Editor, Utkal Dipika,
Sir.

The letter of *Pro Bono Publico* raises a vital question. It is evident from the Resolution that in both Cholera & Small-pox, the year 1883-84 has been a year of great mortality for the Cuttack District. On consid-

ପ୍ରକାଶନ ମେଳିତିବିଧି ପରିଷଦ

ସାଧୁ ପ୍ରିକସମାଦିପତ୍ରକା

三

ପ୍ରତିକାଳର ଏକ ମହିନେ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖାଯାଇଥାଏ ମୁଁ କଥାକି ୩୭୯ ଲକ୍ଷ ୧୫୩ ମାଲ ଦେଇଲାଗଲା

୪୮୮ ଶ୍ରୀ

ଭାର୍ତ୍ତକ ହୁଏଇ ହୃଦୟର ପିଣ୍ଡରେ । ସହ ମଜ୍ଜା
ଲାଗଇ ସନ୍ଧା ସମୟରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସବକାଳ
କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୟମାନ କରି ଦେବ ଏହି ବାର୍ଷିକାଥାନନ୍ଦ
ଉପରୋକ୍ତ ଅପ୍ରେକ୍ଷଣ କରିବା ବାରଣା
ସମୟେ କମ୍ପୁ ଦେବେ । ଆଶାୟ ବନ୍ଦାଦିର୍ବିନ୍ଦୁ
ଦେବର ପ୍ରତ୍ୟାର୍ଥ ଜ୍ଞାନ ହେଉଥିବ ।
ପରମ୍ପରା ଏହି ଅନ୍ତରୀକ୍ଷର ପ୍ରକଟ କଲାନିକ
ଚର୍ଚାମାନ୍ଦଳେ ଦେବରେ ହାତିଶ ଦିନ
ଥାଦସର ପାଇବେ ଓ ଖାଦ୍ୟର ଓ କଳାଙ୍କି-
ମାଳକର ସମ୍ମାନ କରି ମାଧ୍ୟମର ଶରୀର, ଏବେ
ଉଦ୍‌ଦେଶେ ଏକ କାହିଁ କରି ଦେଇଛି ସାଥ କାହିଁ
ପରମା ବନ୍ଦା ବନ୍ଦାର ସାରିକା କାହାର
ଦେବ ଗାଢ଼ି । ଦୂରସ୍ଥ ଦୁର୍ବୁ ଅଠମାନେ
ସାମାଜିକ କଲ୍ପନାମାନ ଏହି ଅକରର ପ୍ରକାନ୍ଦ
କରିବାରେ ଲାଗେଇ ହେବେ ନାହିଁ ।

କଳନ୍ତରପତ୍ର ଅଛିଲେ ଜୟୁତି କାହିଁ
ଗାହେବ ନିଜେ ତଳବର ମବଦମା ତଥିଲୁ
କର ଅଛିଲୁ ବେ ସମ୍ମୁ ଉକାଳ ଥାଏନ୍ତି ଆଶା
କୁଣ୍ଡ କର ଅଛିଲୁ । ଏଥାର ଅନ୍ୟୋମଳେ ଏହାକି
ଅନ୍ୟମଳ କରିଥିଲୁ ।

କେବଳ ପାଦାର କାହିଁ ଜଗନ୍ନାଥ ଦୁମଣିକି
ପାଦର ଅଧ୍ୟାତ୍ମର ଦିଷ୍ଟଯୁବେ ଶ୍ରୀପୁର ବନୀ
ଶଳର ସାହେବଙ୍କ ପାଦର ଏକ ଶୂଧା ଦରି
ଅଥ ଦେଇଥିଲେ ଓ ଚକ୍ରକୁ ନମଣ୍ଡି ଆଖି

କର ସାହେବଙ୍କଠାକୁ ପ୍ରେସ୍ ଦୋଷସ୍ଥଳ ।
ଏହା ମଧ୍ୟ ଅପ୍ରମାଣ ଦୋଷଦ୍ୱାରା ଶୁଣ୍ଯାବ୍ଦ ।
ପଞ୍ଚର ଦେଖ୍ଯାବ୍ଦ ପେ ଜିଲ୍ଲା ପାତ୍ରମହିଳାକୁ
ଏ ବିଷୟରେ ସୁନ୍ଦର ପ୍ରାଦୀପିକ ଅଗ୍ରାହୀ ପଢା
କିନ୍ତୁ ଏହାବୋଲି ଥରେ ଦେବିକା ଅବାଳଭାବ
ପର୍ଯ୍ୟାନ କର ତୁରହୋଇ ବସିବା ଦୂରିତ ମୁହଁର
ଏବଂ ଦେବିକାର ହାତୀ କରିବା ଦୂରିତ ।

ଏ ସପ୍ରାବରେ ପ୍ରାୟ ଦୁର୍ଲି ହୋଇ ନଥିଲା
ଏକ ଆକାଶ ଏମନ୍ତ ପରିସ୍ଥିତି କଣ୍ଠ ଥିଲା ବି
ଯେମନ୍ତ ବର୍ଷା ଆହେ ଦେବ ନାହିଁ । ଦେବଙ୍କ
ବାରତାରୁ ସୁନ୍ଦରାର ବର୍ଷା ଅରଣ ଦେଖିଲୁ
ଦେଲେବୁ ମେଘର ଅଶା ମନ୍ଦରେ ଉଦ୍‌ଦୃ
ଦେଉ ଅଛୁ ଫୁଲକର ଅବସ୍ଥା ପ୍ରାୟ ଚାରୁଦେଖ
ରେ ସପ୍ରାବରେ । ଏହି ସପ୍ରାବରେ ଯେଉଁ
ଲଜ୍ଜାଶୁଭ୍ରତୀ ଦେଇ ଥିଲା ତର୍ହିରେ କଳେବ
ପ୍ରଦେଶର ଦେଲେ ସ୍ରବନେ ଏମନ୍ତ ବର୍ଷା
ହୋଇ ଥିଲା ସେ ଦେଲାବାଟ ସବା ତିନି ଗୁରୁ-
ଦନ ଦୃଢ଼ ରହି ଗାଇ ସିବା ଆସିବା କିମ୍ବ
ହୋଇ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସେହି ପ୍ରଦେଶର ଅନ୍ଧାଳିନ୍ଦ
ପ୍ରାକତର ବନ୍ଦ କାହା ପାଇଲ ହୋଇ ଦାହି ।
ସେ ସୁନ୍ଦର ଆକାଶର ଗାନ୍ଧୀ ଏହୁମା ସେ ପ୍ରଦେଶ
ଏବର୍ଧ ଫୁଲକର ଅବସ୍ଥା ପରିବର୍ତ୍ତନରେ କି ଦେବ
ବୋଲି ଯାଏ କି ଧାରିବି ।

ପ୍ରେସ୍‌ରେ ଲେଖି ମେରୁ ଅନ୍ତମା

ମୁଲ୍ୟ	ଅଗ୍ରମ	ବିଜ୍ଞାଯୁ
କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ	୩୫	୩୨
ଭାଇନାସିଲ	୧୦୪	୧୧୧

କଳ୍ପ ବସନ୍ତବାଳୟରୁ ଲିଖାଯାଇ ଦୂର ଯାଏ
ସୁର ସେମାନଙ୍କର ଦିଗ୍ବିଜ୍ୟ କରିବ ଗୋଟିଏ
କରିଶାଳ ଚଲିଯାଏ ଶା ୧୫ ୫-୬ କଷରେ
ବସନ୍ତବାଳୟର ସେଲେଟ ଘରେ ବଧିକ
ବୋଲି ଦୀର୍ଘ ହୋଇ ଥିଲା । ବିରୁଦ୍ଧରେ କି
ନ୍ତୁ ହେଲା ଶାସ୍ତ୍ର ବଜା ପଡ଼ିବ । ଉପରେର
ଶାକମାଳକୁ ଉପରୁତ୍ତ ହେବା କାରଣ ଅବେଳା
ଦୂର ପାଇ ଥିଲା । ଏ କାର୍ଯ୍ୟଟିକ ‘ଆମେ
ମାର ପାଇ ବିଶୁର’ ଲାଘ୍ୟରେ ହୋଇ ଏହି
ଯାହାକୁ ଝେଲିଯାଇବା ଆନନ୍ଦବାହରେ ପୁଣ୍ୟ
ଶୂନ୍ୟା କି ଥିଲା କିନ୍ତୁ ଏକକ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅନେକ
ପ୍ରକରେ ଦେଖା ଯାଉ ଅଛି ତଥାର କର୍ତ୍ତୃତମ୍
ପାଇଁ ସେ ତେବେବ ଅନୋକକ ପ୍ରକଟ ଦୁର୍ବି
ପାତ କର ଅପରା ଦୂର ବରୋଧକର ଉପରୁ
ଅବେଳମ୍ବକ କର ଅଛନ୍ତି ତାହା ଅବଜ୍ୟ ଶୁଭ
ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଦେ ଲିଖାଇ ହେବ ।

ଅନ୍ତର ଓହି ମାଟେବଳୀ ମୋକଦ୍ଧା
ବସ୍ତୁ ପାଠକମାନେ ବୋଧ ଦ୍ୱାରା କ୍ଷୁଦ୍ର
ହୋଇ କାହାରୁ । କୁର୍ରାର ବଳପୂର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଦେଖ କରିବାରୀ ଭାବାକୁ ପ୍ରାଣରେ ନଷ୍ଟ
କର ଯେବୁ ଓହି ଏହେତୁ ହେବଳ । ୧୦୦
କୁ ଧର୍ଥବନ୍ଦୁ ଦେଇ ଧର୍ଯ୍ୟାବତି ପାଇଲ ଓ
ମୋକଦ୍ଧା ଦ୍ୱାରକୋଠିଲୁ ବନ୍ଦୁ ପାପାକୁ
ଛନ୍ତିମାନେ ନର୍ତ୍ତାଙ୍ଗ ଦୋର କଥି ହେବ
କରିବଳ ଅଧିକ ଜୋହିଥିବା ଶୋଗେ ଅନ୍ତର

ଦେଇ ଧରିଲେ କାହିଁ କ୍ଷୁଟ୍‌ମ୍ୟାଳ ଲେଖି
ଅଛନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କାର ମୋକବ୍ସା ଉପରୁରେ
ବଜ୍ରଙ୍ଗ ମହୋତ୍ସବ ହିନ୍ଦୁ ଅବେଳାଙ୍ଗର
ପ୍ରେସର ଦେବା କାରଣ ବାବରଗଣୀରେ
ନିର୍ଦ୍ଦେଶାମ ଯାର ଯାତ୍ରା ଏବଂ କ୍ଷୁଟ୍ ସେହେଠୀ-
ଥାର ବମୀପରେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଏହି ଆବେଦନ-
ଗତ ଉପରୁର ବସନ୍ତ ପ୍ରେସର୍ ଦେଇଥିବା
ବିଷୟ ହିନ୍ଦୁପ୍ରେସର୍ ଅଟ ଲେଖି ଅନ୍ତରୁ ଅବସଥ
ଏହାର ବନ୍ଦାର ଶୁଣି ଅମ୍ବାକଙ୍କଳର ମନ କାହାର
ଅଷ୍ଟମ ହେଉ ଅଛି । ସତେଜ ଲୁଚାତ କହି
ଏବେ ଯେହି କଳାତରେଖା ଅବିଭିତ୍ତି ହୋଇ
କୁରୁତବାସିଟି ଅତିରିକ୍ତ ବନ୍ଦୁ ଦନ୍ତ
ରାଗାର ଉତ୍ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରାମ୍ଲମିତ ହେବ ।

ଏଠା ମୁସଲମାନମାନେ ମେହିକା କବିମଙ୍ଗପୁର
ଦରଖାତାରେ— ଏହି ସଜ୍ଜକର୍ମ କରିଥିବାଲୁ
କିବାବୀ ଶୋଭା ସୁନ୍ଦରାତାରୁ ଏକଦିନଯୁ ତର
ଅଛିଲା । ମୌଳିଙ୍କ ସୁଲଭାକ ଏଠାରେ ଗୋଟିଏ
ନିଷିଦ୍ଧ କରି ଏହିତିକାରେ ସଂଖ୍ୟା ସହିତିକାରୁ
ମୁସଲମାନମାନେ ତାବାକ୍ ମୁକୁପରି ମାନୁଷଙ୍କେ
ମାତ୍ର ଭାବାକର ଧୂତ ମନୋତରଣପଦ୍ମର ଶାରୀ
ବିରୁଦ୍ଧ ଚାରିଖାରଙ୍କରେ ଭାବ ଦେବା ଓ
ମୌଳିଙ୍କ ଦେହିତଯୁବେ ଶାଶନ କରି କରି
ସହାୟତା କରିବାକୁ ଭାବକର ପଢ଼ି ଦେବାକିମିତିକ
ମୃଦୁ ଦୋଷ ଥିଲା । ଏହିକାର ଘାସଜଳ ବା
କା ବଜ ମଞ୍ଜଳପ୍ରଦ ଘଟର ଗୋଟିରେ ମନ୍ଦିରରୁ
ଲୋକଙ୍କ ଦନ୍ତ କଷାଯାର କଥା ଦୂରାହା
ହରୀମାନେ ମେହିକେ ସତ୍ତ୍ଵ ଦନ୍ତକୁ ବା ଗୁରୁ
ଗୋଖାର ମଜାକୁ ଏହିପରି କଷାଯାର କାହାକରେ
ହିନ୍ଦିକା ବାହୀ ଦୂରାହାମ୍ବ କରିବା ତେବେ
ଶର୍ମର କୌରବ ବିମୁଦ୍ର ଦୂର୍ବ ତେବେ ସନ୍ଦେହ
କାହିଁ । କଥାର ଦୂର୍ବର ଏହି ଦୋଷ ଦେବାକୁ
ଏଠାର ଉତ୍ସାହ କାଣ୍ଡୋଦାମାନେ ମୌଳିଙ୍କର
ଦୂର୍ବର ଏକଦିନଯୁ କରିପଲେ । ସବୁ ଜ
କାହାର ମନୁଷୀ ଏହି କରି ମଧ୍ୟରେ ଦୂର୍ବର
ଏହି କରନ୍ତି ମୁସଲମାନ ଭର୍ତ୍ତରେ ଦ୍ୱାରା
କରିବାକୁ ସମ୍ଭବ ହୋଇ ଦେବାକିମିତି

ଏହି ସେବେମର ଗା ଗ ଦୁଃଖ ପାଇବାର
କେଳ ତ ଏ ଗା ସମ୍ବୂରେ ଶ୍ଵରବାସିଶାଳେ
ତଥା କ୍ଷରବିହିତ ଆଜ ସମ୍ମାନେ ଲାଗା ଚାହୁଁରେ
ଅଭିନୋତ ସାମା ବନ୍ଦଯାଇଲା । ଶ୍ଵରବାସି
ଦେଇ ଦୁଃଖର ଦୃଢ଼ ଧାରି ମହାଶ୍ଵର ହେଠଳ

ଦିବ୍ରୀ ଶୁଣି କାହାରୁ କଲ କଳେଯାଏଇ କଲୁ
ଥିଲେ । ସେ ସେ ଶୁଣ ଖୋଲରେ ଜୟାନ୍ତି
କିମ୍ବା ଦୋଷକୁମେ, ଏବା କିମ୍ବା କାନ୍ଦିଲୁ
କୃତବ୍ୟାକ ସବୁସ ଏକମାତ୍ର ଘୁରୁର ମୁଗୁରୁ
ପିତାର ସେ କେତେବୁଲୁ ଉପରେକାପାଇଲୁ,
ତାହା ସବୁକମେ ଆହୁତି କିମ୍ବା ଯାଇ ପାଇଁ
କୁବ ମେତ୍ରକଥିଲ ହେଲ କୃତବ୍ୟାକନୁର
ମୁକୁ ଦୋଷକୁ, ଏହ ସମ୍ମରଣ ପଳ ମହା-
ମହାଶୟ ସେ କେମନ୍ତ ବଞ୍ଚିରେ ଫଳ ପାଇଁ
ବନ୍ଧାରଅଛନ୍ତି, ତାହା କବେଳନା ବସିବାକୁ
ଦେଇ କିମ୍ବା କେବାର ହୁଏ । କୃତବ୍ୟା
ପବ୍ୟେ ଅଧିକାରୀ ଅଧିକାରେ ଆର ତାହାର
ପିତାଙ୍କର ମଳ ତିଥି ପାଇ ଥାଏ - ତାହା

ଯେବେ ପାଇ ହୋଇ ନ ଥାଏ । ଅମ୍ବାକୁ ରୁଦ୍ଧ କରୁ ବୟସ ଦେଖିଲୁଛନ୍ତି । ଏହେବେଳେ
ମେ ଚିତ୍ତ ଧାରରେ ଶରୀରୁ ସ୍ଵର୍ଗ ଦେଖି ବହିଲୁ
ଏହା ଅମ୍ବାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ।

ଅମ୍ବାକୁ ପଢା କରିବନର ଶୟକୁ ହୃଦ
ସାବେବ ପ୍ରେସିଡେନ୍ସ ବିଷ୍ଣୁମନେ ବାକାର
ଦେଲେ ପ୍ରତିବନ୍ଦି ଅମ୍ବାକେ ଅଛ ତାହାର
ପାଇଗୁଁ ବୋଲି ଯାହା ଆଗ କବ ଥିଲୁ ଯାହା
ସେବ ହେଲା । ଏପରି କମେଶ୍ଵର ଦେଇବ ଉତ୍ତର
ପାଦାନ୍ତରାଜେ ଘନିର୍ବଳ ହୃଦୟର ଦେଖି ପ୍ରତିବନ୍ଦି
ବନେହ ଲାହ । ଶ୍ରୀପୁରୁ ଲମ୍ବିଲା ଯାହେବ
ଏଠାରେ କମେଶ୍ଵର କେବେଳ ଭାଜାର କବିତେଜ
ଦୂରସା ଥିଲା ମାତ୍ର ଯାହା ଶୁଭା ହେଲ ଲାହ
ଏବ ଏକାନ୍ତପ୍ରାସ ଅମ୍ବାକେ କଳକର
ଅର୍ପାଗୁରିଲୁ ବିଜା ପାଇବାର ଯାହା ଆଖା
କରିଥିଲୁ ତାହା ମଧ୍ୟ ବିଧିର ହେଲ । ଶ୍ରୀପୁରୁ
ପି; ଟ, ମେଲାଜ ଏବେବି ଉତ୍ତରାଜୁ ପଢା
କମେଶ୍ଵର ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେବାତ୍ମକ
କାରେ ଏକଟି ଅଧୀନୀ ଏହିଙ୍କ କରିଛି ।
ଆମାମୀ କବିମ୍ବର ମାଧ୍ୟରେ ସେଥିରୁ ଅବଧି
ପାଇ ଏଠାରୁ ଅଧିକେ ଏକ ମେହି ସମସ୍ତରେ
ଶ୍ରୀପ ଲମ୍ବିଲା ମାବେବ ଏଠାର ଅଧିକ

ପୁଣ୍ୟକାଳୀ ପ୍ରାଚୀ କରନ୍ତିଛନ୍ତି ସାହିତ୍ୟ । କମଳବାଜା
ମାଦେବ ଅମୃତବଳା ଏହିପରି ଲେଖି ଏଥି
ପୁଣ୍ୟ ଘରେ ଏହିଝାଂ ଉଦ୍‌ଦେଶକର ଦୋଷ ଆପି
ଥିଲେ । ବର୍ଣ୍ଣମତ୍ତ୍ଵ ଯେବେ ଅଧିକ ଉଦ୍‌ଦେଶ
ଦର କାହାରୁ ଗେହେ ବ୍ୟାହିର ନିଯୋଗକେ
ଅମୃତବଳା ଅନୁଭବ କରିଲା ଏହିପରି

ବାଇର କାହିଁ । ଦେବଲ ବର୍ଷା ଏହାକ ମୋ
ଏକା କର୍ମ ଅଳକନ୍ତୁ ଅଗ୍ରମରବ ପ୍ରତି ମାତ୍ର
ନମଶ୍ରମ କରି ଥାଏବୋ ।

ବାଦେଇରସ୍ତ ଦେବ ଶୁଣିଆନ୍ତରେ ହେଲା
ପଣ କେବେଳ ଉଚିତରେ ହେଲା “ମୁଦ୍ରାକୁ”
କାମର ଜୀବ୍ରିୟ ବନ୍ଦରୁଷ ଧରଇ ପ୍ରଥମଙ୍କଳ
ଅମେରିକର ପାଦଥୁବାର ବୃଦ୍ଧକଳାସହିତ ପ୍ରା-
କାର ବର୍ତ୍ତନ୍ତରେ । ଯଥଂ ସଙ୍କାଦକ କୁରୁବାରେ
ଏହା “ପଣ୍ଡିତର” ବୋଲି ଦେଖିଥିବାକୁ
ଏହା ଯାହା ପୁରବାକୁରୁପ ହୋଇଥିବାକୁ ଯଥଂ
ଏହାର ପରିପାତର କାମକା ବୁଝିବାକୁ ଅମେ-
ରିକ୍ରେ ଅନ୍ତର ହେଲା ।

ଶମକେନ୍ତୁ, ତୋଯା ସିଂହାଲପରି ବାର୍ଷିକ
ଦିନ ଉଚ୍ଛବରେ କେତେବେ ସକାଳପଥରେ
ଜାଗିଥିବା କିମ୍ବା କରିବାର ଧରନ; ଓ ଯେଉଁ-
ମାକେ କୁଟୁମ୍ବାରୀବାବୀର ଦେଖ ଦେଖାଇ
ଅକୁଳ ସେମାନଙ୍କୁ ଗାନ୍ଧିଦେଶ କ୍ଷମକେନ୍ତୁ

ଏହାକୁ କରେଥିଲେ ଶ୍ରୀର ଜଳା ସାର ଏହି
ଆମ୍ବାଗାତୁ ଅଛନ୍ତି କଟାଇଥାଏ ମାତ୍ର କର
ଧୂମକର ପଥର ଦିଲାଗରେ ଘୟକା ଲାଗୁ
ଆପ୍ରିଲାର ଫଳଦିବାହିରୁ ଦିଲୁ କରିବା
ରେ କାହିଁ ଅଛନ୍ତି । ତୁ ଉନ୍ମନ୍ତ ଯେଥର
ଦିବାପୋଡ଼ିବାରୁ ଯାଇ ଘଗରର ମୁହଁ ଦେଖା
ଦିଲେ ଧୂମକେନ୍ଦ୍ରିୟରେ ଦେଖି ଦିଲା କି କୁବ ଆମ
ମାନବର ଏହି ଘୟକା । କମ୍ମମାଜେ ଯାଇ
ଧୂମକେନ୍ଦ୍ରିୟ ଲାଗୁନାହୁରେ ଏହି ଉନ୍ମନ୍ତର
ଦେଖି କାମାନଠାରୁ ଦିବାପୁ ଦେଖାନ୍ତି ଅବହର
କି ଯାଇ ଦିଲାହି ସରାବରୁ ମଳିଙ୍ଗ ଦେଖି
ପାଠମାଜେ ଆମ୍ବାନାହିଁ ସବୁ ଦିଲାହି ।

କଥାରେ ହନ୍ତରୁ “ପୁରୋଙ୍ଗ ସହ ଯଜ୍ଞାଦେ
ସୁବ ଜୀବ” । ଧୂରଜେତୁ ଏହାକିମ ପଣ୍ଡିତଙ୍କର
ବରୁଷତ୍ତୁ । ତୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ମାଧ୍ୟମରେ
ଦେ ଧରିଦେଖୁର ଅବଳାଙ୍ଗା ଯେମନଙ୍କ
ଦୁଇମାତ୍ର ଛନ୍ଦଗରା ଥିଲେ ‘ଆମ ଦୁଇମାନଙ୍କ
ଠାରୁ ଅମ୍ବା କମ୍ବ କର’ ଏହାକଥା ସମ୍ମର
ମହାପାତ୍ର ।

ବାର୍ତ୍ତା କବାଚ ପାଇଅଛି ଯେ ସୋବେ
ଓହତା ଓ କବନ୍ତ ସ୍ମେମର ଦୟାର କାହାର
ଲବି ଅଛି । ଏହତା ଦୟାର ପ୍ରଥମ କେବେ
ପଡ଼ା ବଳକା ପଦ୍ମବିଜ୍ଞାରେ ଅଭ୍ୟାସ ଦେଲା ।
କେବେବେ କେବେବେ କେବେ କେବେବେ

ମୁହଁ ଶ୍ଵାର ନାଥରେ ଧଳାଇବାରୁ ସେ ବନ୍ଦି
କରିଛେ ଯବି ଆସି କାଳା ପ୍ଲାନରେ ଲାଗି
ଦୂରକ୍ଷେତ୍ର ଏହି କଲ ଏହି ଟିକରୁଣ ବୋଧ
ଦ୍ୱାରା କ୍ରି ବେଳ ନିଃଶ୍ଵାସ କୁଳପୁ ପ୍ରାଣମାନ-
ଙ୍କରୋପ୍ତର ହୋଇ ଦାଳି ଦେଇ ପ୍ରାୟ
ତୋଡ଼ି ପ୍ରାମରୁ ଅକ୍ଷମର କରି ଆଜି ଏହି
ଆନ୍ତରିକରାଜ୍ୟ ଲେବ ବ୍ୟଥରେ ମଧ୍ୟ ପଢ଼ି
ଅତ୍ୟନ୍ତର ନବାକାରୀର ଦରିଶ କୁଳରେ ଏ
ବେଳା ପ୍ରମା ଅଧିକ ବନ୍ଦୁ ଉତ୍ସବରସ୍ତ୍ର
କେଟିପ୍ରାମ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟଥର ଫଳଦେଖି ହୋଇ
ଥିଲା । କବିର ଏକାକାରେ ବସନ୍ତରେଗ
କେବେ ସ୍ନାନରେ ଦିଦିଯ ହୋଇ ଥିଲା ଏହି ଏହି
ରେ ଅଳକାଳୀ ଏକ ପ୍ରାମର ଛାଗେ ଧଳାତିଥି
ମହାକଳ ଓ ସର୍ବଭବଦାର ଘରେ ସ୍ନାମ ସମ-
ପ୍ରଳୟ ଏ ବେଳ କରିବର କରୁ ଥିଲା । ଏଠା
ଲୋକମାନେ ପଢ଼ି କୁଷମାରବନରା ଲଂଘନ
ଅଥବା ଦେଖିଯୁ ହବା ଦେଖିଛି ଜାହି ସୁରମଣି
ରେଗବିଜରଣର ଏମ ଉତ୍ସମ ପ୍ରାମ ଅଟିର ।
କାଳିର ଜେଲଖାରାରେ ମଧ୍ୟ କେହିଁ ଏ
ବେଳରେ ମରିବାର କଥୁଜ ହୁଅଛି ।

ଏ ଅନ୍ଧକାର ପ୍ରସରର ଅବଧି ଏବର୍ଷ ବଡ଼
ଦୋତ୍ରାୟ ଅଛଇ । କମାଇଲ କଥା ହତି ହେ-
ବାରୁ ଯୋଦୀ ପ୍ରାଚୀମାନଙ୍କରେ ପାଇଁ ଲେଖ
ଦେଗାର ଅମ୍ବ ନାହିଁ । ବିଦ୍ୟାଳୀ ଧାରାର
କଥାର ସମ୍ମାନଶକ୍ତି ଜୀବିବ ଖାଲ ଘୁଲାଟ୍
ଦୂଆରୁବ କଲିଲ ଯୁକ୍ତ ଗାରୁ ଉଧାର ପାରୁ
ନାହିଁ । ପଢ଼ିବେ ଅନେକ ଗାନ୍ଧି ପୋତି ପାଇ
ଅଛି ଚର୍ଚାର ଅଗ୍ରବରେ ପଠି ଥୋଇ ଯାଇ
ପାରୁ ନାହିଁ । ମୁହଁବୁଂ ବର୍ଷ ବିଭିନ୍ନ ଅଶା
ଥାରୁ ।

ଅମୁମାକଳର ଦକ୍ଷିଣଟ ପିପକ ସାହେବ
ତନତବର୍ଷ ସେଇ ହେବା ପୁର୍ବରେ ଘରଜ ଛୁଟ
ଛଲବ ପମଳ କହିବାର ନିଷ୍ଠା ହୋଇ ଥିଲା ।
ଲଞ୍ଚ ଉପଗଳ ମହେବଦ୍ୱୀ ଶାଶ୍ଵତ କଷମର-
ମାସର ପ୍ରଥମ ସମ୍ବାଦରେ ଏଠାରେ ପଢ଼ିଥ
ଉପଳ ହାହାତୁରଙ୍ଗତାରୁ ଘରଜ ଶାଶ୍ଵତ
ଭାବ ପଦିଙ୍ଗ ପାଇଦେ । ଲଞ୍ଚ ଧେଉଳ
ଖାହେବ ବର୍ଜିନାଲ ସମ୍ମନଧାୟ ପଢ଼ି ଲେବ
ଅଶ୍ରୁ ଏବଂ ପଦେନ୍ଦ୍ରିୟର ଦିଆଯ ଯେ ଏହାର
ଚାଗେ ପାରିବର ଯାଦେବ ମଙ୍ଗଳ ସାଧନ
ଦେବ । ଧର୍ମଧୂମ ଦୂର—ସତରାଂ ଲୋକଙ୍କ
କଥାରେ ଅମୁମାକଳର ତତ୍ତ୍ଵ ଅର୍ଥ ହେଲା

ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାହା ଅଶାସ୍ତରରେ ପଥାଇଲା
ହୋଇ ପାରୁ ଲାଗି । ଯେହି କବେଳେ ଅମ୍ବ-
ମାବଜର ଦୂର୍ଗାନ ଶାସନକତ୍ତ ବିପଳ ମଧ୍ୟ-
ଦସ ଲବନ୍ଧ ହୋଇ କଲୁଗରେ ପାର୍ବତୀଙ୍କ
କବେ କେତେବେଳେ ଭବନ କଠାର ଶା-
କରେ କପାତିତ ହୋଇ ଥିଲା । ସମ୍ପଦତ୍ତ
ଓ ଅତ୍ୟ ଶକ୍ତି ବନ୍ଦୁବୀକ ଅରନମାତା ଲୋକବଜର
ଦୃଷ୍ଟ ମୁଖ କର କରି ଦେଇ ଥିଲା । ଲାଞ୍ଛ ପତ୍ର-
କଳ ସଙ୍ଗେ ଆଶା ଓ ତାଙ୍କର ଅଶ୍ଵର ବାହୁ
ଭରଇରେ ପହଞ୍ଚ ଲୋକଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧ କରିଲା ଏହି
କମେ ଅଳ୍ପଦଳ ମଧ୍ୟରେ ସାହେବ ପ୍ରସଂଗରେ
ସମ୍ମାଦପତ୍ର ସମ୍ମାନୀୟ ଅରଳ ଉଠାଇ ଦେଇ
ଲୋକବଜର ଏହାନ୍ତି କୁତୁଳାର ଭାଳି ହେଲେ । ତହିଁ
ଜାହାରୁ ବନ୍ଦୁବୀତ ଲୋକରେ କାହିଁ—ଏସତିବେଳେ
ଲୋକେ ଲାଗି ଛଠିଲେ । ମାତ୍ର କାହିଁ ? କଲା
ବଳ ବଳ ମହାଶ୍ଵା ରପକଙ୍କୁ ଡିଲା ପଚାର
ଦେଇ । ଅବଶ୍ୟ ମୁଦମାନ ରାଜଶକ୍ତି ସଙ୍ଗେ
ରଣ କବିବା ବ୍ୟକ୍ତିତ ତାହାଙ୍କର ଅତ୍ୟ ବିଶ୍ଵ
ଉତ୍ସାହ ନ ଥିଲା ସାତ ସେମାନଙ୍କୁ ଅପରା
ଜାପାଶାସନ କଲାରେ ଯାହା ଶାସନ କର ନ
ପାରିଲେ ଏ ଦୂର୍ଗାନ ତୀରବାଳ ସହାଯେ
ରହ ଗଲା । ଅତ୍ୟ ଶକ୍ତି ବିଦ୍ୟ ଅବଧି ତାଙ୍କର
ମାନ ହୋଇ ରହି ଥିଲା । ଅପାଶାସନ ବ୍ୟକ୍ତି
ଲାମରି ସହାଯ ହୋଇ ଥିଲେ ନମ ତାଙ୍କ
ଅଭିଭୂତ କର୍ମଗୁରୁମାତାଙ୍କ ତାହାଙ୍କ ଅଭାସିଦରତ୍ନ
କରିବାରେ ଯହିବାନ୍ତି ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଯୁଦ୍ଧ
ଦୁଲାଅ ପକାରିଣୀ କାହାଗାରରେ ବିଜପାତା
କଲେ, ସାଲେମର ଭେତେତ ସମ୍ମାନ ଲୋକେ
ଅକାରଣ ଦ୍ଵାପାନ୍ତର ଗମନାଦରୂପରେ ଯତ୍ରେ
ହେଲେ ଲଭ୍ୟାଦିରୂପ କଥାରେ ଦେଖିଲେ
ପ୍ରଧାନ ଶାସନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପୋରେ ତୌରେ
ସୁଧରୂର ଦେଇ ଲାଗି । ଏଥିରୁ ଓ ଅଳ୍ପାନ୍ତର
ବନ୍ଦୁବୀରେ ଅମ୍ବେମାକେ ପଚାରରେ କହିଲୁ
ହେ ସେ ଲାହଗରେ ପଦାର୍ଥ କଲାବେଳେ
ଯେଉଁ ଆଶା ଦେଖାଇ ଥିଲେ ତାହା ହେ
ଦେଇ ପାରିଲେ ତାହା ଏହି ପାହା ଉତ୍ସାହ
ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ବେଳେ ହୁଲେ ତାହା ସମ୍ମୂଳ୍ୟପରେ
କର ପାରିଲେ ଲାଗି । ଏଥିରୁ ସୁଲାଭେ
ଅମ୍ବେମାକେ ଆଶା ପୁଅରେ ଲାଗି ପାରିବୁ
ଏବୁ ଅନନ୍ଦେଖାପାଦ୍ୟ ହୋଇ ଅମ୍ବେମାକେ
ଦେବକ ବନ୍ଦୁବୀ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ କରୁ ଅଛି ଏବି ତାଙ୍କ

ନ ଦେଖିଲେଁ ବୌଧବି ଆପା କମ୍ବରୁଁ ନାହିଁ
ଗୋଲି ଅମ୍ବୁ ମାନକର ଜୀବ କହି ଥାଏ ।

ଶେଷ ମୁଦ୍ରଣ ।

ଗୀତ ଓ ପରମେତ୍ର ନଥରେ ସୁକ ଅରମ୍ଭ
ଦେବାଳ୍ଲ ବିଦ୍ୟୁତରେ ପାଠମାନଙ୍କୁ ଚଣା-
ଳଅଛି । ଶ୍ରୀ ସୁକ ମୂଳ ନଥରେ ଦେଲ୍
ଏହି ଚର୍ଚାରେ କୃତାନ୍ତକ ଗାନ୍ଧେନ୍‌ଯୁଗରୁ
ମୂଳ ଫରସିଦେହୀ ମର ପତଖାର କଥାର
ହୁଅଥ । ଏଥରାଗୁରୁ ଏ ସ୍ଥାନରେ କିନ୍ତୁ ସବା-
ଦ ଆସି ଜାହି ଦେବକ ବିଦ୍ୟୁତରୁଥାଇବ ବାରେ
ଜଗରରେ ଗାନ୍ଧୀ ଗୋଷଣା ଦେବଥାନ୍ତ୍ରର
ଫରସି ଲୋକର ମୁକ୍ତ ହେବକ ବର ଯେ
ଦେଖାଇ ପାଇବ ଯେ ପୁରୁଷର ପାଇବ ।
ଏଥରୁ ଅନ୍ତମାନ ତୁଥର ଫରସିକପ୍ରତି ଗାନ୍ଧୀ
ମାନଙ୍କର ବିଶେଷ ଶତରୀ ଜାତମାନଙ୍କର ଏହି
ଏପରିକାର ଶତରୀ ସହଜରେ ପୁରୁଷର ସମ୍ମାନ-
କା ଦସୁ କାହିଁ । ଲୋକ ପଦତି ଉତ୍ତରେଣୀୟ
ପ୍ରଧାନ ପକ୍ଷମାନେ ଉତ୍ସମ୍ମାନ ନଥରେ ସୁକ
ନବାରଣ ବିଷୟରେ ଖେଳୁଥା କରିପାଲେ କିନ୍ତୁ
ପରମାର୍ଥ ଫରସିମାନେ । ୨ ପାଇଁ

ଦେବ ଓ ପାହିରେ ସେ ଦେବକେଲେଖଇ ଯଜ୍ଞ-
କୁଳ ମାତ୍ର ସକଳରେ ଅନ୍ତମିତ ଦୋଷଧା-
ରେ । ଏହିପରି ବାହୀରକୁ ଏ ସୁକ୍ଷମୀପାତ୍ର
ଅମ୍ବମାଳକର ଉଗେଷ ସଂଶେଷ ସମ୍ବାଦନା ଏହି
ବ୍ୟଥିପାଇ ଅମ୍ବମାଳକ ପ୍ରାର୍ଥନାରୁକୁ ଏହିକ
ଶାତ୍ରୁ ପ୍ରାଣୀରେ ଦେଇଗାହୁ । ମାତ୍ର ସେଇର
ଦେବାଜ ଅଣା ଦେଇଗାହୁ । ଯଦୁପାତ୍ର କି ପ୍ରଥମ-
ପରି ସବାଜ ଚାତ୍ରବଜ୍ରୀ ପରାତର କ୍ଷରାଦ୍ଵା-
ରନକ ନୁହେ ଗାତ୍ର ସେ ସବାଦ କେତେବେଳ
ସବୁ ନୁହୁ ହବାଇଯାଇ ଫପାରେ ଅଛି ମରି
ଦେଲେଖେବେ ତାମାଳେ ତେ ତାମାଳୁ ଦୂରକ
ଅମଳୁ ବୋଲିଯାଇ ନପାରେ । ବରଷିଧର୍ମପ୍ରାପ୍ତି-
ମଳେ କର୍ମକର କ୍ଷରତ୍ସବକାଳେ ମୁକ୍ତକ-
ପ୍ରାର ଅକେକ ଭବତ କରାଇଛନ୍ତି ଏହି ପ୍ରାପ୍ତି
ଦେଇମାଳାମ ମଧ୍ୟ କରାଇ ଦେଖାଇ । ତାଙ୍କୁ
ହସ୍ତିଭ୍ରତ ବୈନି ହଜାର ମୂରିଲେଖରୁ ଅଥବା
ଦେବକାହୁ ଏହି ପ୍ରାପ୍ତିମାଳକୁ ସରିର କୃପକ-
ରାମମାଳ ଦୟା କରିବେଳ ବହୁବିତ ପର-
ବଜ୍ରଦରେ ସିଦ୍ଧବନ୍ଧବାବୁ ହେବ । ଏହା ହେ-
ମଳ କଞ୍ଚକର ଓ ବିଦ୍ୟୁତୀଖ ଅଳ୍ପାୟାମରେ
ହୃଦୟାଲ୍ପାତ୍ମା । ପ୍ରାପ୍ତମୁହେ ହବମରେ ତାଙ୍କ
ଦୋଷକର ପ୍ରକାଶଥାତ୍ ଏହି
କାହାର ତାମାଳେ ଅନୁନକ ନପାର ଯଦି
ପ୍ରାଣକାରେ ଏହିପରିପ୍ରାପ୍ତିଦୂର ମନବକ ନହିଁ
ବେ ଦିନାତ ସେମାନଙ୍କର ଘୁବିହୋପଳ ଯେ
ତାଙ୍କର ଏମନ୍ତ ବୋଲିଯାଇ ନପାରେ । କରେ-
ଏହି ସେମାନେ ମନ୍ଦରେଣ୍ଟୁ ଭୟକୁ ପ୍ରକାଶର
ତୋପ ଏହି ଅର୍ଦ୍ଧାଲ୍ମି ଘୁବିହୋପଳ ହୁଏଇ
ଭୟରେ ଭରିଅଛନ୍ତି । ତାଙ୍କରାଥର ମନ
ଅନ୍ତରୁ ଥଥବ ଏହି ଦେଇବକ ଜାହେରୁ ଭାଗା
ନହିଁ । କର୍ତ୍ତରଙ୍କ ସେ ଭାଙ୍ଗାରେ ଘୁମଧଳୟ
ଦେଇଲା ଅଛନ୍ତି ଏହି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଧ-
ିନ୍ଦ୍ୟ ମନ୍ଦରୀଯ ଏହି ତାମାର ଜାଗ୍ରୟ
ଦେଇଲା କେବଳବାହୁ ଓ ମନ୍ଦରୀରେ ହିରାଜ
ଅଛନ୍ତି । ତୁହୁ ମଧ୍ୟରେ ଯନ୍ତା ତାଙ୍କର କଳ
ଦ୍ୟାମାଳ୍ୟ କୁହିଲ । ସେମାନଙ୍କ ପାତ୍ର- ଶ୍ରୀ
ବରତର ଅଛି ଏହି ଲତ ପ୍ରକାଶରେଷ୍ଟରେ
ଦେବାଳେ କଳମୁକ୍ତରେ ଦୟାକ ପଢ଼ିବା ଲକ-
ଦୂରବାବୁ ବଜମ ହୋଇଥିଲା । ଦେବକର
ସେମାନରେ ଅମଣ୍ଡା ବଜମନ୍ଦରେ ମୁହୂର୍ତ୍ତ
ପରାପରାହେଉ ଏତା ଏମାହେ ସୁକି କରିବାକୁ
ପଞ୍ଚ ହବିବେ । ଏ ଅନ୍ତର୍ଧାରେ କର୍ତ୍ତମାଳ

ଯୁଦ୍ଧର ଘର୍ଜାମ କି ହେବ ଅନୁମାଳ
କଠିନ ଅଛି ।—

ମୁଦ୍ରଣ ମନ୍ତ୍ରମାସି

ଏ ଭାଷ୍ୟରେ ଅମ୍ବେଲାଙ୍କେ ପୁନଃ ଲେଖି
ସୁବାରୁ ଦେହୁ ଅମ୍ବେଲାଙ୍କୁ ଲାକର ଦିଶେଥା
ମନେ କରୁଥିବେ ଦେହୁ ଅବା ଦିବରୁ ଦେଲ
ସୁବେ ଦେହୁ ବାସ୍ତବରେ ଅମ୍ବେଲାଙ୍କେ ଲାକର
ଦିଶେଧୀ ଲୋହୁ ଦେବଳ ଲାଲଘଟାନ୍ତି କାର୍ତ୍ତି
ରେ ଦୋଷ ଦେଖୁ ସୁବାରୁ ଓ ବଦ୍ଧାର ପ୍ରକାଶ
ମାଜେ ଦିଶେତ ବଜୁ ଧରିଥିବାରୁ ରହିଛି
କିନ୍ତୁ ନ କର ଆନ୍ତି ଦୋଷ ଆନ୍ତି ଲାହୁ ।
କଳକର ମନ୍ଦବନମାନକରେ ପ୍ରଜାମାନେ
ଯେତେ ପ୍ରକାରରେ ଜାଳ କଳ ବସିବାର
ଦିଶେବାର ଲାକ କରିଥିଲାଙ୍କେ ଲୁହଣ୍ଟି ଦର୍ଶନ
ମଧ୍ୟରୁ ଦିଶେଷ ପ୍ରକାର ଦିଶେଖ କରିବାର
ଏ ପ୍ରସ୍ତାବର ଉଦେଶ୍ୟ । ପଥମଟି ଏହି ଯେ
କଳିଯୁକ୍ତ ବଳରେ କାହିଁ କଳ ଦେଖି ରେ
ବାରୁ ରହିଗୁ ଅଳ୍ପ କଳକ ମାତ୍ର ଯିବା ।
ଏପରି ପ୍ରକେ ଜାଳ କରିଥିଲାଙ୍କେ ହେତୁ ଦୟା
ଦର୍ଶନ ଟ ଦ୍ୱାରା ପରିବର୍ତ୍ତେ ପରି ମାତ୍ର ଟ ଦ୍ୱାରା
ଲେଖିଥିବା କଳକର ଧରିବ ଅନ୍ତରୁ । ସାମାଜିକ
ପରିପ୍ରକାଶ ମହିଜାରେ କି ଯହିଁ ର ଫଟେଷ
ଉଦେଶ୍ୟ ଗତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦୋଷଅଛି । ଏ
ମହିଜାର ଅପରିଚ୍ଛନ୍ନ ଅଧିକରେ କଳମୁ କରୁଥିଲୁଗା
ମହିଜାରୁ ଅପରିଚ୍ଛନ୍ନ କଳ ମାତ୍ର ଅଧିକା ଦେଖୁ
ରେ ଟ ଦ୍ୱାରରେ ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ (ପ୍ରାୟ-
ମା ଲେଖନ୍ତି ଏ) ସୁତିଟାର କଳ ମତାଳ ଅବା
ଅଭିମନ୍ତର ଟ ଦ୍ୱାରା ଦରରେବର ବସି
ଦୋଷଅଛି । ନିମ୍ନର ଜୁଜା ଅଳ୍ପ କେତେକ
ମହିଜା ମଧ୍ୟ ଅଧିକରୁ କଳ ପୁରୁଷ ବିରବା
ଦେଖାଇରେ ବାସ୍ତବମୁ ଦୋଷ ଅଛନ୍ତି । ଦୂର-
ସ୍ଥିତି ଏହି ଯେ ଜାକର ଅଧିକ କଳ ବୋଲିପି
କୋର ଅବା ସମାଜ ଲାଲକୁ କୋହି ଅପରିଚ୍ଛନ୍ନ
ପ୍ରକାଶକେ ମର୍ମରେ କଳ ପରାଇ ପାଇ ଅଟ
ଦାର ଅପରା ପରିବର୍ତ୍ତେ ମତାଳ ଅନ୍ତରୁ । ଏପରି
ଅଭିମୋହ କେବେବି ମହିଜା ଓହରେ ଦୋଷ
ଏହି ନାମ ପୁରୁଷ ଦେଲ ନ ସୁବାରୁ କରେନ୍ତି
କର ନ ପାରନ୍ତି ।

ଏଥିକୁ ଜଳକର ଶିଥୁମାବଳୀର ଥା ୨୭ ଜା
ରେ ଲେଖା ଅଛି ସେ କାହିଁ କି ଆଖା କାହିଁ
ବିନା ଦ୍ୱାରା ଶାଖା ଲାଗିର ବଳ ବାହିବା କେ
ଲାଲଙ୍କ ସୁଠ ପିଟାଲିବା କ୍ଷେତ୍ର ଉଚ୍ଚଦ

କଳ ବିଧିପାଇଁ ତହୁଁର ଯାଏ ଯଥା ଶତ ବନ୍ଦିକୁ ବାହୁଦା କମ୍ପ ଜଣ୍ଠିରଗଲୁ ମେହର ରଖିବାହୁାର ଏହି କାଳକଳ ଅଛିବୁଷେ ବସିବାର ବସିପାଇଁ ଓ ଯେହିଁ ପିର କାର୍ଯ୍ୟ ଅବା ତୁହିରାସ ଏହିଲୁ ପାରି ହୋଇ ଥାଏ ସେ କର ନ ପଢ଼େ ତିବେ ତଥା ଯେହିଁ ତମିର ନିରାମାଳ ଲି ସବ ତଥି କଥରେ ଦେବର କମ୍ପ ଯାଏ ତେବେ କମ୍ପ ସାଧାରଣ ବରକୁ ସମ୍ମାନ ଏ ଦିବ ଦେବାଳ ଭେଦଭିନ୍ନ ସ୍ଵପନରେଣ୍ଟେ ହେବ ତୁମିର କ୍ଷାଣିଚବ ସେ ଦରରେ ଜଳ ଆଏୟ ହେବ । ବେଦବତ୍ତିରୀଷ ହେବ କଣ୍ଠକରାରୀ ବିଷୟରେ ଏବା ଧଳା ଅଳଙ୍କ ଦିନ କଥ ମାର କନ୍ତୁ ଉଦ୍ଘର୍ମିକୁ ହିଂସ ପ୍ରକାରର ମାଳ କଳ ବିଧିକର ଏବସ ମଧ୍ୟରେ ଆମ ଲମ୍ବା । ବେହ କରୁଥୁଣ୍ଡ ବଜର ହଜ କାଟି ଦେବରେ ଦୟା ହୁଏ ମରମହିଳା କମ୍ପରେ ତହୁଁ ଫୋମେ ସବ ଜୀବ କୁଳ ଅଳଙ୍କ ଦିଲାଦୁ ଯାଏ ଏ ଉପରାକ କରେ କେବେଳ ସେ ଦେବ ଏ କମ୍ପମନ୍ଦ୍ୟରେ ଦାୟୀ ଦୋଷ ପାରେ ଯାଏ ମାତ୍ର ଏତେ କାହା ଦେବାଳ ଲାହ ମୌର୍ଯ୍ୟ କେମନାମହାର ହେବାଳ କାଳିକା ଦେଖି ହେବାକୁ ହଜ ପାତ ତେବେ କମ୍ପ ବଜରୁ ପାତି ମର ଦେବରେ ସେ କମ୍ପ କିନ୍ତୁ କଥ ଅନୁବାରେ ବସ୍ତୀ ଦେବାଳ ପାତ ନାହିଁ । ବିଦୃକମ୍ପର ବଜରେ କୁଳ ଦେଖି ଦେବାକୁ ହଜ ପାତ ତେବେ ରାତା ବଜରୁ ମାତି ମର ପର୍ମିରେ ସେ ବଜର କମ୍ପରେ ଦୋଷାରୀ ଏବା କ ଦ୍ୱାରାଶାହ ସେ କାହାରେ ବୁଦେବର ତେବେ । କରୁଥୁଣ୍ଡ ବଜରେ ଯେତେ ପାରେ ରହ ପାଇବ କିଛିକୁ ଅନ୍ତର କଳ କ ଅଜାଧେ ହଥ ଗଲ ? ଏଥରେ ଦେଖ ହାଦାର ? ବେହ ଏପରି ଅନୁମାଳ ବରଶ୍ରୀ ସେ ପେଟେପେଲ ମହାରମାତେ ତାରେ ସୁରି କାଳକୁ ଦେଖା ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଦର୍ଶନ ଯେତେ ବେଦବତ୍ତିରୀଷ ବଜରେ କଲରା ଧାରି ମାତି କବ ଏ ପରାହାଲୁ ଫର୍ମିର ବର ଆଏୟ ବର ସୁରଶ୍ରୀ କେବେ । ଏ ଅନୁମାଳର ଅନ୍ତର ଦେବାଳପାଇଁ ନ ମାଟିବୁ । ସେ ଏହା ଦେଇ ଅନୁମାଳ କମ୍ପ କିମ୍ବା ତେବେ ମଧ୍ୟ

କିଳକୁ ମାଟେ ଗଲେ ଓ ହେଉଥେ ଉପକାଳ
ବୋଲି ଶୁଣିଲ ନଥ ଏବଂ ବିଲ ଦାୟୀ ବୋଲ
ଇ ପାରେ ।

ସପାର କାଳ ତେ ଜୋବକୁ ନାହିଁ ଅଧିକା ଜନ ଗୋଟି ଥେବାରେ ଫର୍ମିବୁ ଘାସି
ଦେଇ କଲାକୁ ମହାଦେବ ଯେ କିମ୍ବା ପଥ
ରକ୍ତ ନିଷ୍ଠାନୀସାରେ ଦାୟୀ ହୋଇ ପକୁ
ନାହିଁ । ନାହିଁ କିମ୍ବା ଏ ସକାଶେ ଜୋବକୁ
ପଢ଼ି ଦୟାପାଏ ? ସବ ଏହା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଓ
ଅଧିକା ଜଳନ୍ତି ବାହାର କରି ଦେବାର ଅଳ୍ପ
ଉପାୟ ନାହିଁ ମେବେ ଜୋବକୁ କେହି ପାଇଁ
ନେଲେ ରହୁଥି ଆପାର ହୋଇ । ସେ ପଣି
ଜୋବରେ ମୃଥକ ହେବି ଯାନ୍ତା ବିମ୍ବ
ଜୋବରେ ରାୟ ପାଇଁ ଯାନ୍ତା ଓ ସବକାରଙ୍ଗର
କହୁ କାମ୍ଯକଳି ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ । ଏହି ସ୍ଵର୍ଗ-
ଭବେ ସେଇଁ ଜଳ ଅନର୍ଥକ ଯାନ୍ତା ଜାହାନ୍ତା
ଯଥ କେହି କେହି ସାର୍ଥକ ବନ୍ଦ ଭେବେ ଯାହା
ପ୍ରତିନାନର୍ମଣ୍ୟର ଏତେନର୍ଥୀ ନାହିଁ ?
ଯାହା ଦୂଷରେ ଦୋଷର ଅଗା ଏକ ଦାର
ଜମା ଉଡ଼ାପାଇ କାହିଁ ? ସପାର ମାନ
ସରବାର ଖୋଲି ଅଛନ୍ତି ଫର୍ମିବେ ଯାହାର
ଅଧିକାର କାହିଁ । କଥିତ ଯହିଁ ପଣି କେବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଦୋଷରେ ଦୋଷରକୁ କୁହେ
ଦେବେ ସରବାର ତମ ଓ ମେୟ କର ଯାହା
ଜୋମାର ଅଛନ୍ତି ଫର୍ମିବେ ନିଃସ୍ଵର୍ଗକା
ନାଲ ଜୁଲାକୁ ଦେଖି ବ୍ୟବହାର କଲେ ଯାହା
ପ୍ରତି ସଥାବଦୀ କୁହ ଦାଶ ଜାହ ପାରେ ମାନ
ଜୋବକୁ କେହି ପଣି ନେଲେ ଓ ସେ ପଣି
କାନ୍ଦର ହେଉ ଅଧିକ ହେଉ ସେ ଜୋବର
ମଧ୍ୟ ଜଳକରି ଯାଏ ହୋଇ କି ପାରେ ।
ଅତିଥି ଅମେମାନ ହେଲୁ ଯେ ଉପର୍ଯ୍ୟକୁ
ଦୁଇପୁରୀରରେ କାଳିତ ବ୍ୟବହାର ସହାୟେ
ଯେ ଦୁଆଁ ପ୍ରକାଳହୃଷରେ ଜଳବର ବସଣି
ହେବ ଅତି ଏହା ଅତି ଅନ୍ୟାୟ ଓ ଏଥିରୁ
ସେମାନ୍ତ ମନ୍ତ୍ର ଯିବାର ଅବସ୍ୟକ ଓ
ଦୁଇର । ଅତିଥି କୁପୁରମାନେ ସ୍ଵର୍ଗ ହୁବି-
ଦେଇ କରିଛନ୍ତି ।

ମାରେ ଛାକୁ ପଦିବା ନେବେ ତହର ପେସାରେ ଧୂମକେଚୁଳ
ବର୍ଷବେଳେ କେତେକଲୋ ବର୍ଷବୀଷ ପଦ ?

ବାହୁ ଧ୍ୟାନ ମୋହନ ଶେଖ ତେବାଜାଳ ନଚାଳ ଶିଶ
ଦୟା କର୍ଣ୍ଣ ବନନ୍ତୁ ହୋଇ ବାଲେବୁର ଦୟାମୁଢ଼ିଗ
ତେବେକ ରହିବାକର ପରବେ ଅସ୍ତ୍ର କହାଇଅଛନ୍ତି ବ୍ୟାକ
ଦୟାମ ଦୂରମ । ବାଲେବୁର ତାତିବିଜ ନନ୍ଦୀଏ ହେଉଛି
ତା ରହିଥିଲା ।

ଶାରୁ ହତ୍ସାହିତୀର ସୁପରିଶାଳା ମାନ୍ୟ ଜୀବଜ କାମ
ସଫାରେ କଠ ମାର୍ଗମାର୍ଗ ତା ୧ ଦିନୋରୁ କରୁଥୁଣ୍ଡରାଇ
ଠିକା ସବୁଷେଷ ବିଲେଖିବୁ ଯିତ୍ତକରାକାର ସବୁତ କଠ
ହୃଦୟକ କରିବା ଗରେତିବେ ପ୍ରକାଶ ଦେଇଅଛି ।

ଶ୍ରୀମତୀ କେ କେ କୁପ୍ତ ମାନ୍ଦିଳ କି ଆସୁଗୋଲି କବେଳ ମା
ଜଣ୍ଠୁଳ ପରିବେ ଠିଲା କଥାକୁ ହୋଇଅଛି ମ ସି ଅଳ୍ପଅଳ୍ପ
ପରିବ୍ରାନ୍ତ ପ୍ରଥମଗୋଲି କବେଳ ମାଜେଣ୍ଟୁ ପଥରେ ଏବଂକିଂ
କହିଥିବେ ।

ବାବୁ କାହିଁକିନ୍ତୁ ଦିଦି ଗୌର୍ବ ଦୃଶ୍ୟପ୍ରସାର ସବୁ
ହେୟାଏ ଏହାର ମାହାତମୋର ଅଧିକ କିନ୍ତୁ ଅଜାଲପରିମଳ
ଦୀର୍ଘମେଣ୍ଡରେ ଦୀର୍ଘମେଣ୍ଡରେ ।

ଶାଲେବର ମୁକ୍ତସନ୍ଧ ଶାତୁ ହରହାତ ରୋଷ ଚିତ୍ତପ୍ରାମ
କିଞ୍ଚିତ ମୀ ଦସ୍ତରେବ ବେଳେ ଚମ୍ଭିଲ ଅଛି ।

ପୂଜା ଦୂରୀ ସମୟରେ କୁଣ୍ଡ ଉଦ୍‌ବଳିକ ଠା ମେଳି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଶାହୀବ ଦାମବୋର୍ଡରେ କାର୍ମ୍ମ ବରିକେ ଅଧିକାୟୀ ୫୫,
୮୩ ଟଙ୍କା ୨୦୨ ଦିନ ମେଲେପୁରରେ ଏମାନିକ ଭକ୍ତରେ
ବନ୍ଦେଶ୍ଵର ପ୍ରେସ୍‌ରାଜ୍ୟ ମୋହତମାର ଦିନରାତ୍ରି ଶୁଭ୍ୟି
ହେବ। ଏହି ଉତ୍ସବ କୌଣସି ବାର୍ଷି ସମ୍ପଦିତ ହେଲେ
ହୃଦୟରେ ଧରିବାକୁ ସମ୍ମାନ କରି ସମୟ ଶର୍କ୍ର
ଦିନ ଉତ୍ସବାକୁ ହେବ।

ଭାବୁର ନିଧି କଳକତ୍ତ ଲପ୍ତିର ଦୋଷରୁଗର
ଶ୍ଵାଦ ମିଳି, କେମ୍ବୁ କଥରେ ଉପସ୍ଥିତ ପଥମାରେ
କଳିଛ ହୃଦୟ ଓ ଦୂରାଜା ସୁରିଯିନୀରୁ ଦେବନନ୍ଦ ଅବେଳ
କିମ୍ବା ଦୋଷରୁଗର । ଏବର୍ତ୍ତ ମଧ୍ୟ ଦେବ କାହିଁବ ଅବେଳ
ଦେବନନ୍ଦ ।

ପ୍ରାଚୀ ଦୁର୍ଲିପ୍ତମନ୍ତ୍ର ପ୍ରାଚୀକୁ ସମେ ସୁଧ କରିଗାର
ଯୋଗଳା ଦେଇଥିଲାଗ କାହାରୀ ନିର୍ଭାବ ଏବଂ ପ୍ରାଚୀକୁ ସମେ
କହ କହାଇ ପ୍ରାଚୀକ କହାଇ କାହାର କେବେଶୀକ କହନେ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ବୋଲ୍ଦାର ଅନ୍ଧରେ ଉତ୍ତରି ପ୍ରକଳ ହୋଇଥିଲା
ବସାର ମିଳି ଏହି ଦେଲଙ୍ଗୀ ପୁରୁଷ ମହିଳାରୁଙ୍କର
ଏହି ପ୍ରକଳ ଅନ୍ଧରେ ଅଥେ ହୋଇଥିବାର କଥା ହୁଏ

ନରଭୂମିରେ ଅନୁଭୂତି ସାଧନ୍ତୁ ବୋଲା ଛାଇ ମେଳି
କୁହ ପିତୃଦୂଷ ସାହେବ ସାହୁଶବ୍ଦିରେଟଙ୍କ କଥେଣ ମନୋ
ଯୋଗୀ ହୋଇ କେବଳକର ବିଜେତାର କଳନ ହୋଇ
ଏହିପ୍ରତି ।

ଅନୁଭବରେ ମାତ୍ରରେ ଜୀବନରେ କ୍ରିୟାବସାଦରେ
ଦେଖାନ୍ତର ଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାଇ ହୋଇ ପାଇବୁ ଦେଶରୁ

ପିତାର କୁଟୁମ୍ବରେ ନିର୍ମଳରେ ଏହି ସେବକରେ ରେ ତୃତୀ
କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାର ପ୍ରଥମ ମନ୍ଦିର । ପ୍ରାଚୀକାଳରେ
ଦେଖାଯାଇଛି କବି ପ୍ରାୟ ଦୂରାଧାରକ ଏହି ସମ୍ମତ ପାତା
ହୋଇ ଯାଇଥାରେ । ଏ ହରବଳ ଶୂଙ୍ଗ ପ୍ରାଚୀକାଳରେ
ନିର୍ମଳ ୨-୩କୁ ଦୂର ଚୋଇଥାରକ କବକ ହୁଏ ।

ପାହିମନର କଳେ ଲୂର୍ଖ ଲେଗାର୍ ଆହୁତି
ବେଶପାଦକ କର ସେବକ ହୋଇବ ଦେଖାଇଥିବାର
ସମ୍ମାନ ମିଳଇ । ଏ ପ୍ରାସ ପରିଚାଳନ ଅବାଧରେ ଲଜ
ପ୍ରତି ଭୁଲଗ କର ସେଇ ଠାକୁ ଯାହା ବରି ଯିଲେ ସୁନ୍ଦରା
ସେଠାରେ ଅବି ପକାର୍ଫ ହେଲେ ଏହାର ଅବଶ ଲଜିବା
ପରି ଏ ତାହା ଯେ ଏହି ଅନୁଭବର ମଧ୍ୟ
ହୁଏ ।

କଲ୍ପିତା ପୁରୁଷାଳୀର ଏହି କଳାକାରଙ୍କ ସୂଚପଣୀ କରି
ମାନ୍ୟ ମନୀଶାରଥାର ବ୍ୟାତ ମେଳର । ସେ ଏକାଙ୍କ ପ୍ରଦୀ
ହାରେ ଏ ଗୁଣାଳୀର ଅଷ୍ଟ କର୍ମଶଳକୁ କଣ୍ଠ ଦେଖି
କେ କରୁଥିଲୁ ଏହାକୁ ଅନ୍ତରିକ୍ଷକେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତରିକ୍ଷ
ହୋଇଥାର । ସ୍ମରଣ୍ ଏ ପଣ୍ଡିତର ପରମାନ୍ତ ଉତ୍ତକାଳୟ
ଦେଖିବାକୁ ଅଧିକ ଅନ୍ତର ।

ପାଇଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ପାଦ୍ମ ରେଣ୍ଡାମ୍ପ କେଳନ୍ତିଲ ବିଦୀକ ମାହେବ କଳା
କଳାରେ ପାଇବ ହେବାର ଏବ ତଥା କରୁଥିଲା ତ
ତାଙ୍କ କଳାରେ କେଳନ୍ତିଲ ବିନଧା ଦସ୍ତୁ ହୋଇବାର
ପାଇଁ ମେଲାଯା ହେବେ ତାଙ୍କ ରେଣ୍ଡାମ୍ପିମାହେ କଳା

କଠାରେ ଏଥା ପାଦପତ୍ର କାହାଜିଲାକି ଅନୁମତ ଦିଲାର
ଅନୁମତ ପାଦପତ୍ର ଏହି ସମ୍ପଦପାତକୁ ମାତ୍ର ଆପଣେ
ପୁଣ୍ୟକାର ନିଷ୍ଠମ ହୋଇଛନ୍ତି । ମୟତ ସମ୍ମାନ
ଦିଲା ।

କୁଳବେଶର ଗଣଧର୍ମ ଦୂତାଙ୍କରଣ ହେଲାଇ କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା
ପରମାଣୁକରେ ଏହା ସ୍ଵାଭାବିକ ଅଧିକରେ ଏକ ପଦକାଳ ରହିଥା
ଛି କିନ୍ତୁ ଏହାରେ ମାତ୍ର କିମ୍ବା ଏକାକିତଥିବୁ ବର୍ଷାବ୍ରାତରେ
ଯାଏନ କୁଳମନ୍ଦିର ପଢ଼ନ୍ତି କରିଲେ । ଏତ୍ୟମ କରୁଥିଲା
ହୋଇଅଛି । ତେଣୀୟ ସେଇକୁ ଦୟାକି ଦୟା କାହିଁ କରିବେ
କାର୍ଯ୍ୟ କରି ତେବେ ତେବେ କରିବା ଏବଂ ଏକାକିତଥିବୁ
ଦେଖିଲେ ତେଣୀୟ ଦୟାକି ଯେ କେତେ ସୁନ୍ଦର କାର୍ଯ୍ୟ
ସରକାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ମେନ ପାଇବା ହାତା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ପାଇଁ କାହାର କାହାର ଦେଖାଏ ତୁମହାର ଦୟାର କାହା
ପାହ ଦୂରଧ୍ୟାର ଯାଇଲା ମୁହଁକଳ ସହାନୁଷ ବୃକ୍ଷକ
ଅଛି ଯତେ ଲୋକ ବୃକ୍ଷ ମଧ୍ୟେ ନଥିବ ଏହି ଶତ ଶହୀ
ଦାକ ଗରି ଦୂରଧ୍ୟାର୍ଥ ସେ କହ ଜାହାନ କେବଳ କହିବେ
ଫେର ବନ୍ଧୁର ପ୍ରାଣ କିମ୍ବାଏକ୍ ଏକାର କରିଲାକ ପ୍ରାଣରଙ୍ଗ
କରିବ ଯୋଗଦାନିବ । ଏ ପାଇଁ ଆମ ମଧ୍ୟ କାହା

ମେହି ନାମରୁକ ଅଶ୍ଵରେ ପରିଷ ଜଳ ହୋଇ
ତ ଅଗାମ ଦିନକେ ଦୂରୀଙ୍କ ଅପାରାରେ କାମଦ ଚାଲାନ୍
ଥିବାର ମୟୋଦ ନଳକ । ଏ ବରତୀ ପ୍ରକରଣେ ତ
ମହାତ୍ମା ଅଶ୍ଵରୁକୁଠାପ ହେଉ ।

ବିଜ୍ଞାନ କେଳେ ତ କାଣ ଦେବ ଲିପେତୋଟି ହୁଏ
ମୁଖର ଶିଥାଳ ପାତ୍ର କଥ କଥ ଫେରିଦିବା କେବଳୀ
କିମ୍ବନେ ନାହାଇ ଯେବେଳେ ତାଙ୍କ କଥ ହୁଏ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

କାନ୍ଦେଲୁ ଧୂମରେ କୁଳିଲେ ଦୟେ ପଦ୍ମପତଳ
ଯନ୍ତ୍ର ସହ ପ୍ରମୁଖ ହୋଇଥାଏ କଷ ଚାପରାମ କଷ
ପା ଉଚ୍ଛବରର ଦ୍ୱାରା କମାଇଯାଇଛି । କିମ୍ବା ପଦର

303

ଶ୍ରୀମତୀ ପାତ୍ନୀ ।

ଶତକ, ପଦମାର ପା / ୧୯ ରାଜ ଲକ୍ଷ୍ମୀର ମଳେ ଆଖ୍ୟାୟ ମହିମା

କୋଡ଼ିର ହୁମ ପାନୀଙ୍କ ଏବଂ କଥାର କଥାର
ବାହୀନେ ଦେଖି ପନ୍ଥିରେ କଥାର କଥାର କଥାର

ମାନ୍ୟ ମାତ୍ରକୁ ବିବେଳ ପିଲ୍ଲାବ କମନ୍‌ଡ଼ାଟି ଏବଂ—

ତେବେ ବିଜେନ୍ଦ୍ର ପାତ୍ରୀ, କେତେବେ ଗାଁରୁଙ୍ଗା
ମର ସାହେବ, କାହୁର ଯାଏନ୍ତି ପାଦେବ, ତେବେ ତ ପଦ୍ମବୀ

ପରିମାଣରେ, ଏହିତ କାନ୍ଦାରୁ କବ୍ୟରାଜେ ଅଧିକ କାହା
ଯତ୍ଥିରେ, ଏହିତ କାନ୍ଦାରୁ କବ୍ୟରାଜେ ଅଧିକ କାହା

NOTICE.

VANTED a Fourth Teacher for the Knock Mary Mohan Academy on a salary of Rs. 45/- per month. Application with copies of testimonials will be received by the undersigned up to 13th December, 1884.

Credit Availability

卷之三十一

120

卷之三十一

ତା ୨୦ ଦିନ ଉପରେ ଓ ଏକ ଟଙ୍କା ମେଲା

ଦିନରେଖା।

NOTICE.

BY WEEKLY

THROUGH SERVICE BETWEEN CUTTACK AND CALCUTTA,
VIA CHANDBALLY.

On and from Tuesday 6th October 1884, the undersigned propose running a bi-weekly service to Chandbally as under, in connection with the bi-weekly Steamers from Chandbally to Calcutta, and are prepared to book passengers and cargo at through rates to

CALCUTTA.

Steamers will leave Cuttack every Tuesday & Friday morning, and Chandbally every Thursday & Sunday arriving in Cuttack every Friday & Monday.

Steamers will leave Chandbally for Calcutta every Friday and Tuesday, and Calcutta for Chandbally every Wednesday and Saturday at day break.

For terms of freight and passage,

Apply to

J. BULLOCH & Co.
Proprietors Orissa Carrying Co.

CUTTACK,
20th September 1884.

ଆଗାମୀ ଅକ୍ଟୋବର ମୁହଁ ରାତରେ ଏହି ଚିହ୍ନିରୂପ ଶିମ୍ବାଷରକାଳ ପ୍ରସ୍ତାବ କରାଯାଇଛି ପ୍ରତିପଦାତାରେ ଦୂରଥର ଚିଲିଙ୍ଗିର ଦିନମାନକରେ କଟକ ଓ ଶୁନବାର ମଧ୍ୟରେ ଜାହାଜ ଉପରବେ ସେ ମୁନବାଲିତାରୁ ବଲବତାରୁ ସାହୁରୁ କାହାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦିଶିତିବ । ଅଥବା କଟକ ଓ ଶୁନବାର ରତ୍ନା ବନ୍ଦମତୀ ଫର୍ମ୍‌କୁ ଏକଟିମଧ୍ୟ ନେବାରୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି ।

ଜାହାଜମାନ ପ୍ରତି ମଜାନବାର ଏହି ଶୁନବାର ବନ୍ଦମତୀ ଏବଂ ପ୍ରତି ଶୁନବାର ଏବଂ ରତ୍ନାର ଶୁନବାର ପ୍ରସ୍ତାବ କରିବ ଏବଂ କଟକରେ ଶୁନବାର ଏବଂ ଘୋମବାରେ ପଢ଼ିବ ।

ଜାହାଜମାନ ପ୍ରତି ଶୁନବାର ଏବଂ ମଜାନବାର ବନ୍ଦମତୀରୁ ବଲବତାରୁ ଏବଂ ପ୍ରତି ରତ୍ନାର ଏବଂ ଶୁନବାର ବନ୍ଦମତୀରୁ ପ୍ରସ୍ତାବ କରିବ ।

ରତ୍ନା ଉପରବେ ସମ୍ରତ୍ୟ ନିଯମ ବିଷୟରେ ଅଗ୍ରମାରେ ଆବେଦନ କରିବାକୁ ଦେବ ।

କଟକ
୨୦ ମେଡ୍‌ର ସନ୍‌ଟଙ୍କା }

ସେ, ବୁଲ୍‌ଲୁ କମ୍ପାନୀ
ଡେଶା କାରିଗର ମଜାନବାର ଅଧିକାରୀ

ନିମିତ୍ତର ପଦାର୍ଥର ଜୀବନମାନ ଅମ୍ବାଜିପୁରେ ବନ୍ଦୁ ନିମିତ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି । ଗ୍ରାହକମାନେ ଏଠାରେ ବନ୍ଦୁ କଲେ ପାଇ ପାଇବେ । କଟକରେ ବନ୍ଦୁ କଲେ ପାଇ ପାଇବେ । କଟକରେ ବନ୍ଦୁ କଲେ ପାଇ ପାଇବେ । କଟକରେ ବନ୍ଦୁ କଲେ ପାଇ ପାଇବେ ।

ବନ୍ଦୁ ର ରସ ।

ଏହାକୁ ସେବନ ବଲେ ଅଜାଣ୍ଟି, ଅରଜାର, ମମାରୁଧାର, ରତ୍ନାରୁଧାର, ପଦଗା, କାଳକ-

ମାନବର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକାର ଅତିଧାର ଓ କୃଦର୍ଶନ ମୟ ବଲ ହୁଅଇ । ମା ୨ ଟଙ୍କା ଥିଲା ।

ବନ୍ଦୁର ରସ ।

ଏଥରେ ଦିନର ପ୍ରବାର ମେହ, ତେବେ ପ୍ରବାର ମୁହୁରାତ, ଅଶ୍ଵିନ, ମୁହୁରତ, ଘୋମ ସେବ ଓ ପ୍ରଦର ବଲ ହୁଅଇ । ମୂଲ୍ୟ ମା ୨ ଟଙ୍କା ।

ବନ୍ଦୁର ଅୟୁଷ୍ମାନ୍ୟ }
ଜୀବନମାନ୍ୟ ବରଗା }
ବନ୍ଦୁର କଟକ }
ଏ ମନ୍ଦରମଣ୍ଡଳୀ }

ଏକପିଲୁର ମଲମ ।

ଦେଖିଯୁ ଉପରଭାଗମାତ୍ର ପ୍ରସ୍ତାବ ମନ୍ଦମାନ । ଏଥରେ ପାରବ କମ୍ବା ଅନ୍ଧାକାର ଦିନାୟକ ପରାମର୍ଶ ଲେଖିଥାଏ ଜାହାନ୍ । ପର ତବିଥ ଟଙ୍କା ୧୯ ଟଙ୍କା ୩ ଟଙ୍କା ।

ନୂତନ ସାଲସା । ନୂତନ ସାଲସା ।

ଏହା ୧୦ ପରାବ ଦେଖିଯୁ ଓ ୨ ପରାବ ବିଲଜ ମସିଲାବ ପ୍ରସ୍ତୁତ । ଏହା ବିଲଜାର କବେ ପରାବର ପାରବିଲୁପିର ଭାବୁଦେଖ ସବୁ ଶାଶ୍ଵତ ନିର୍ବିଳ ହୋଇଯାଏ । ପାରବ ଗା, ଗର୍ବନୀ ଗା, ଲାଲ ଗା, ଦେବ ଓ ଜାହାନ ଉପରବ ଗା, ଘୋଲ ଗା, କାଳ ଗା, କାନ୍ଦର ପୁକୁ, ବୋଲୁ ବାଟିଲୁ, ଅଳାର୍ଟିଆ, ପେଟପାଲ ପତିର୍ବନ୍ଧୀଆ, କାଶ, ସମ୍ବାଦିଆ, ପ୍ରସ୍ତାବପାତା, ବିଶ୍ଵିଆ, ଧାରୁଦୋଷିଲ୍ୟ ଏବଂ ଭାବୁଦେଖ ଜାହାନ ଶାସ ଏବଂ ନିଯୁକ୍ତ ଅବସ ହୁଏ ।

ଜମର ପେଇ ।

ଜାହାନ ଉପରବେ ମାନରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲା । ଧଳି ଓ ବୁଝୁ ବେଗର ସେବେ ବିଲୁ ଜିପାଥ ଆସ କେବେ ତାହା ମାନ । ମାନର ପେଇ ଅମ୍ବମାନେ ବହୁ ବିଦ୍ୟରେ ଓ ବହୁ ବିଦ୍ୟରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦିଶିଥିବ । କାହିଁ, ସାହି, ବିଶ୍ଵିଆ, ହିଲ, ପଦ୍ମପାତ୍ର, ଧଳି, କୁଣ୍ଡ, ଗନ୍ଧବିଲୁ, ଉତ୍ସାହ ବେଗର ମହୋଷଧ । ଏହା ବିଲଜା ସେବେ ପରାବ ଗା ଅଛି, ବହୁ ଓ ଏହା ସତପରାବରେ ଉପବାସ ଅଟେ । ପର ବଜ କୋରିବ ଟଙ୍କାରେ ଓ ଶୈଳ କୋରିବ ଟଙ୍କାରେ ଏବଂ କୋରିବ ଟଙ୍କାରେ ଏବଂ କୋରିବ ଟଙ୍କାରେ ।

ପୀତା ଆବମ କ ହେଲେ ମୂଲ୍ୟ ପେଇରା ଦିଶିଥିବ । ବିଲଜା ବେଗ ଶାଶ୍ଵତିରୁ ଖୁଣ୍ଡିଟ ଟଙ୍କା ମନର ମଦରେ, ଏ, ଘୋଲ, ତେମିଲୁ-କହାର ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ଦିନପୁ ହୁଏ ।

ମୂଲ୍ୟ ପରାବ ବୋଲି ଟଙ୍କା ବେଗରେ ଟଙ୍କାରେ ଏବଂ ଅଟେ । ଭାବିଲ ଟଙ୍କାରେ ଅଟେ ।

ଉପରଲିଖିତ ସାଲସା

କଟକ ପ୍ରିନ୍ଟିଂ ବିଜାନାର ବୋଲାନ ପରାବ
ବିଲଜି ଦେଇଥାଏ ।
ମନର ଏବଂ ପିଲୁରୁ ଟଙ୍କା ।

ବୁଦ୍ଧପୂରି ସ୍ଵଦୟ ଗାନ୍ଧିତ ରଷା କବିତା।

ଶାନ୍ତିପ୍ରାଣ-ସମ୍ମାନ ବକ୍ତ୍ବ

ଶାନ୍ତିଶବ୍ଦି ।

ଏହେ ଦିନେ ଅଛିଥୁବୁ !

ଶାନ୍ତିର ଶବ୍ଦ !

ମନୁଷ୍ୟମେତେ ପ୍ରବାସ ମେବରେ ଅଛାନ୍ତି
ହୁଅଥୁ ସେ ସମସ୍ତ ଏହି ହବର ଧାରଣ କଲେ
କିମ୍ବାରୁପେ କିବାରୁତ ତେ କିମ୍ବାରୁତ ହୁଏ :

ଏ ଛବିର ନାଚ ପ୍ରବାସ ଖାତୁହାର
ବୈଶଳକରମେ ହିରିଛି । ଦେବରେ ଉନ୍ନିଶ୍ଚଳେ
ଶଶ୍ରଜ୍ଜର ଲକ୍ଷଣାକୁ ଓ ଅମୃତର ସ୍ଵର୍ଗ ହୋଇ
ମୁକୁଳପତଙ୍ଗରୁ ଉପ୍ରାପନ କରିଲା । ପିଲାମାନଙ୍କ
ପଥେ କଷେତ୍ର ଛୁଟାଇଁ ଉଜ୍ଜ୍ଵାଳାନ୍ତି ଅବରିବୁ ।

ଏହାକୁ ପିଲାମେ କମ୍ବଲେତିବ ବେଳେ
ସ୍ଵର୍ଗ କିବାରୁତ ହୁଏ । ଯଥା—ଉଦ୍‌ବ୍ୟମ୍ବୀ,
ବର୍ତ୍ତମାନୀୟ, ସବୁତ ବେଳ, ମନ୍ତ୍ରମାର, ହୁବୁ
କମ୍ବ, ବାହ, ମନ୍ତ୍ରମାର, ବର୍ତ୍ତେଶ୍ଵର, ପାତ୍ରମାର
କମ୍ବକ, ଆହୁତୋଦୀନୀ, ପାତ୍ରମାର ଦୁଇ
କମ୍ବ, ହୃଦ୍ୟାନ୍ତି, ପଞ୍ଚମାର, ମନ୍ତ୍ରମାର
ଦେବିନା, କାତ୍ତାତ୍ତ୍ଵାନ୍ତି, ଅଳାର୍ତ୍ତି, କର୍ମ୍ମାନ୍ତି,
ଶଶ୍ରଜ୍ଜା, ପିଲେମାନଙ୍କ, କର୍ମାନଙ୍କ, କିରଣେତି
ମୁଣ୍ଡିକ, କର୍ମାନଙ୍କ ସ୍ଵର୍ଗ, ନାଚିବେଶ,
ଶୁଣେନମାନଙ୍କର ଦର୍ଶନ ମୁଣ୍ଡା, ମୁଣ୍ଡିକର ସମ୍ମାନ
ବର୍ତ୍ତମାନର ଦୁଇବିନିଜବୋଧ ଅପର ଶାନ୍ତି,
ମୁଣ୍ଡା ଏବଂ ପୋତିର ମୁମାନ୍ତି ସମସ୍ତ ବେଳା ।

ଶଶ୍ରଜ୍ଜ ନିର୍ମିତ ଶାନ୍ତିର ପ୍ରାସ ହେଲେ
ବୁଦ୍ଧର ଦେବାପ ରହିଯାଏ, ଏହି ହେଲୁ ପରି
ପିଲେମାନଙ୍କ ରହିବାର ଅବଶ୍ୟକ ଏହି ପାଠ
ହୁଏ ଶାନ୍ତିବଦିବ ପିଲାମେ ପାରେ ଶାନ୍ତିର ହୁଏ ।

ପିଲେମାନଙ୍କ ପାତ୍ରମାର ବେଳା
ଶାନ୍ତିପାଠ ଶାନ୍ତିବଦିବ ପିଲାମାନ୍ତି ହୁଏ,
ତମ୍ଭା ବର୍ତ୍ତମାନ ତେ କୌଣସି ପ୍ରାନ୍ତରେ ପିଲାମାନ
ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ।

ପିଲେମାନ ନବର ଓ ରେଣ୍ମର ମୁଲିକିଏ
କେବଳ ଏ ପାଠର ଜାଗରେ ପଠାଇବା ପାଇ
କୁଦ୍ରାମା ମୁମାନ ଲାଗିବ ।

ବିଟକ ବିକରେ ଥମେ ଏହିର ଏହି ମାତ୍ର
ବଢ଼େଇ ଅଟି ।

ଆମ ଜିରରେ ଏହି ବିଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିକମାନଙ୍କ
ପ୍ରସ୍ତର ବୋଲାନରେ ଏହା ବନ୍ଦୁ ହେବାରୁ ।
ଏହି ପରିଦ୍ୱାରା ବପ୍ରକାର ମାତ୍ର ହେବାର
ରାତା ଚାଲାଇ କେବେବୁଦ୍ଧି ପରିବର୍ତ୍ତନ
କିମ୍ବୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର କାହାର ହେବାର
କିମ୍ବୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର କାହାର ହେବାର ।

ଶାନ୍ତିପାଠ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁ ।

ଶାନ୍ତିପାଠ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସର୍ବକାରୀ

ପ୍ରଥମା ପାଠ ।

ଆମ ଦେଇ ମାତ୍ରର ମନେ ମନେ ମାତ୍ରର ଦେଇ
ଶଶ୍ରଜ୍ଜ ପାତ୍ରମାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାର ପାଠେ
ଶଶ୍ରଜ୍ଜ କି ତାହା କାହାର ହେବାର ମନେ ମନେ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାର ପାଠ ଦେଇବା ମନେ ମନେ
ଏହି ଅମ୍ବ ଅବସାନିତ ମନେ ମନେ ହେବାର
ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାର ମନେ ମନେ ହେବାର
ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାର ।

ଶାନ୍ତିପାଠ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକା ।

ଶଶ୍ରଜ୍ଜର କାହାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଠ କିମ୍ବାନ୍ତି
ପରିବର୍ତ୍ତନ କାହାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଠ କିମ୍ବାନ୍ତି
ଅମ୍ବ ନିଃ ପାଠବେଶ ହୋଇଥିବ ତାହା କିମ୍ବାନ୍ତି
ପାଠବେଶ ।

ଶାନ୍ତିପାଠ ମନେ ମନେ ହେବାର
ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାର ମନେ ମନେ ହେବାର
ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାର ।

ଶାନ୍ତିପାଠ ମନେ ମନେ ହେବାର
ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାର ।

କବିତା ପରିଚୟ

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

৭৮৮

ମୁଁ ଏ ଶିଖିଲାମାତ୍ର କହିଲା ସବୁ ପାଇଲା ମୁଣ୍ଡରୀଳା ନାହିଁ କହିଲା ତଥା କହିଲା ତଥା

四三

ମନ୍ଦିର	ଅଟେମ	ଦଙ୍ଗାରୁ
ଦର୍ଶକ	ଟ ୫୯	ଟ ୫୯
ତାତିଆସନ ୧୦. ଥ		ଟ ୧୯

ଦୁର୍ବୋଲିତପଥ ପେଣ କରିବୁ ଅବ୍ୟାସ
ଅମେମାଜେ ଅପାଳାନୟମିତି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉପସ୍ଥିତ
ହେଲୁ ଏବଂ ଏହାବ୍ୟାସଠାନଙ୍କୁ ବାବୋଦ୍ଧା
ତଥ ଶରୀରକାନ୍ଦମ କରୁଥିବୁ । ଅକ୍ଷୟ କାର୍ଯ୍ୟକ
କରୁଥାଏ ନୟନିତରୁଲେ ଏହି ଏ ଅକ୍ଷୟ
ଯଥା ଚନ୍ଦ୍ରରୂପ ଧ୍ୟାନା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ମାଳନରେ
ଅକ୍ଷୟ କୋଳ କେବଳ ଏହା ଜୀବାଳୁଅଛି ଯେ
କାର୍ଯ୍ୟକ ଭ୍ରମକଟ ନିର୍ବିଦ୍ଧକେ ନିଃାଦ ଦୋଷ-
ଅଛି । ବ୍ୟାପ୍ତି ହେଲୁ ପ୍ରାକ ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଗେଷରେ
ଯାତ୍ରା ଓ ବର୍ଗଜରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ହୋଇଥି-
ଦେବେ ମୋଡ଼ରେ ମୂଳ ଗୁରୁତବ ସୁଖରୂପ
ଜୀବାଳ ହୋଇଥିଲା । ଏ ନିଃରତରେ କେବଳ
କର୍ମକାର ସହ ଯେଷାରେ ସେହି ଗୋରବର୍ଣ୍ଣ
ହେଲା ହାହିଁରେ ହାହାର ନାମ ହେଲ ନାହିଁ ।
ଏବେ ଧୟାନ ସକାରେ ଦୃଷ୍ଟିର ବସ୍ତୁର
ପ୍ରସ୍ତୁତକ ଥିଲ ଓ ବାହୀ ଧୃତି ଦେବାରୁ
ନୋହଙ୍କର ଆଜନ ଦୃଢ଼ିଦେଲ । ଦେବନ
ପେହିଁ ପ୍ରାକମାନଙ୍କରେ ମରୁତ ଥିଲା
ହେଲୁ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ୍ତ ଧୟାନ କାଳ ହୋଇ ଅଛି ସେ
ପ୍ରାକମାନ ତୁମ ଧର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଧୟାନକି
ଶକ୍ତିର ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଏବଂ ଅମାରାଧାରା ସମ୍ବନ୍ଧରେ
କି ଅଛ ଦୂର ଏକଥାର ଉତ୍ତରଦେବତା ଦୃଷ୍ଟି
କରେ ସମସ୍ତ ମଜ୍ଜାଳ ଦେବତା ।

ଏ ନଗରବାସୀ ଚଂପୁତମାକେ ଦୂର୍ଗାପାଳ
ଶ୍ରୀଦ୍ଵାରାରେ ଘର୍ମ ଅମେବ ପ୍ରମୋଦରେ
ମାଲିମ୍ବେ । ଏପରିବେଳେ ଅଧିକାରୀଙ୍କ କିମ୍ବାଜି

ବାରୁ ଥିଲେ ସବ ଦୋଷକ୍ଷେତ୍ର ଜଗନ୍ନାଥ
କଣେକ ନାଚଖାନା ହାଟ ଚନ୍ଦ୍ରପ ଅନୁଷ୍ଠାନ
ଦୋଷକ୍ଷେତ୍ର ଘରତାରୁ ସମ୍ମୁ ଯେତ ଦୋର
ଅଛି ।

ବାନେଶ୍ୱର ସମାବ ବାହମାର କୌଣସି
କେବାର ପଢିବାର ସୁରୂପ ଗତ ପ୍ରତିତିଥି
ସେବକର ସ୍ଵାମୀ ପାଦ କେବାଅଛି
ତହିଁରେ 'ଶ୍ରୀପୁରୁଷ' କବର ପଦ୍ମା ଓ ପରେ
ଦେଖି ଦିଲ୍ଲୀଙ୍କ ଶକ କେବା ହୋଇଅଛି ତାବେ
ଯାଠ ବୟବ ଅମେରିକାରେ ପଦପ୍ରତ୍ୱାଳାପ୍ରତି ହୃଦୟର
ଓଅସ୍ତର୍ଯ୍ୟବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇଥିରୁ । ଆମେରିକାରେ ଉଚ୍ଚ
ବଜାରର ଉକାର ଉର୍ବଗତର ଘର୍ବକାର
ଅପଦିତ ବଜାର ପାର୍କ ବନ୍ଦ ହେଉ ସେବକ
ଧର୍ମ ପ୍ରକାର ନିମିତ୍ତ ବାହୁଦୀ ଥାଇ ଏବଂ ଯାତା
ସ୍ଥିମାରେ ପଢ଼ିବେ ବୋଲି ଅବା କମ୍ପ୍ୟୁଟର
ତହିଁରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ଦୃଜିତ ଏବଂ ଅଣ୍ଟଲୀକ ବଜାରାର
ପ୍ରବାସ କରିବା ବେଳେ ବ୍ୟାପାର ତାହା
ଆଠମାତରେ ଅନ୍ତର୍ମାନ କରିଲୁ । ଏଥରିରୁ
ସେବକ ପ୍ରାଚୀକ ନ ଦେଇ ବୋଲି ସେବନ
କରିବ ବିଦେ ତାହାର ପ୍ରତି ସମ୍ମନିତ ପ୍ରକାଶ
କରିବ । ଶାସ୍ତ୍ରବିଜେ ସେବକର ଏପରି କୁଠି
ହେବି ଅମେରିକାରେ ଉଚ୍ଚି ହୋଇଥିରୁ ।

ବିଦ୍ୟାଲୟର ପାଠୀ ଗସ୍ତ ଆମୋଳି
ସମ୍ମର୍ତ୍ତରେ ଷେବକ ଲେଖିଥିଲୁଣ୍ଡି ବି ହେ

ମଧ୍ୟ ହୋଇ ଏ ସଞ୍ଚଳ ପଡ଼ିଥାଏ ଯାଥୀ
କହିଥିଲେ ଠହିରେ ଧରୋଳକ ବନ୍ଦ ହୋଇ
ଅହର ଦିନ ଏହି ଜ୍ଞାନ ତାହା ସମ୍ମାନୀୟଙ୍କ
ବଳଦୂର ଅବାର ଥରଣ କରିପାରୁ । ସୁରି
ବାହାର ଲୋକଙ୍କ ଲୋକେ କାନା ଗବରେ
ଖୁବିଲ କରିଅଛନ୍ତି । ଏହଙ୍କ କି ସମ୍ମାନୀୟ ସଧା-
ନାଥ ବାହୁ ପାତା ଶାକଙ୍କ ହେଉଥିଲେ କେବଳ
କୋଇଥିଲ ଦେଖିବାର କିମ୍ବା ଗୁରୁ ଦେବି-
ଅତ୍ୱା ଏଥିରେ ଲୋକ ହିଂମିତ ହୋଇ
କରିଅଇଛନ୍ତି କି “ଦୁଃଖୁଭବିତଙ୍କ ହୃଦୟ
କୃଦାର ଲୋକ ପ୍ରକୃତ ନର୍ମ ଘାଁତ୍ ପ୍ରହର
କରନ ” । ଯେବେ <କ କେବାର ଅର୍ଥ
କରି ଲୋକ ଭବ ଭବ ଭବରେ ଉଣିକେ
ତେବେ ସେ କେବାର ଦୋଷ କୃଦା ହୃଦୟ
ବାଜାର ହୋପ ଏହିକୁ ହୋଇଲା ପର
ତେବେ କି ଜାଣି ବାଟିର ଦୋଷ ।

ଧୂମକ୍ରୋଷ ପାଥପୁରୁ ହେଲେଟେ କେଲେ
ଏହାର ଉଦୟ ଶୁଣୁଗଲ ବୋଲି ତେବୁଟି-
ଦୂରାନେ ବୋଲନ୍ତ ଯେନ୍ତି କି ଏଥି ପାହେ
ଏହି ସମୟରେ ଉଦୟ ହୋଇଥିଲା ମୃମଦ୍ଦେଶ୍ୱର
ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଶ୍ରୀମୁଖାଳେ ଠକତେଣିଏ ବ୍ୟବ୍ୟା-
ହା ପ୍ରକାଶ କର ଥିଲୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାଲେଶ୍ୱ-
ରରେ ଯେଉଁ ମୃମଦ୍ଦେଶ୍ୱର ଜନ୍ମ ହୋଇ ଥିଲୁ
ଆହା ଆପଣା ପ୍ରତି କିମ୍ବା କୌଣସି କେ-
ବାହି ଦୂରା ଯାଏ ତହିଁଲେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଯାଏ

ଏହି ବି ପାଠ୍ୟମାଳାର ଖୁବି ପାଇଁ ଦେଇ କିମନ୍ତେ
ବୁଝିବା ମଜୋଦୁର ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଦେଇ
ଏହିଙ୍କୁ ପ୍ରଥମ କବି ପରିଚ୍ଛି କି ମେହେ ଧୀର-
ଜାହୁର ହାତ୍ଯା ଶତନଶୀ ତେବେକେ ସାଖାରାର
ବିଲ୍ଲାପର ଦେହାର ପ୍ରଯୋଜନ ହୁଏ ପ୍ରଯୋ-
ଜନ କେବଳ ବାଧୁର ବରମ ଦୂରା ନରବା,
ପ୍ରେମନ୍ତି ଓ ପରିହିମାଳା ସମୟରେ ହେଉଥିବା
ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେମନ୍ତ ପ୍ରତିକାରର ନାମ
କୁଣ୍ଡଳବନ୍ଧୁର ଅଥବା ପାଠ୍ୟପ୍ରକରଣର ରମରା
ପାତାର କବି କବିତାରୀଧୀର୍ଯ୍ୟ ଚଢ଼ି ଓ ମୌରିର
ଉପଦେଶକ୍ଷାର ସ୍ଵାର୍ଥ ସମଜର ଜିମ୍ବୟ ହୋଇ
ଦିଇ ।

ମୁଦ୍ରଣ କରିଲା ।

ବାହକାଳ ମହିତ କହୁଲଦ୍ୟେ କଥି କରୁଏ
ଶଷମାସ ଜୀ ୫ ଉଚ୍ଚର ପଢ଼ିବାରେ ନେଇ
ଅଗ୍ରନ୍ତ କି "ତେବେ ପ୍ରେସର ବହୁ ଯେବେ
ଅଧିକ ଦୃକ୍ଷୟ ଗୋତ୍ରାବ ଆବା ବେଳେ
ଦୂରକର ଦୂଷଯେତିଭା ସୁନ୍ଦରିବା ଏବଂ ପ୍ରେସ
କର୍ମଗୁଣାବ ଅଧିକତାଦ୍ୱାରା ସେମୁକ ହେଲୁ ଅଛେ ।
ପ୍ରେସର ପ୍ରିବିକଳ୍ପ ଯୁଦ୍ଧର କର୍ମବ୍ୟକ୍ତି
ପଢ଼େବିବା ଖୁବାଇ । ତେବେ ପ୍ରେସ କାଳାପତ୍ର
କାହୁଳ ପ୍ରେସ ମେଇ ପ୍ରେସ ମୁହଁର ଦୂରକରିବା
ଜୀବ ଦୋଷ କଟକ ପ୍ରେସର ଅବୁ ହମି ପାଇ
ଅଛି । ଏକବିନ୍ଦୁ ଏବଂ ସୁମୁକ ଦୋକାନର ସଙ୍ଗା
ଦେଇ ଅଛି । ଏହର ଦୂରକର ତତ୍ତ୍ଵ ଅନୁଗ୍ରହ
କଟାଯାଇବା ଅବୋ ଅକାଶ ପୁଣି ଯେଉଁ
ଠାରେ ସହିତା ନ ଜାଣି ବା କୁମୁଦ କବ
କର ପାଇ ଦୋଷରେ ଅହୁର ଅନ୍ତାଦ୍ୱାରା ।
ଦର୍ଶକ ଦେବେ ପ୍ରେସର ସୁମୁକର କିମ୍ବାକ
ଶରରେ ଟେକ ବେଜାଇ ଅନ୍ତରୁ ଅର୍ଥାତ୍ କ୍ଷଣ-
ମୋତିଲା ଯୁଦ୍ଧରେ ଏବଂ କର୍ମକାଳ ଅନ୍ତା
ବାଦୁ । ଏଥରୁ କୁମୁଦଗାନିବା ବିଜେନ୍ଦ୍ରରେ
ଦେଖି ଯାଏ ଯେ ଶକ୍ତି କରିବା କରିବାକୁରିକର
ଥାରୁମୁହଁର ଜାହାନ ହାତୁ ପ୍ରେସର ଏବଂ
ବାହୀନ୍ଦ୍ର ହୋଇ ଜାହାନ କରିବା କରିବା
କରି ଅନ୍ତରୁ ଅଧିକ କରିବାକର ଦୂରକର ବେଳେ
କରି ଅନ୍ତରୁ ଏବଂ କରିବା କରିବାକର ଅନ୍ତରୁ
ଅନ୍ତରୁ ଅନ୍ତରୁ କରିବା କରିବା କରିବାକର
ସୁ ୨୦ ମୁହଁ କର୍ମକୋଣକର ମୁଲ୍ୟ ୩୦/ ବିଷ
ସୁ ୨୦ ମୁହଁ କରିବା କରିବା କରିବାକର ଅନ୍ତରୁ । ଏହି
ଏହା ଅନ୍ତରୁ ଅନ୍ତରୁ କରିବା କରିବାକର ଏହିକାର

କେମେ କହିପୁ ଦୟାରେ ଏବଂ ସ୍ଵର୍ଗର ଶ୍ରୀ-
ଧର୍ମାଧ୍ୟ ସ୍ଥିର ପରିଷ୍ଠାରେ ଦେଇ ହଥିଲ ହେବ
ତା ଦୈନିକଜୀବି କଣ୍ଠର ଆନନ୍ଦପ୍ରଭାବ ଯଥା
ଅନ୍ତରୀଳ ନୁହି କିମ୍ବା ଦେଇ ଜୋଯର ଅନ୍ତିମ
ଧ୍ୟାନ ସ୍ଥିର ଧରାଇଲା ଏବଂ ଶ୍ରାୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପଠି-
ପୁରୁଷର ସମ୍ମାନର ଏ ସ୍ମରଣ ଏଠା ଦୁଇ
ତର ଲେଖ ପଥା ସମ୍ବନ୍ଧ ଗୁଲବିନ ହୋଇ ଯେ
ଅନ୍ୟ ଏହି ଅଧିକ ରହ ଅପ୍ରକାଶ ଦିନର
ବର୍ଣ୍ଣଶବ୍ଦ ଅଧିକରଣ କେବଳ ଅଂଶରେ ଅଧିକ
ଦିନ ଅରୁ କ୍ଲେ ପ୍ରଗାଢାର୍ଗ୍ରେ ଅନ୍ୟ ବିଦେଶ
ପ୍ରେସ୍ ହେବାର ଜେବେଇ ଆଜି ଆମାଜାନ୍ ବିଦେଶ
ପ୍ରେସ୍ ମହାରାୟ ବିନା କୁଣ୍ଡ ଉଦ୍‌ବିଜ୍ଞାନ

ଭାବ କର ହୁଏ ପରିମଳାମେତ ଅଟିର । ସେପରି
ଦେଖିଲା ଦେଇଲା ପାହକୁ ଯୁଧ ମୁନ୍ଦରି ମନ୍ଦ୍ୟ
କର ସମ୍ମାନ କରିଲା କାହାଙ୍କିମାତ୍ରାକେ ସଜ୍ଜିପ
ଅନ୍ତରେଖରେ ତଥାର କହ ଦେବ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମେ
ବିମାକରନ ଥିଲା ଅକ୍ଷୟ ଉତ୍ତା ପଢ଼ କାହାର ଏହି
ଅକ୍ଷୟମାତ୍ରେ ପରିପ୍ରକ୍ରିୟା ଟେଲିକୋମ୍
ମେଡିଆ କାର୍ଯ୍ୟର ତଥାରେ ପାଇଁ କାହାର
ଅବଶ୍ୟକ ମେଡିଆ କାର୍ଯ୍ୟର ଅଭିଭାବରେ କେ-
କେବଳକେ ଏ ଗଠାର କେବ ମୋହିଯାର କା
ହାରେ । ଯେବୁକ ସାଧନର ପ୍ରକାଶିତିଶାନ
ବଜାରରେ କରିପାରୁ ଅନ୍ତର ହେବ ଦେବେ
ପାଇଁରେ ଅମେରିକା ଦୂରେକ୍ । ଦେବ ନାହିଁ
ବରାହଚାର କାର୍ଯ୍ୟର କାହାର ମାର୍ଗର ପକ୍ଷ
ପୁରୁଷ ମରେ ଆହୁରି ଦେବ ଥିଲା କୁଣ୍ଡ ଦେବେ
ଅକ୍ଷମ ତି ଅନ୍ତାରୁ ଅତେରଦାର ହାତା ପର-
ହୁତ ଦେବ ଏହି ଅନ୍ତର ତେବେନାମାରେ ଦେଇ-
ବାରୁ ହିନା ଅମ୍ବୁମାତ୍ରେ ଯୁଦ୍ଧ ଏଥରୁ ଦିନମ୍ଭ
କାର୍ଯ୍ୟର କରୁ ଆହୁ ଦେଇବ କିମାତ୍ର
ଦୁଃଖରେ ପରିପ୍ରକ୍ରିୟାକାରୀ କାହାର ଦିନ
ପରିପ୍ରକ୍ରିୟା ଦେଇବ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ପରିଯୋଗରେ ଦର୍ଶନ ପାଖ କହ ଲାଗି
ତ ଏହିଥେ ଠି ଦୋଳାଇବ କାହାର କିମ୍ବା ଏହି ପରି
ନାହିଁ ସେ ପ୍ରେତର କିମ୍ବା ଏହାର ମେ କବେ
ତାଙ୍କ ଦର ଅହଣ୍ଡି । ଅମେରିକେ ସେଇ
ଦୁଇତିମୂଳି ଦୂରମୁଖମାତ୍ରେ ଅଥବା ଭାବାର
ଦୃଶ୍ୟ ଘରପାତ୍ରର ଦୂରମୁଖ ହାତରେ ଅବସ କିମ୍ବା
ବ୍ୟବସାୟ ଦରି ଅଛି ଏବଂ କାହାର ଅବସ କିମ୍ବା
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉ ଅଛି । ଯେବେଳେ କେବେଳେ
ଦୁଇତିମୂଳି ଦୂରମୁଖ ଏ ଦୂରମୁଖ ଆଏ
ବ ଜୋଗେଇବାର ଏଥର ପ୍ରକାଶ କିମ୍ବା
ଦେବ । ଚାରିମଧ୍ୟ କଟକ ପ୍ରକାଶମାତ୍ର ପ୍ରାୟ
ଏକମତ୍ତ ସେ ପ୍ରକାଶ ପାଖକ ଦୂରମୁଖ
ଅଛନ୍ତି ।

১০৮

କୁଳା ଦେବତା ହାତ୍ରୀ । କମଳ ସିଂ୍ହ କୁ
ଲୁ ଶ୍ରୀକାନ୍ତ ଉତ୍ତର ମେର ପଥର କରା କରି
ଛି କବରୀଯ ଏଠାରେ ଧରିପାଇବା ହତ୍ତି ଲା
ଟ ଏହାଙ୍କ ଦେଖାଇଲୁ ଅନ୍ତରାଳୀ ସକାନ୍ତମାନ
ରା । ଉତ୍ତରରେ ଶ୍ରୀପାତ୍ର ଏବଂ ଏକବେଳେ ଘେରୁ
କୁ କମଳାରୁ ହଜାରି କରି ଦୂର ଶ୍ରୀପାତ୍ର
ଯେତେ ଦେଖିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେଲା । ଅତ୍ର କମଳାରୁ
ଲାଗିଲାହ ପରରେ ଦ୍ଵରଶ ଯାହା କହ କହି
Digitized by srujanika@gmail.com

ଦୋଷ ଅପ୍ରସାଦ ଏହି ଏଥର ପଢ଼ନ୍ତୁ
ଅମେରିକାରେ ଆମେ ସମେତରେ ଧାରାକମାନଙ୍କ
ଦେଇଥିଲୁ ଅବ୍ୟାହାର କରିଛି ଦରଗା
ସହି ଅନ୍ତର ହେଉଥିଲା । ଏହି କର୍ତ୍ତା ଜ୍ଞାନ
ଦୂରଶୀଳ ସଙ୍ଗରେ ଯଦିଗା ମେହିରେ ଏହିରେ ଯାଇ
ଦେଇଥିଲା । ଏ ବର୍ଷକୁ ଏହି ତୁମ ମସିବି
ମହିଳା ପୁଣି ସୁଅବାସୁଧେ ପରାମରି ଦେଇ
ଥିଲା । ପରିପ୍ରେସରର ଉପରେ ହତିଆ ଏବି
ଏମର ପ୍ରକାଶକ ମନ୍ଦିରର କଟକେ ଦିଆଯାଇ
ମୁଲେଖକ ଅଧିକ ଚାହିଁ ଏହିରେ ମନ୍ଦିରରେ
ଅଧିକ ବିତ୍ତ ଗୋଟିବାର ଲାଇ । କାହାରେ
ଦୂରେ ମହିଳା ହତିଆ ଅଟିଲା । ଥିମ କରିପୁଣେ
ମେଲକୁ ଦୃଶ୍ୟରେ ଦେଖି ଏହିର ମନ୍ଦିର
ଭାବରେ ଅଟିଲା ଏହି ଯେହିଁ ହାତ୍ୟା ଅନ୍ତେ
ମନେ ଦେଉଥିଲୁ ଘରରେ ପରାମରି ତେ
ଅଟି ବାଜ୍ୟ, ହିନ୍ଦୁର୍ମଣ୍ଡି ଦିପୁର ଅନୋହନ
ଦେବ ବନ୍ଦର୍ମ, ଯୋଗ ବା ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ କରିବି
ଭାଗ୍ୟ ଦେଇବ କରିପାନ୍ତର ଚର୍ଚା
ଦୋଷରେ । ଅନ୍ତରାର ଚିତ୍ର ସମ୍ମାନ
ମଧ୍ୟରେ ଧର୍ମ ପ୍ରତି ଶବ୍ଦାର ଭାଗ ଓ ନାସ୍ତିକତାର
ପ୍ରାତିଶାଳାକ ଦେଖି ଯନ୍ତ୍ରାବଳ ଏହି ମହିଳା
ହତିଆ ବାହାର କରିଥିଲୁ । ଏହି ସେ ଦୋଷ
ମେଲକୁ ଘରର ବ୍ୟାପର ଦକ୍ଷାରନ୍ତିରୁ
ବଜାରର ଅମାର ଦୋଷରେ ସେହିପରି
କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଅନ୍ୟଦରେ ପକ୍ଷିତାଙ୍କ ରାଜାର
ତବେଶରେ ହେ ଏହି ହତିଆ ବାହାର କରି
ପର୍ବତ ମୋର ଜାତୀୟ ଦେଉଥିଲୁଛି । ଅମ୍ବା
ମନେ ଅନୁମାକ ଦର୍ଶି କି ବର୍ତ୍ତମାନ କାନ୍ତରେ
ଏହି ହତିଆର ଦେଖି ଅନ୍ୟଦରେ ଦେଖି
ଜୀବାଦ ଏହି ଏଥରେ ଦେଖି ସମ୍ମାନ କରିଥିଲା
ଅନ୍ୟଦରଙ୍କ ହେଉଥିଲୁ ତତ୍ତ୍ଵରେ କରିଯାଏ
ଏହାହାର ଅନ୍ୟଦର ଭୟକାର ସାଥୀର ଦେବ ।
ଏ ହତିଆ ଦେମନ୍ତ ସମରେ ମନ୍ଦିର ହେଉଥିଲୁ
ଶତକ ଦେଇ ପରିଦେଶୀ ଧାରାକମାନଙ୍କ
ଦେବା ନାରାଣ୍ଯ ହିନ୍ଦୁର୍ମଣ୍ଡି ଦିପୁର ଅନୋହନ
ପ୍ରକାଶରୁ ପଦନାନ୍ତିର ଅଂଶଟି ଦିବର
କରୁ । ଅମା କରୁ ଧାରାକମାନେ ଏହାକୁ
ମନୋରାଜୀ ସବୁର ମାଠ କରିବୋ ଯଥା—

ଦେବ କ୍ଷେତ୍ରପାତ୍ରଙ୍କରଙ୍ଗରୁ ମାମାର୍ଥ ହେଲେ କର
ଦେବ ତୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏ, ଅଧିକ କରିବେ ନନ୍ଦ
ଶହୀ ଦିନର ସମେ ଏହି ମନ୍ଦିର ଅଶ୍ଵ ହସିବେ ଧର୍ମ
ଜୀବର କରିବ କଣେ, ଅବସର ଅଛାର କରୁଥିବ କଣେ
ଯତ୍ତ ମନ୍ଦିରରେ ଦେଖିବ କଣେ । ଆହୁ କହ ଟିକିବା
ହେବେ କହୁଁ ଧର୍ମଚରଣ ନମରେ ନାହିଁ କରୁଥି
ଅଶ୍ଵର ପ୍ରୟୋଗକ ତେବେବେଳେ ନନ୍ଦିଲୁ ସେହିପରି
ଅଶ୍ଵର ରେଖିଗାତରି ଦେଖିବ ଅବା ଅଶ୍ଵର କରୁଥି
ହେବେ କହ ଦେବେ, ଗୋଟିଏ ବରକର ଦସ୍ତଖତେ
ଦେବ ହେବେ ।

ସମାଜର ପଢିବାମାତ୍ର ସେମନ୍ତ କୁଳର
ହାତର ମନ୍ୟ ତଥା ଭୂର୍ବା ଦୋଷଗୁଡ଼ ।
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣର କାଶକ ମଲିଖ ଟ ୨ ଟା
କତ୍ତାର ଟ ୧୦୫/ ଏବଂ ଜୀବିଶର ଟ ୧ ଟା
କଳ କିନ୍ତୁ ତନ୍ଦପତ୍ରବା ଏକଟେ ନେଲେ
ଧରିବ ଟ ୩ ଟା ପତ୍ରବା । ଆମ୍ବାଜେ ଏକାକ୍ରମ
ଶା କରୁ ବି ଅନ୍ତରଃ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନର୍ଥେ ୫
ଶରୀର ପ୍ରାଦେଶକ ଦେବାକୁ ସମୟେମଳ ବଳୀ
କେ ଏବଂ ବିଦ୍ୟାର ଧରେଷ ମର୍ଗାଳ ଦେବ
କେବଳ ଜାହା ।

ସାଧାର୍ଣ୍ଣକ ସଂବାଦ ।

ଏହାର କମ ଦୋଷ ବର୍ଣ୍ଣନା ସେଇ ବାହେତୁମାତ୍ରେ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ମାତ୍ରରେ ଅନ୍ଧରେ ଯେମାରେ ଅପରାଧ
ହାବେ ବାହାର ହୋଇଥିଲୁ ଏବଂ ଶ୍ଵାସ ଦେଖି ବାହେତୁ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏବଂ ଶ୍ଵାସ ଦେଖି ବିଜ୍ଞାନାହେତୁ ବାହେତୁ
କିମ୍ବା କାହିଁକିମ୍ବା କିମ୍ବା ହୋଇଥିଲୁ ।

ଶ୍ରୀମତେ ଶୁଣିବାକି ସାହେବ ଉପରେ ନିଜ ପଦରେ
ଥାଏ ହୋଇଥିଲା ।

ବନ୍ଦକଳ ତଥା କୁ ସ୍ଵପ୍ନରେ ଯଜ୍ଞର ଶାଖା ପରି ବାହେବ
ଯମୀ ପ୍ରେରୀରେ ସବୁଟ୍ ପରିଷ ଯେବୁ ଗୋଟିଏତୁ !

କେବଳ ଏଥର ସମ୍ପଦରେ ହୋଇ “ମାତ୍ରାମରିତ ଶବ୍ଦରେ”
ମନେ ବାହାର ଅଛି ଏହି ଅନୁଭାବେ ହେଉଥିଲା—

କେବଳ ପାତାରେ ମଧ୍ୟମ ମାତ୍ର ଲାଗେ ଏହା
କିମ୍ବା ୨୦୦ କରି ଯେବେଳେ ଉତ୍ସତ୍ୟାବ୍ୟମ ଅନ୍ତରେ
ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରୀତି ପାଇଁ ଥାଏ । ଏମାତ୍ର ମଧ୍ୟରୁ
୨୦୦ ବିଭାଗସାରରେ ମଧ୍ୟରେଣେ । କି କଥାକିମ୍ବା
କିମ୍ବା ଏହିମେ ପାଠୀରେ ବୁଦ୍ଧି ଦୋଷ ଇରାର
କିମ୍ବା ।

ପରେମାତ୍ରାବେ ଦିନମାର ଗା ୫ ଲକ୍ଷ ସହିତ
ପାର୍ଯ୍ୟମ ଜମାକ କଣେ କ୍ଷମ୍ଭାବୀ ଶ୍ଵାସ ପାରିବା ଏବଂ
ଉଠୋବାକୁ କହି ଦେଇ କୁଟା କରିବାର ହେଉଥିବା
କୁ ଲୋକି କହି ନିତ୍ଯ କହଇଲେ ଶାରୀ ଦୂରତାରେ
ଥିଲେ । ଅଧିକ ଦିନକ ଖର ଓ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ।

କେବଳାର ଏହି କମାଦିତଥିବା କାହାର ପଣେ
ଏ କମାଦିତଥାର ଏଠା କର ଯାଏ । କିମେ ହେଲାମେ
ଶାନ୍ତିକାର ଉଚ୍ଚତାରେ ଦୁଃଖକରିବାରୁ କରିବୁ
ହୋଇ ସମୟ ଦେଖି ହେଲାମେକାଳେ ତମ୍ଭେ ଏହି
କୁଣ୍ଡଳର କୁଣ୍ଡଳ ହେ । —ତମ୍ଭେଶ୍ଵର ପଦମ
ବହାକୁ ବି ସମ୍ଭବ ପେଇଥେ ଉପରି ଅଛି ବସ

ବୋଲି କହାର ବି ସେମନ୍ତର ଟି-
ଭଲେଖମ୍ୟ କଥା କାହିଁ ? ଗୁଣପ୍ରଭେ
ଜଳଇ ଦୂର ବହୁବିଧିକମ୍ୟ ଅଛେ; ଉଠିଏ
ଶକ୍ତିର ଶତ ହେଉ ଗାଲ ଦେଇ ଆପଣାର
ଫୁଲଯୁର ଘୋର ଅବସ୍ଥା ଧରିବ ତୁ ଏ; ତାହା
ସତ୍ୟ କିମ୍ବା ଆମ୍ବମ୍ୟରେ ବାହ୍ୟରେ କହିବ
ମେଘନାଯିପାଇଛନ୍ତି ବୋଲି ଭ୍ରମରେ ଲମ୍ବୟ-
ସଙ୍ଗତ ସତ୍ୟର ହେଉଛି ବାଟା କହିଅଛୁ
ବେହି ସବୁ କି ଶୁଣିବାରୁ ନ ମନିବାରୁ ସମ୍ମୁ
ନୃଷ୍ମରମର୍ତ୍ତି ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଜମ୍ଭୁତିକ ନ କରି-
ବାରୁ ବୈଜ୍ଞାନିକା ପଢିଲେଗ ନ କରିବାରୁ
ଆମ୍ବେରାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମେଘନାଯିପାଇଛନ୍ତି ବେ-
ଯାଇ ତେବେଳେମ୍ୟ ତୁ ଏ ଧାନ୍ତା କରିବାକୁ
ବାଧାରିବାକୁ ଧରୁଥିବେ ଉପରୁତ ହେବାକୁ
କାହିଁ ହେଲା ।

ହୁଣ୍ଡରାମା କରିବା ନିମନ୍ତେ ମିଛନ୍ଦିଷ୍ଟଙ୍କା
କର ପୃଷ୍ଠା ଅଟେ; ସେଥିଗାଏଁ ପ୍ରଥାର କର୍ଯ୍ୟ
ଦୂରଜର ପଦ ଥାନ ସବେଇ କାହାରେ ପକା-
ଇବା ଏହି ସହି ପରିଧାର ଉଣି ନାହିଁ—ମନୋଲା
ଶାଖି ନିର୍ବାଚିତ ଦ୍ୱାରା କରିଦେବା ଏହି ଲିଳ
ଶାଖି ସେ ଗାନ୍ଧି—ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ପଥମରେଇ
ବରବା, ତୁମରେ ବସ୍ତୁ ବାଟ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା-
ଖାତ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା କରିବା ପରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ
ଅଟକେ । ଅମେଁ ମନ୍ଦିରମର୍ମର ନାନାପ୍ରାକର
ନିଜନିଧିଯାଇଛି ଦେଇଥିଁ ସେ ସହରାମି-
ବାରାନ୍ଦ ଅନ୍ୟର ପରିବାରା ବାହାର କର
ଦେବାପାଇଁ ଦ୍ୱାରା କର ଦେଇଥିଲୁଛି କୁଳ
କଟକ ମନ୍ଦିରଯାଇଛି,— ଏହି କରିଯିବାନ୍ତକୁ
ବୁଝିବାର ମନୋଲାଜିକ ବାହାର ବରବାର
ଜ୍ଞାନରେ ଦ୍ୱାରା କର ଦେଇ ନାହାନ୍ତି, ଏମନ୍ତ
ତ ମନ୍ଦିର କାବାରିଯରର ମନ୍ଦିରାଣୀ ବସ୍ତୁର
ନିଜରେ ବାହାର କିମ୍ବା ଲାବା ଦେଇ ସେ-
ମାନ୍ଦକୁ ଦିଲ୍ଲି ଦେବାର କିମ୍ବା କରିଅଛନ୍ତି ।
ଫଳ, ସଦିଦବୀଦିନର ଦୟ ଦେବା ଦେଇ
ଆଏ—ସେ ମରାନ୍ତରଣ—ତରର ମନୋଲା
ନାମରେ ଦେବାପାଇଁ କି ନହେ ? ପ୍ରଥମରେ
ମନୋଲା ପାଣି ସହରବିମାନେ କି ଦ୍ୱାରା କର
କରିବାକୁ ବାହାର କରିବେ ? — ମନୋଲାପାଣି
ପ୍ରତି ଅନ୍ୟରେ ମନ୍ଦକୁ ଦେଇଁ ସମସ୍ତ
ସହରରେ ମେଲେଇଥାଏ ଉତ୍ସର୍ପିତ ହେବ,—ସେ
କରିଲା କି କଟକ ମନ୍ଦିରଯାଇବାକୁ ଥିଲେ
ମନ୍ଦରେ ଉଦ୍ଧବ୍ରତ ହେବ ? — ସତରରେ
ଅନ୍ୟରେ ପ୍ରଦାନ ପ୍ରଥମ କାହିଁ ଏହା ମନୋଲା

ପଣି—ସହବରୁ ବନ୍ଦର କାଳ ଫେଲି ପ୍ରତିମ
କର୍ନ୍ଦ ?—ଏହି ନିମନ୍ତେ ଆସୁଥାଲେ ପ୍ରାୟ
କଥି ବର୍ଷାତୁ ଗୁମ୍ଭା କର ଅଟିଥିବୁ ଦେ
ପଶରେ କଟକ ନିରନ୍ତିପାଇଛିବର ଅବେ
ହେସ ଦେଲା ଲାହା । ପୁରୁଷର ଖର୍ଚ୍ଛା ଷେଗାଇ
ଟବା ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ବାୟୁ କରିବା ନିମନ୍ତେ
ଆସେନାକେ ଦରଖତ କରିଥିଲୁ ମାତ୍ର ତେ
ଭେବେଲେ ଜୀବେ ନାହିଁ ଅବେଳାକ ମାତ୍ର
ନିୟମିତର ଜୀବେ ରେଖାରମଳ ତାଙ୍କା ନ
କର ସେହି ଟବା ଅଜ୍ଞୋକ ପଢ଼ିଲ ଘୋଷ
କର୍ତ୍ତରେ ଅବେଳୀର ଜଳେ ଏବଂ ବେଳେ
ସବର ଅବସ୍ଥା ବିପରି କଳାନ୍ତର ଦାଟ ଅବସତ୍ତା
ତାମ ଦେଖା ଯାଉ ;—ଅସୁ ଅବେ କିମର୍ଦ୍ଦ
ତୁ ଗୁହାର କର ଅଥବା କରିବାରୁ
କଟକରେ ଧୀର୍ଯ୍ୟମେଲେଇଅ ଉପସ୍ଥିତହେବିମାତ୍ର
ଅସୁର ଯେହି ସବୁ ଏବଂ ଅନ୍ତରାକ ଠିକ ଦେବାର
କାଳ ଦ୍ୱାରାକର ଦ୍ୱାରାକର ଦେବିତଥିବା । ଅମେ
ଏହି କଟକର ଅବସ୍ଥା ଲୋ ବାଟିଲୁଗୁ ହେଲି
ଅବସତ୍ତା କଟକ ସବରରେ ପଢ଼ାଇଯାଇ ଅଛି
ଥୁଲ ମାତ୍ର ବର୍ଷାକାଳରେ ପଣି ବିଭିନ୍ନର ଏବଂ
ସମ୍ବା ଭାବରେ ବାଟମାଳକରେ ବେଶୀ ଭବନ
ଦୃଶ୍ୟ ଦାହିଁ । ପ୍ରଥମରେ ପଣାଏ ଅଥବାଏ
ବାଟରେ ପାଣି ଥୋଇ ହେବେ, ମାତ୍ର ଭାବିତରଙ୍ଗେ
ବାଟରେ ଘୋଟା ଘୋଡ଼ରେ ଦେଇ କଟକ
ଦାହିଁ ମାତ୍ର ବାହୁଥ ଦୃଶ୍ୟ ଦାହିଁ ବ୍ୟୁମ୍ଭୁ
ଏହିପରି ମନ୍ଦର ଥିଲ, ସମ୍ବା ପାଣି ଗାହାର ଦେବ
ର ସହରର ବାହାରେ ଘାରିଥିଲା । ବର୍ଦ୍ଧମାନ
ଧାରେ କର୍ଷିତର ପରା ଗ୍ରାସାମାନକରେ ଦିନେ ଦୂର
ଦିନ ବାହୁଥ ରହେଇ ବାଟ ଅଭିଭାବର ରହେ
ତେବେବେଳେ କଟକରେ ଦୂର ପଢ଼ା ଅଛି
ଧାରାନ୍ତି ମାତ୍ର ଦୂର ଦୂର ମେଗରେ
ସାଧାରିତ ପାଣି ପ୍ରାୟ ହୋଇପାରିଲା ନାହିଁ ।
ମନ୍ଦରଧାରୀ ନିର୍ମଳର ରୌଣ୍ଡର ବାଧା ଥୁଲ
କାହିଁ, କଟକ କଟକ ସହର ଦୂରକ ଥୁଲ
କାହିଁ । ମାତ୍ର କଟକ ସବରରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟାଳ ଏହିର
କଟକ ମେଗର ପ୍ରାହିର୍ତ୍ତର ହୋଇଥିଲୁ, ପ୍ରାୟ
ଦରିଷ୍ଟାକ ଦେଖାପାଇ ନାହିଁ ଏହାର କରିବା
କାହିଁ ? ଥମେ ବରପ୍ରମ୍ଭ ନିକଟଧ୍ୟାଳିତର
ଅବାଧ ବରପ୍ରମ୍ଭ କାହାକି ହାତୁମୁହୁର୍ମୁ
ପ୍ରାହିର୍ତ୍ତ କି କଟକ ସହରରେ ଏହାର କାହିଁ
ମେଗର ପ୍ରାହିର୍ତ୍ତକ ତାହିତି ଦେଇ, ସେ କଟକ
ଦୂର ଦୂର ସକାଳ ରଜନ୍ତି କି ନାହିଁ । ଅବା
ତେବେଳେ ମାତ୍ର ଅଧିକାମାନର ଘୋଟା ଗାତ୍ର

ବୁଦ୍ଧକ ଚରଣି ଲାଗୁଇବ ପରିଷ୍ଠା ? ସହାର
ଦୀରଶ ଅଛି କଟି ନାହିଁ, ଅମେନକେ ପରୀ
ମିତରପିତାଙ୍କ ଚର୍ଚ୍ଚାବ୍ରତରେ ଶୁଣୁମହି ଦେବୋ
ପରି ହୁଏ କଷ୍ଟପର୍ବତ ପଦବ୍ରତ ସଂତୁଷ୍ଟ ଥିଲୁ
ବେ ମରଳ ଯାଇଁ ଅନ୍ତର ହେଲା ଏବେ
ମାନୁଶୀଳା ଉପରୁତ୍ତ ବେଳ ଥିଲା ; ଏବେହି
ହୁଣ୍ଡର ମନୁଷ୍ୟର ତେଜି ଦେଖାଯାଇ, ଏହିପରି
ମାନୁଶୀଳା କରିଯାଇ ପୁରୁଷଙ୍କ ଦେଇ ଆବା
ହୁଣ୍ଡର ପର୍ବତ କଟକର ମିତରପିତାଙ୍କର ନଗେ
ଥିଲା— ମାନୁଶୀଳାର ଅଭିଭାବ ଲେବ ନାହିଁ
ଦେଖେ— କଲେ ଥମୁର ଏହି ମହାମରିକ କଥାହି
ଦିଲା ବାହାର କମ୍ବ ଦ୍ଵର୍ତ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟୁଷର ଦେବାର
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଛାଇଁ ; ଯାହା ଦେଇ ଅମେନ୍ କଟକ
ମିତରପିତାଙ୍କର ଗ୍ରେଗା ଉପକଳ୍ପନା ବିଦ୍ୟା
ଜୀମାନର ଅବଗାରମନର ଘରୁଁ ସେମାନେ,
ଆପଣ ତିକର୍ବିର ଗ୍ରେଗର୍ଭର ଦ୍ୱାରା ସ୍ଵରଗ କରି
ଦେବକୁ କଟକରେ ଏପରି କରିବ ପାଦୁର୍ବଳ
ଦେବେ ଦେଖି ଅଭିଭୂତ ମାହିଁ । ଏପରି ତୁରୁ
ବେଶ ଦୂରତ ଦୀରଶ କରି ? କଟକ ପରି
ସ୍ଵାପୁରବର ପ୍ରାଦୁର୍ବଳ ଦେଲ ଏହିର ଅନୁ
ସମ୍ବନ୍ଧ ଲୁହନ୍ତ କରିଲୁ କମ୍ବ କଟକ ମିତରପିତା
ପାଲକର କମ୍ବନମେଲୁ ବିକଳିତ କାର୍ଯ୍ୟଜୀବି
ଏହି ଘୋର ବିପଦ୍ବ୍ୟ ଦୀରଶ ପାଇଁ ।

କାପ ଦେଇ ତହିଁର ଥେମନ୍ତେ ଅସୁର
କରନ୍ତୁଳେ ଯାଏନ୍ତି ତହିଁର କଲାକାର ନିମନ୍ତେ
ଦେଖି ଉପରେମେ ।

ଅହୁ କାହିଁ ମେଘଦୂତଙ୍କୁ ପ୍ରଥମୀ—
ଶୁଭ୍ରାତା, ତାମେହ ସବୁ କରିଲୁ ଯାଏଇ
ସବୁଗାଲୁ ଜୁ ଏହି ପିଲୋର ଦୟା କହିଥିବୁ
ଏହା ହେବୁଥିବ ପ୍ରାଣଘର କାହିଁ ପ୍ରମାଣ
କରନାମା ଦେବ ।

ଆମେ ଦେଇବରେ ନାହିଁ ପୁନର୍ବର ମିଳିଲା
ଶିଥାଳଟି ଦେଖିଅଛି, ସବ ପୁନର୍ବର କଲା
ଧାରିଗବାରୁ ତାଙ୍କୁ କରିବେବାରୁ ଦେଖିଅଛି
ମାତ୍ର କଟରେ ତାକା ନ ଅବାରୁ କଟକ ମିଳିଲା
ଶିଥାଳଟି ଥିଲା ନରୀ ଜାଣ କରିବାକୁ ତାହା
ମଧ୍ୟରେ ମେଟିଲାଯ୍ୟ ପଢ଼ିଲା ଏକମହ ଦେଖା
ହୁବାନ୍ତି ଦେଖିଆଏ, ଏହା ଯେମାନେ କଣ୍ଠ
ଶୁଣି ଉତ୍ତାପ ହରର ମଧ୍ୟରେ ମନ୍ଦିର ଥାଏ ମା
ରବିବାକୁ କଥ କରିବା ଅତୁରିଦୟାତି ହାତି,
ଏହା ପୁନର୍ବର ଅଛି ।

ବେମାକେ କହ ପାରନ୍ତି ଅମେରିକାରେ ଗାରି
ପରିଷର ମିଶନ୍‌ସିଟିଜ଼ ଦେଖି ଲାଗୁ ମେହି
କୋମରିଜନଙ୍କ ଅଧ୍ୟ ଚାରିଏ ଜୀବନ ଜୀବନ

ଦେଶ ଦେଶର ମେମ୍ପନାଳ ଅନନ୍ତରେଇ ଏହି ଅତ୍ୟଧିକ
ରହଣୀରାଜ ଯନ୍ମୁଖୀ ମୋର ଦେଶର ଦେଶ ଥିଲେ
ପାଦମାଳକ ଦେଶ ଗୋଟିଏ ଦୃଷ୍ଟି କଲେ
ବିମ୍ବ ଅପରମାନକ ଦେହଠାରୁ ପରିଚିତ୍ୟ କଲେ

କୁ ଦେଖିଗଲିବେ । ସ ଦେବକଣ୍ଠା ନମରେ
ଏବଂ ଦୟା ମେଘ ସମ୍ମାଦନ ଦ୍ରବ୍ୟ ଓ ସୁନମଳ
ଧାରୀ ଏହି ସବ୍ୟା ଦେବ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତବାଳ
କଳିବା ପ୍ରତ୍ୟବ୍ୟାକ ଆବଶ୍ୟକ, ସେପରି ଦେବ
ମଧ୍ୟରେ ସେହି ସହୃଦୟର ଅଧିକାରୀ (ପ୍ରେଷଣ)
ଦୁଇ "ମନ ମନୀ" ସାଙ୍ଗର ଭାବି ପଢ଼ିବାକୁ
ମଧ୍ୟରେ ମନୋଧ ଦରନାର ପାତ୍ରତତକ ମିଳିଛି
ଅନ୍ତରେ ନାହିଁ,— ଏହାକୁ କାହାରିର ବିଷୟ
ଏହି ଦିନକ କିମ୍ବା ଦେବ ମଧ୍ୟରେ ମନ
ମଧ୍ୟର ଦେଖିଲ ମନୀ ଅପ୍ରା ହୋଇ ମାତ୍ର
ଏହା କି ସେହାରେ ପାଇଲା କ୍ଷେତ୍ରର
ଦେଖି ଦେବ ଜଣାଇ ଚଠିନ ଦେଖାଇଲାବା
ଏହାମ୍ବଦୀ ପଦାର୍ଥ ଦେବର ମୌଳିକ ମାତ୍ର
ତମ୍ଭା ନ ଦେଖିଲେ ଏହି ମିଳିଯିବାରୀ
କଳିବା ହେବାରେ ପାତ୍ରତତକ ମନ୍ମହ ଦେଖି
ନାହିଁ ନ କଳିବାରୁ କିମ୍ବା ଏହାକୁ ପାଇଲା
ଅନ୍ତରେ ଏହି ଅନ୍ତବାଳୀ ଏହି ଧରିବ ପ୍ରତିକ
ଅନ୍ତବାଳୀ ସେମାନେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ନାହିଁ ଏହା

ନାଶବାଦ ହୁଏ କ୍ଷେତ୍ରମାଳ ସନ୍ତ ନାଥ
ପ୍ରେସ ର ଟୋ କମ୍ପ୍ୟୁ ତର ଫଲକ ଧାରି
ବାହୀର କରିଦେବା ବନ୍ଦ ଆଗିର ଅକ୍ଷମ କ

କବ ପେହିଟରା କରିଲାଗାମନଙ୍କର ସୋଣି
ଯର ଟଙ୍କା) କେଉ ଯେହ ଟଙ୍କା ଅମ୍ବେଳେ
ବର୍ଗେ ପ୍ରତିକରର ବ୍ୟାକରା ଏବଂ ବସା
ଲକ୍ଷର ଫୁଲ ହାତ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ଦୂର୍ଧି ଜା
ଇବେ ତୁ କି କିମ୍ବା ମିଳାଇ କରିବାଗାମନ
ଲକ୍ଷର ସକଳାଗତ ପଦବାତ୍ୟ ଅଟେଇ ।
ସାନ୍ତ ଦେଇ ଥମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଦୂର୍ଧିର
ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି କିମ୍ବା ବର୍ତ୍ତମାନଙ୍କରମେଲେ
ମରାପ୍ରୟ ଅମ୍ବେଳାର ଅତି ପ୍ରତ୍ୟେ ଏହି
ତାଙ୍କୁ ଆମ୍ବେଳଙ୍କେ କରିବ ହେଲୁନ୍ତ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେ
ଦୂର୍ଧିର୍ଯ୍ୟ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ବର୍ତ୍ତମାନ ହୋଇ ଜାଇ
ଦୂର୍ଧି ଯତନ ଅମ୍ବେଳଙ୍କ ହେଲ ରହିଲୁ ଥିଲିଏ
ତୁମି ମାତ୍ର ଯେ ଦୂର୍ଧି ଏହି ଦୂର୍ଧିରେ ପରିପ୍ରକାଶ
ପରିପ୍ରକାଶରେ ମହିମାର୍ ହେଲେ ଏବଂ ସବୁ
ମହିମା ପାଇଁ ଚକାରର ଶାକ୍ର ଉତ୍ସାହ କରି
ଦୂର୍ଧିର ମେ ନଥା ଦ୍ୱାରା କାହିଁ ଏବଂ କରିବା
କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ ।

ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବ ଯେ ନେତ୍ରକୁଳୀଙ୍କ ଲେଖନକୁ
ଆଗମେ ଜାତୀୟ ୧୦୦୦୯ ଲ୍କ ସୁରଖାର
ଦେବକ ଯୋଜନା ପ୍ରକାର କରିବିଲେ ଅମେ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ନାନା ପ୍ରକାର କ୍ଷମିତା ଦିଇ ଏକପରିବର୍ତ୍ତ
ପ୍ରାଚୀ ହେ ପଞ୍ଚଶିଲ ଦେବତା ସହିତେମେହୁ
ସମ୍ମାନ ଦେଇବରୁ ପରିବର୍ତ୍ତନର ଅବଶ୍ୟକତା
ବାଜାର ଜାତୀୟ ସମ୍ବନ୍ଧ କରି ଉତ୍ସାହମନ୍ତରେ
ଯେଉଁ କରିବାକୁ ଧରି ଦୂରପରା ଲେଖିବିଲେବୁ
ବାହିର ମୁକ୍ତି ଦିଲୁଛି ମୁହଁମନ୍ତ୍ର ଅମ୍ଭ
ଧେଇ ପ୍ରସ୍ତାବ ଲଜ୍ଜାକୁ କଲାନେରାହାର
ଦିନମୁଁ କରିବାରେ ଉତ୍ସ ପ୍ରସାଦକୁ ଜୀବାଦ-
ମେ କ୍ଷମିତା ଦେବ ଦେଇ ଥାଏ ମାତ୍ର
ଧରି ମାତ୍ର ଏସ ପ୍ରସ୍ତାବ ଜାତକରେ ସବୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
କମ୍ବଳ ମହିଦିନକ କଟାଇବାରେ ଆମେ
ହୁଏଇ ଅଛି । ଏହି ସବୁ କରିବାର ପାଇଁ
ଏହି ବିଦେଶୀ ନାମିଗାନ୍ଧିତ୍ୱରରେ ଜାତିଆ-
ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ପେମେ ନିର୍ମାଣ କରିବାରେ ଆମ୍ଭ ଜନା
କରିବା ପାଇଁ ପାଇଁ ନୀତି କରିପାଇଁ ପେ-
ମାନକ ପ୍ରଫରେଶନ କରିବାର କନା ଦେବାନାର
କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରକାଶକାରୀ ହାତର ଅନ୍ତରକାର
ଠର୍ମ ନାହିଁ । ଯେହି ପାଇଁ କରିବିଲା କଟକ
ନିର୍ମାଣପାଇଁ କରି ପ୍ରାତିକ କରିବା ସହସ୍ର
କରିବାକାମକାରୀ ଲୁହନ ରତ୍ନ କମନିକାର
ଅମେ ଏହି ପରାର୍ଥ ପ୍ରସ୍ତାବ ଲେଖିଲୁଁ ମାତ୍ର
ନିର୍ମାଣପାଇଁ କରିବାକାମକାରୀ ପରିବର୍ତ୍ତନ

ଲଗାର ଦୋକାନ ।

ବାନ୍ଦ ପର୍ବତିହଳର ବଜାରୀ
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସହି ଗୋଟିଏବାବା

ଏହାରେ ସହବପ୍ରକାଶ ଦେଖିଛନ୍ତି କବି
ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାଶ କରିଲା ଏହି ବିନାଶ ମୁହାର
ଖୋଜି ଦେଖିବ ପାଇଁ ଆଜି ପ୍ରକାଶ ପାଇଁ
ନିଜରେ ହର୍ଷ ହୁଅଏ । ଫଳଟି ବିନାଶରେ
ମୁହା ଦେଖିବ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସତ ଆଏ ଏହି ପାଇସନ୍
ଏ ଗର୍ବ ଉତ୍ସମୁଦ୍ରା ଦରକାର ଦେଖିବ ପାଇସନ୍
ଦେଖାଯାଏ । ଅରେ ଉତ୍ସମ୍ଭାବ ପ୍ରସତ ବିନାଶର
ବଳେ ମୁହା ବିନାଶର ମନ୍ଦ ମାନନ୍ତି ।—
ପ୍ରକାଶ

କୁଳାଳ ପାତାଳ ପାତାଳ
କୁଳାଳ ପାତାଳ ପାତାଳ

ସାଧୁହିନସମ୍ବନ୍ଧପତ୍ରକା ।

四八九

୧୯୫୫ ମାର୍ଚ୍ଚ ମେ ଦିନ କର ହାତର ପଢ଼ିଥାଏନା । ମୁଁ ଲାଗେ ହେଲା କି କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଶାକ ଦିନଥାଏ

Digitized by srujanika@gmail.com

ଚନ୍ଦ୍ରମାସ ତାରୀଖରେ କଳାଳ ମବୁ
ଶୁଷ୍ଠିମେଣ୍ଡଲ ଅଣ୍ଟର ଦାର୍ଜାଲିଙ୍ଗଠାରେ ବନ୍ଦ
କରିବ ଏହି ନିରେମାସ ତାରୀଖରେ ବନ୍ଦ
କରାରେ ପିଛିବି । ବରେଷର ମାନ୍ୟବର
ଟାମସଙ୍ଗ ସାହେବ ନିର୍ମଳିକାର ଥର୍ମ୍‌ବେ
କଲାଳତାରେ ପଢ଼ିବାଟି ମେଲ୍ ସାହୁବରମ୍ଭରେ
ଡେକ୍କା ମନ୍ଦିର ମିଶର ଅଧିକାର କଥା ଥିଲା
ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମନ ଶଶୀଯାଏ କାହା ସ୍ଥିତ ହୋଇ
ଆହୁ ଓ ଜାନ୍ମମୂର୍ତ୍ତିମାସ ପୃଷ୍ଠରେ ଏଠାକୁ ଅଧି-
ବାର କଥା ନାହିଁ ।

ଏହି ଧନଦୀର କେଉ କଳ୍ପନାଙ୍କ ତୋଳ
କୁଳ ଦେଶର ଅର୍ଧଦାନସ୍ଥାୟୀ କୁଳର ବନ୍ଦିକାଳ
କରୁ ଦେଖା ଯାଇ ଦାହି । ସହ ଦୂରପଦର
ଦୂରଦୀର୍ଘା ଉଚ୍ଛବି ପ୍ରବନ୍ଧ ଅରମ୍ଭ ହୋଇ ସକାଳ
ଲ ଯାଥ୍ ଆପର୍ଟମେନ୍ଟରେ ଏହି ଘାସାବୁ ଅଧିକକାଳ
ଏକ ଅନୁମତିରେ ଏହି ଘାସାବୁ ଅଧିକକାଳ
ଏକାହେବକେ କଳେ ଅନୁମତି ଦେବାରୁ ଦୋଷ-
ଦୋଷ ଦେଇ ଦେଇ ଥିଲ । ଏ ପ୍ରକଳ୍ପକାରୀଙ୍କୁ
ଦେଇ ଗାନ୍ଧି ଶମନ ସେମନ୍ତ ଠିକ୍ ହୋଇ
ଅଛୁ କଜଳା ପାଞ୍ଜିର କଳନା ସେତୁରାହି ହେ-
ଇନାହିଁ ଏହିଥା ଦିଲ୍ଲିପାଞ୍ଜିକାଙ୍କ ପ୍ରଧାନସାଧି
କଷ୍ଟଧୂ ଅଛନ୍ତି । କୁମାରଦୂର୍ଲୋପାରେ ପ୍ରତିକ
ଦେବାରୁ ଅନେକମେହ ଜୀବରମ ଉଚ୍ଚଥିଲେ
ବୁନ୍ଦପଂ ପ୍ରଦର କେତେବାର କଣ୍ଠର ଏକମୁଖୀ
ଦୋଷ ଦେଇ ।—

ଏଠା କୁହିଲଅଗଣ ତଥାବନ୍ଧ ଓ ନର
ଯୁଦ୍ଧମାରେ ଏଠା ସୁଲକ୍ଷଣାର୍ଥୀ
ଦାର ନ ପାଇବାରୁ କଙ୍ଗଫେରରୁ ଜଣେ
ଦୂର ସବୁରୁଷେଟର ଏସୁର ଚନ୍ଦ୍ର
ମନ୍ଦେ ଏଠାର ଘେରିଥିଲେ । ସେ ଅନ୍ୟବାହ
ଦୂର ତଣେ ତଳାଶୁକଳ ଓ ଅନ୍ୟକେବଳ ତଳା
ଶୁକଳାଶୁକଳ ଯୁଦ୍ଧବାସ୍ତଵରେ ବଜାଣିବିବି
ପାଇଛି । ମାତ୍ର, ଏପରିନ୍ତ ସୁଲକ୍ଷଣ ଉଦୟ
ସେଇ ହୋଇ ଯାହା ଓ ମଲଦମୀ ଖୌରବାଶୀ
ରେ ବଳ ଯାହା ଏହୁକରି ପଦିର ଅବସ୍ଥା
କଣା ପରି ଯାହା ଶୁକଳାରେ ଅଗ୍ରନ୍ତୁ ସହୃଦୟ
ମନ୍ଦେରୁଚ ଗୋପନୀୟରେ କମ୍ପିତବାଳ
ଯାହା ଓ କଢ଼ିବେଶରେ ଶୁକଳାପଣ୍ଡିତ
କବହାର ବର ଅସାମୀଙ୍କ ହଜାର ପାଇଲେ ।
ଖୌରଦମୀରେ ମନ୍ଦେମାର ଶିରର ହେଲେ

ଆମେମାରେ ଅଛିଲୁ ଅଜନ ସହିତ ଗଲେ-
ଟରେ ଥାଏ କଲୁ ଯେ ସିରାମ୍ବନ୍ଧର ବାସ୍ତଵ
ରେଳବାଟର କାର୍ଯ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇ ଅଛି ।
ପାଠକମାନେ ଜ୍ଞାନନ୍ଦ ଯେ ଏହି ରେଳବାଟ
ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶରେ ହେଉ କର କଲିବାର ଏହି ନୀ-
ମେହରୁ ସରଳବାଟରେ ଦେଖି ଦିଇବ ।
ନମ୍ରଳିତାରୁ ସବ୍ୟବର ପ୍ରୟେଷଣ ବାଟ କହିବାକୁ
ଅଛି କର୍ମମତ ବ୍ୟବହାରରୁ ସମ୍ବଲିଷ୍ଟର ବାଟେ

ପରିମା	ଅଛି	ବଲ୍ଲାଦୁ
କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର	ଟ ୫୮	ଟ ୧୮
ଗୋଟିଏ ମାସିଲା	୩୦.୫	ଟ ୧୯

ନିତ୍ୟମୟର ପରିଷ୍ଠା ହାତ ଦିଗ୍ମିଳ ହେବ ଏହି
ନିତ୍ୟମୟରତାରୁ କଲାତାରୁ ରେଳବାଟ
ଅଛି ଅଛି । ଏହି ବାଟ ସକାଶେ ହୁଣି ହୁଣି
କରିବାର ବିଜ୍ଞାପନ ଗଛେଟରେ ପକାଶିବ
ଦୋର ଅଛି ଏହି ନିତ୍ୟମୟରତାରେ ମାତ୍ର
କାମ ଆରମ୍ଭ ଦୋର ଅଛି । ଶାର୍ମୁଳ ଜିଲ୍ଲାରେ
ଅନନ୍ତରୁ ପଡ଼ି ଥିବାରୁ ଯେତୋକୁ ଅନେକ
ଲେବ ଏହି ବାଟରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା କାବଣ
ନେଇପାଇବା ଅଛି ଏହି ପେନନ୍ତି ଏ ବାଟ
ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରେ ମୂଲ୍ୟ ଉହିକି
ବରୋବରୁ ଲାଗି ଅଛି । ଏହି ରେଳବାଟଠାର
ଓତ୍ତପାରୁ ରେଲ ଆସିବାର ସୁରଖା ହେବ
ବୋଲି କାମକେ ଅନନ୍ତରେ ଦେଇ ଥିଲୁ ।
ପରିଷ୍ଠା ଏକ ସମାଦିଷ୍ଟରେ ପାଠ କଲା ଯେ
ବଳକ ବନାଇବ ରେଲବାଟ ଏହି ପକ୍ଷେ
ଆମ ହେବାର କାହା କଲି ଅଛି । ଏହି ବେ-
ଚନ୍ଦ୍ରପାତ୍ର କରିବ ବାର୍ଷିକ ଦେଇ ଥୋର ଥିଲା
ଲାଗି । ମାହିକାମ ଏହି ସମୟରୁ ଅବସ୍ଥା କରି
ବାରୁ ସରବେଅଚମଳେ ଧରିବାରେ ଦେଇ
ଥିଲା ଏହି ବବର୍ତ୍ତିମେଷ ପଢ଼ିରେ ସମ୍ଭବ
ହେବେ ବୋଲି କଥା ହୁଅଛି । ଫଳଟି ଯେ
ପୁଣେ ବିଲାପର ରେଲ କରିଛି ଏହି ଦୂର
ବାଟର ମନ୍ତ୍ରର କର ଅଛନ୍ତି ଓ ଏମାତ୍ର ବିଶେଷ
ଲାହ ଜନମ ଦୋଲି ଗର୍ବମେଷକର ବିଶେଷ
ହେବାର ଯାହୁ ସେ ପୁଣେ କଲାମ କରିବାର
ମାତ୍ର ହାତ । ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହି ଜାଗିକାଳରେ

କମୀର କାର୍ତ୍ତି ଅଭସଦେବ । ଏହି ଶତ୍ରୁଗରୁଙ୍କ
ଶାର ଗୋଟିଏ ମହାତ ଅସବ ହେଲେ ଯିବ ।

ଶୁଣ୍ଟ ସ୍ଵର୍ଗଦେଶୀୟ ମୂଳିକୋପନିଷତ୍ତ ମଳ
ସ୍ଵର୍ଗକ ହୁଏ ଛାଲକ ଅନୁଭବ ସହିତ ସମ୍ବଲପୁର
ଜଳ ଅନୁଭବ ଦାମଣ୍ଡା କଥାର ରଜା ଶାହୁ
ଶାହା ରଜା ସୁଧିଲଦେବ ବାହାଦୁର ପ୍ରକାଶ
କର ଦିଲା ମୂଳଧରେ ଯୋଗନ୍ତେଜେବୁ ଡିତ-
ରଖ କରୁ ଅଛନ୍ତି । ଅମେରାନେ ରଜାକର
ଏହି କର୍ଯ୍ୟରେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାଚୀ ହୋଇ ଅଛୁ ।
ବଜା ଏହି ଯାନକ ପ୍ରକାଶନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟଦ୍ୱାରା
ସେମନ୍ତ ଆପଣା ଶୁଭପଶାର ପଦବୀରୁ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତିରେମନ୍ତ ଅପର୍ବାରଜା ଓ ଧନାର୍ଥ ହରିଜନ
ସାଧକାର୍ଯ୍ୟରେ ମନ ବ୍ୟୟ କରିବାର ଗୋଟିଏ
ମୁହବ ଉବାଦରଙ୍ଗ ଦେଖାଇ ଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ବ
ମାଳକର ଦୃଢ଼ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଯେ ତତରେ ଅନ୍ତାକୁ
ବଜାକୁ ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଅନ୍ତରିକ୍ଷର ବିବାକୁ
ବେଶ ସାରି ହେଠ । କର୍ତ୍ତାମନେ
ପ୍ରେଶା ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦେଶ ଏବଂ ଗଞ୍ଜାମ ଏହି ଦୂର
ଦିଲ୍ଲିନର ଅନୁର୍ଗର । ଏମଜଳ ମଧ୍ୟରୁ ଗୁରୁ
ପ୍ରଣୟକ ବସଦୂରେ ହେତ୍ୟାକର ସୁରକ୍ଷାର
ଦୁଇରଜୀବୀଦିଦିନ ଦେବ ହେବ ପ୍ରଧାନ ଅଛନ୍ତି ।
ଏ ଏଥି ମନରେ ସାମ ବଜ ତିରିଶ୍ରୀ ତେ-
ଯୁଦ୍ଧରୀ କାହିଁ ପ୍ରକାଶ କର କାହିଁ ରଚ-
ନାରେ ବିଶେଷ ଦୃଷ୍ଟି ଲାଭ କରି ଅବାର
ପରିଚୟ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହାଙ୍କ ନିରାକାର
ଅଳ୍ପ ଦୂରର୍ଥ ପୁନ୍ଦ୍ରକ ବର୍ତ୍ତମାନ ମନ୍ଦିର ଅଛି ।
ଏହାରୁ ପାଇଁ ବାମାଧିପତି ଦ୍ଵାରା ବିଷୟମୁକ
ହୃଦରନିରିତ ପ୍ରତି ଆଶା ପରିଶ୍ରମରେ ଅନୁ-
କାବ ବରତା ପୂର୍ବ ପ୍ରମୁଖ କରି କନ୍ଦମା-
ଳରେ ଶୁଭରୀ ଭାବର ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଗୁରୁ-
କାରୁ ତଣା ଯାଏ ଯେ ଦେବକ ଦୂରିବାରେକାର
ମନରେ ଧର୍ମ ପ୍ରଶ୍ନରୀ କାମନାରେ ବଜା ଏଥୁ
ରେ ବୁଝି ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଏଥରୁ ଶାହା
କର ଫୁଲଗାନ୍ତରୁର ଏବଂ ଧର୍ମ ପ୍ରଶ୍ନରୀଙ୍କର
ଅଧିକ ପରିଚୟ ଥାଇ ବିହୋଲ ପାରେ । ନିମ୍ନ
କାମକୁ ଦେଇ ପର୍ବତ ପ୍ରମାଣ କର ଏବଂ ମନ୍ଦିର
ଦେଇ ବା ତ ପ୍ରଦ୍ୟୁଜନ ସିଦ୍ଧ ହୁଏ ଏଥୁ
ପ୍ରସରମାନ ହନ୍ତମଳକ ପ୍ରମୁଖ ମନେ ଶାରମନରେ
ସେମନ୍ତ ବୁଝାଇ ଅଛନ୍ତି ଯେହ କଥାମାନ ଏ
ପ୍ରକାରେ ଲେଖା ଅଛି ଏବଂ ଅନୁବାଦ ଏମନ୍ତ
ସରଳ ଦୋଷ ଅଛି ଯେ ସବ୍ୟବାରଙ୍ଗ ତେଣୁ
ବିଲେ ଅନ୍ତର୍ମୁଦ୍ରରେ ଦୂର୍ତ୍ତ ପାଇବେ ।

ଦେଖିଲୁ କଥମାତ୍ରା ।

ବଜ୍ରୀୟ ମିଶନଇପାଇଁଟ ବିଷୟର ଚଳନର
ଚର୍ଚା ଅଳ୍ପାନ୍ତରେ ଗୀତା, ପ୍ରେସିଡେ-
ନ୍଱ି, ପାଠନା, ସକ୍ଷୟାତ୍ମକ ଉତ୍ସବର, ହତ୍ତାମ
ତେଣା ପ୍ରେସିଡେନ୍ସିଯାର ଏଣ୍ଟ (ହାବତ୍ରା ହତ୍ତା)
ବଜ୍ରୀୟର କଲ୍ପନାନାକରେ ଏହି କଲ୍ପନାର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଥିତ ନିର୍ମିଷ୍ଟପାଇଁଟମାନଙ୍କରେ
ଦେଇ ତହିଁର ସ୍ଵର୍ଗର ବିଷୟ ମାତ୍ରରେ
ବଜ୍ରୀୟର ସ୍ଵର୍ଗ କରି କଲନ ମୂର୍ଖ ଭାବରେ
ବରତତା ଗର୍ଭକରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାରେ
ଏକ ହତ୍ତା ଜାତେଟର ଅପର ଏହି କଲ୍ପନାକେ
ଆଗାମୀ ବସନ୍ତ ମାସ ଛାତ୍ର ବିଷୟ ହତ୍ତା
ନିର୍ମିଷ୍ଟପାଇଁଟମାନଙ୍କରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର କମ୍ପ୍ୟୁଟନ
ବରତାର ଦିନ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇଥାଏ । କମ୍ପ୍ୟୁଟନ
ରହ ସଂଖ୍ୟା ମନେ ଏହି ବିଦେଶୀ ସାମାଜିକ
ସ୍ଵର୍ଗ କଲ୍ପନାକେ ନିର୍ମାଣ ଭାବରେ ଏହି
ବଜ୍ରୀୟ ପ୍ରକାଶର ମିଶନରେ ଧୀର୍ଘ ମଧ୍ୟରେ
ଧୀର୍ଘ କରିଥିବେ ଏହି ବାର୍ଷିକ ଟିକ୍ୟୁର
ଅନ୍ତ୍ୟନ ଡଳା ଡାକୁ ସମ୍ପଦ ଦେଇଥିବେ ପ୍ରକାଶର
ମାନେ ଅଳ୍ପାନ୍ତର କର୍ତ୍ତବ୍ୟମତେ ଯୋଗ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗ
କରିଥିବାର କଲ୍ପନା କରିବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ହେବେ
ଏହା ହତ୍ତା ବାର୍ଷିକ ଟିକ୍ୟୁର କୁ ଅନ୍ତ୍ୟନ ଡାକୁ
ଦେଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିର ଏବାଦରେ ପରମାଣୁ
କେହି ନୈତିକ ମାରକୁ ୫୦% କାଳେଖାଏ
ଦେଇନ ପାଞ୍ଚଥିବା ତୌରେ କରିବା ଏବା
କରିବାକାଳିଯର ଉପାଧ ଉକାଳଙ୍ଗ ଓ ମୁକ୍ତାବ
ମାର୍କିଟର ପାଇଁ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ନିର୍ମାଣ
ଅଧିକାର ପାଇବେ । କିମ୍ବା ମାର୍କିଟର ଏହି
ପ୍ରକାର ଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିର ଏହି ରେଜିସ୍ଟ୍ରେସନ
ପ୍ରସ୍ତର କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବେଳକୁବା ନିର୍ମିଷ୍ଟପାଇଁ
ଅନ୍ତିମରେ ଏହି ତହିଁର ତମିକ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ବାର୍ଷିକ ଏବା ପ୍ରାକରେ ନିର୍ମାଣ ହାତରେ
ଏବା ମାସ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକାଶ କରିବେ । ଏହି
ବେଳକୁବା ହତ୍ତା ବ୍ୟକ୍ତିର ଦେଇବାରେ କାହାର
କୁ ଅଧିକାର ଥିଲେ ମାର୍କିଟର ଅଧିକାରୀଙ୍କ
କାହାର ନିଯନ୍ତ୍ରଣ କୌଣସି ଗଲେହେଲୁ କର୍ମଚାରୀ
ଥାରୀ ନୀତି ପୂର୍ବକ କେଜାନ୍ତ୍ରଣ ସମୋଧନ
କର ପାଇବେ ଏହି ଏହାକୁ ଯେ ସରକାରଙ୍କ
ଦେଇ କରାର ବିକ୍ରି ଦେଇଥିଲୁବାରେ ଯେହି
ମାନ୍ୟର ଲାଗୁ ରହିବ କେବଳ ସେହିନାମେ
ନିର୍ମାଣ ଅଧିକାର ପାଇବେ ଅଥବା ତୌରେ
ନୈତିକ ମେ ଅଧିକାର କୌଣସି କରି ପାଇବେ

କାହିଁ । ଯେଉଁ କାହିଁ ଦ୍ୱାରା ଏହିବାକୁ
ପୋଲା ସେ ସୁଧ୍ୟ ନିବାଚିତ ହେବା ମନେର
ପ୍ରାର୍ଥୀ ଗୋଲ ପାଇବା । ଅଥବା ଅଜ୍ଞ କେବେ
ସେପରି ବ୍ୟବ୍ହିକୁ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଗୋଲ ନିର୍ମାଣକୁ
କାହିଁ ପାଇବା । କାହାରଙ୍କ ଆର୍ଦ୍ଦ ହେଲା ଯାଇବା
ଅବ ଅନ୍ତରେ ଛୁଟୁଥିବ ପ୍ରଦେଶ ପ୍ରାର୍ଥୀ ମନେର
ବିହବା ଭାଇର ମାଝ, ଖୁବି ସାବେଳ ବିଜ୍ଞାପନ
ପ୍ରମ୍ଭ କରୁଥିବ ଏବଂ ସେହି ବିଜ୍ଞାପନ କାର୍ଯ୍ୟରୁ
ଦିନ ୧୫ ନ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ କାମ
ଲେଖି ପଠାଇବାକୁ ହେବ । ମିଶ୍ରଙ୍କ ଅନ୍ତେ
ବାହାର ପାର୍ଥ-ପ୍ରମାଣକୁ କାହା । ପଠେବି
ବାଜି ଲିଖି ଯେଉଁ ମାନେ ପ୍ରାର୍ଥୀ ହେବେ ଏବଂ
ଯେଉଁ ମନେ ଘରକୁ ମର୍ମାଣାତ୍ କଥ ଥିଲେ
ସେମନିର୍ବର କାନ୍ଦିବା ସେହି ବାର୍ତ୍ତାରେ ନିର୍ମାଣ
କରି ଭାବାର ଅନୁଭବ କରି ଦ୍ୱାରା ଉପରେର
ପ୍ରକାଶ ହେବ ଏବଂ କହିଲା ଏବଂ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ
ବିବାରୁ ଦିଲ୍ଲି ଭାଇବା ପରି ବାହାର କଥ
ଆପଣି ଶ୍ଵରଙ୍କ ପାହିଷ୍ଟୁଙ୍କ ଅଥବା ଭାବାଙ୍କ
ପ୍ରେରଣା ଅନ୍ତରେ କରିଛନ୍ତିର ବର୍ଣ୍ଣନାକୁ
ଭାବା ନିଶ୍ଚିର ହେବ । କହିଲା ଶାରଣଙ୍କ
ଏବଂ ପ୍ରୟାତି ଧୂର୍ବଳ ଗୋଲ କାନ୍ଦିବା ପଠେବି
ପାର୍ଥ ର ସକାରି ହେବ ଏବଂ କହିଲା
ସେହି ବାହିର କାମ କିମ୍ବା କେବିଜ୍ଞାପି
ମତେ ନିର୍ବାଚିତ ହେବାର ପ୍ରୋତ୍ସବ ହେବ
ନାହିଁ । ଯେଉଁ ତାଙ୍କ ଯେଉଁ ସମୟ ଓ ସ୍ଥାନ-
କର୍ତ୍ତା ପାଇବା କରିବାର ମନେରେ କମଳାର
ନିର୍ମାଣ କମ୍ପାର୍ଟ୍ ଓ ପ୍ରକାଶ କରିବାର ବେଳେ
ଏବଂ କାହାର ସମେ ଶୁଭ୍ର ପାହିଷ୍ଟୁଙ୍କ ମନୋ-
ଜ୍ଞାନ ଉତ୍ସବବା କିମନିଶବ୍ଦ ଭିତା । ଏବଂ ଥାର୍
କରିବୁ ଅନ୍ତରେ ନିବାଚିତ କରିବାକୁ କରିପାରିବ
ହେବେ କେମାନଙ୍କ ମନେରୁ କରିବାର ଦୟାତର
ଲୋକାଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତୁତ କି ହେଲେ ନିବାଚିତଙ୍କ
ହେବ ନାହିଁ । ଏବଂ ମୁହଁକେ ନିବାଚିତଙ୍କର ମୁହଁ
ମୁହଁ କରି କିମିବ ଏବଂ କବର୍ତ୍ତିମେରା ସେତୋର
କମେଶ୍ଵର ନିମ୍ନରୁ ହେଲେ । କମ୍ବାତମାନଙ୍କ
ହୀନ କୁରାକୁ ହାତରାହାରୀ ମତ ହେଲେ ।

ଦେଇଁ କମ୍ପୁଟରଙ୍କ ଲାମରେ ଅସ୍ଥଳ ମତ ଦେବ
ବେ ନିୟମ ଦେବେ । ଦୂର ଶିଳଜଳ କମ୍ପୁଟର
ପରି ପରିରେ ମମାଳ ମତ ପଢ଼ିଲେ ଧୂଳଖାର
ଶକ୍ତି ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କର ନିଷ୍ଠାରେ ଦେବ
ନିଷ୍ଠାରଙ୍କ ଧେଷ ଦେଇବି ନିଜାତର କେବଳ
ତାରଙ୍କ କମ୍ପୁଟର ଯାହେବକୁ ନିଷ୍ଠାରୁ ପଠା-
ଦ୍ଵାରା ତାହା କରିବାର ଗଛଟରେ ପଚା-
ଶିତ ଦେବ । ମିଳନାଥାଳିହରେ କର୍ମ କରୁ-
ଥିବା ବୌଣ୍ଡି କର୍ମଗୁଣ ସାକ୍ଷାତ୍ ଅଥବା
ଶ୍ରାପକାରରେ କେବଳ ଆପଣ ମତ ଦେବା
ନତା ନିଷ୍ଠାରଙ୍କ ସମ୍ରାୟ ମତ ପଦାନ୍ତରୀ
କାହାର ନିଷ୍ଠାରଙ୍କରେ ଯାଦାଯା ବିଭବ ନାହିଁ
ଏ ସେପରି କରିବାର ପ୍ରକାଶ ପାଇଲେ ବେ
ପଠନ୍ତିର ହୋଇ ପାଇବ ।

ନିର୍ବାଚନ ନିୟମାବଳୀର ସମେତ ମର୍ମ
ଧ୍ୟୁମାନେ ସାଠିମାନଙ୍କୁ ଲୁଣାଇ ଥିଲା କିନ୍ତୁ
ତାଙ୍କ ପେ କରିବାପିମାନେ ଅଛିତାଙ୍କୁ ଥିଲା
କାନ୍ଦାରେ ଅପଣା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଇବେ
ତମ୍ଭର ହେଉନ୍ତା କିମ୍ବା କରିବାର ସମ୍ଭାବ
ନାହିଁ କାରାର ନିର୍ବାଚନର ବଳ କେବଳ
ଯେତମାନ ରହିଲା । ଯତ୍ତିଥାବଳ ମନ୍ତ୍ରିର ଏତେ
କିମ୍ବା ଜାକ ଉତ୍ସବର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପଞ୍ଜାର
ସମୟ ଦିଶୁଷ୍ଟ କରିଥିଲା ପ୍ରଥମ ପଞ୍ଜାରେ
ଯେମନେ ନରରାଗାମିମାନେ ଅନ୍ତର୍ମୁ ପ୍ରଶଂସା
ପହଞ୍ଚ କରିପାରି ମେବେ ସେଥିର କିମ୍ବା
କେବା ସମସ୍ତର କରିବାର କିମ୍ବା ।

କେତେ ରୋଗର ପ୍ରଜାକାର ।

(ଅସମାନଙ୍କ ବେଳିଲ ସର୍ବଜ ହାତକ ଟୁକାର୍ଫ ପାଇସନ୍କ-
ଠାରୁ ଗ୍ରାସ)

ଏହେଣ ଓ ସହରରେ ଯଦ୍ୟ ଲେଖା-
ରେମର ପାତକି କେବଳ ଅମେ କବ ଉଚିତ
ଚରଚକ କଷ୍ଟ୍ୟ କଳାଧାରଙ୍କ ଜାଗିବା
ଯାଉଣ ଦେଇଲା ।

ତେବେଳୀ ସେଇ ସମୟରେ ହୁଏ ସବ୍ବ
ସଥି ଉଚାକର ନିମ୍ନ ଲାଗ୍ରେଜ କଷୟ ଗୁଡ଼କର
ଶବ୍ଦ ମନୋଯୋଗ କରିବା ହୁବାଟି । ଯଥା—
ବେଳ ନିକାରଣ ନମନେ ପରିବ ପରିଷାର
ପ୍ରଧାର କରିବ । ଭାଇ ଦେଖିମା କରିପରୁ ପେ
ସନ୍ଧା କରି ନବଜୀବନକୁ ପ୍ରାଣାନ୍ତର କରିବ ।
ଭାବ ଛପରେ ସନ୍ଧା ଏବଂ ଶୁଦ୍ଧ ମନ୍ତ୍ର
ଦେଇ ଦେବ; ଅର ଶୁଦ୍ଧ କରିବ
ଏହି ହର୍ଷରେ ଅମୃତଶାଖ ପଥୀରେ ଜମା

କବ ରୁଦ୍ଧିର ନାହିଁ । ଓହାଙ୍କୁଗା ଦର ମଧ୍ୟରେ
ଶୁଖାଇବ କାହିଁ । ଦର ମଧ୍ୟରେ ଅଛ କିମ୍ବା
ଜୀବରେ ଆର୍ଦ୍ରଳା ଦୂରତ୍ବ ଦୋର ଗାସୁ
ପରିଷାର ତି ଶୁଭ ଦୋଷପାଦ କରୁଥିଲେ ଅନ୍ତରେ
ଏହା ଦେବେ ଯାହିଁ ଯଥାପାଦ କିମ୍ବା ।

ଏମନ୍ତ ସମୟରେ ଶାଶ୍ଵତ ଦୀପିକା ବାର୍ଷିକ ନିୟମିତ ରୂପରେ ରଖା କରିବ । ଅଥବା କାଳ ରୂପବାସ ରହିବ ନାହିଁ; ପୁଣ ଅସମ୍ଭବରେ ମଧ୍ୟ ଆଜିକ ଲାଗୁଛି । ମର୍ଦ୍ଦ ଜୀବି ପରମିଳାରୂପେ ଅହାର କରିବ; କେବଳମେହି ଅଥବା ପରମାଣୁ ଆଇବାର ଉଚିତ ନୁହେ ଖାଦ୍ୟ ଆଇବା ପରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପରମାଣୁ କଲ ବା ଅନ୍ୟ ଦୋଷବିଶାଳୀଦ ଦୟାକ ଲିରନା ଅଧିକାରୀ ସେହିପରି କାକୁଡ଼, ନିଙ୍ଗାତୀର୍ଥ, ରୁତ୍ତାହାରୀ ଓ ଅନ୍ୟଦି ଗୁରୁତ୍ୱକ ପକାର୍ତ୍ତ ଅହାର ଫରବା ଅବିଧେୟ ଛାକୁ ବିଷୟର ଅନୁପର୍ଯ୍ୟ ଏହି ପେ ପେଞ୍ଜୁବ ଅଜାଣୀ ଜନିବ ନାହିଁ । ବାରଣ ଅଜାଣୀ ଜନିଲେ ଅଜାଣୀପରେ ଲେଖନୀତାକୁ ତଥାର ପାରେ; ପୁଣ ତତ୍ତ୍ଵବିଜ୍ଞାନ ଅର୍ଥର ପଦ୍ଧତିକ ନିୟ୍ୟ ଉତ୍ତମ ହେଉଥିଲେ ଏହି ପାବିଷ୍ଟି ରସର ଅବସ୍ଥା ଯାହୁଁ ଥିଲେ ଲୋକଠା ବିଷ ମହିରେ ପ୍ରକଟ ହେଲେ ସବ୍ରା ମେତା ରସ ମହିରେ ପାର ହେଲା ମଧ୍ୟ ଦ୍ୱାରାଯାଏ ।

ଦୂର କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା
ନେବାର ବିଷ ପାନଜଳରେ ପ୍ରକିଞ୍ଚ
ଦୋର ତତ୍ତ୍ଵ ସେଇ କହିବାର ଏହା
ସାଧାରଣଙ୍କ ମତ ଅଟେ । ସେଇର ମଳକେ
ନେବାର ବିଷ ଆସ, ସେହି ମଳ ନୁଗାଅଧି-
ତ୍ତାର କବରେ ପ୍ରକିଞ୍ଚ କାଏ ଏହି ଦୂରକ
ପାତ କବନ ସେଇ କଥା ହେଉଥିଲା ହେଉଥିଲା । କିଶେଷତଃ
ହେଉଥିଲା ଅଜ୍ଞାନ୍ତ ଆସ, ଏହି ନିମନ୍ତେ ସବୁ
ସାଧାରଣଙ୍କର ଭାବର ଯେ, ସେଇର ମଳ ତୁ
ନୁଗା ଏହି ବିଜ୍ଞାନିକ ଧୌତ କି କର ପେତ
ପାଇବାରେ; କିମ୍ବା ହୁରରେ ଗାତ ଖୋଲ
ପୋତିପବାରେ । ଗଭିରମାଙ୍କ ଘରରେ

ଶେଷ କେଲେ ସେମାନେ ଅଗନ୍ତୁ ଥିଲେ ଯୁଦ୍ଧ
ଜଳ ଦୟାରେ ମିଳାଇ ହତୀ କଲେ ତଥାରେ
ରେଗ ଅଳ୍ପାୟାରେ ବିଷ୍ଟ ହୋଇପାରେ ।
ଡେରିଟା ଅଳ୍ପଟ ଓ କରନ୍ତିକର ର୍ବ୍ୟାଗ
(Diarrhœa) ଦ୍ୱାରା ଅର୍ପି ହୁଏ । ଏହା
ପ୍ରକରଣ ହେଲେ ପରିଚିତ ଡେରିଟାର ଜାଗା
କରାଯାଇ, ସେହି ପରିଚିତ କିମ୍ବା ଅଳ୍ପମୁଢ଼ା ତେ
ପରିଚିତ ଜାଗା ବନ୍ଦ କରିବା ଅଛ୍ୟାବଦୀକ
ସେହି ବ୍ୟାଗରେ ପ୍ରତିହାର ବିଭିନ୍ନ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ

ବନ୍ଦ କେବାର ଅଧିକ ସ୍ମୃତିକା । ହାଜା
ବାନ୍ଧିଲୁ ଥିଲୁ ଘୟୁସରେ ବନ୍ଦ କରସାଇ କଣାରେ
ଅବସର ରୋଗର ଅରମ୍ଭରେ ଚିକିତ୍ସା ପ୍ରୟେତ୍ତ
କମ୍ ସବଖୋଜିବେ ଭାବିତ, କିନ୍ତୁ ଏହି
ସମସ୍ତରେ ପେଗୀ ଦ୍ୱୟ ପ୍ରସର କିହାଠାରେ
କିନ୍ତୁ କିରେ ନାହିଁ ଏହି ଅଭିନ୍ନ ଅଳକାଯା ।

ବିଦ୍ୟା । ଓରତା ସମୟରେ କହିଲା
ଶାତ ଓ ଅଜ୍ଞାନୀ ବୋଧ ହେଲେ ସୁରବ୍ୟରେ
ପେଇ ଚିକିତ୍ସା । ଧାରକ ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ବିଦ୍ୟା
ହାର କରିବ; ସେପରି ଅମ୍ବ ପରମାଣୁ
ଶର୍ତ୍ତ ଏବଂ ଉତ୍ତରାର୍ଥ ଦୁଇରଙ୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମସ୍ୟାରୁ ଦେବ; ତମା କ୍ଷୋବ୍ଦୀଜୀବିଜ୍ଞାନ
ବୋତିବଠାରୁ ପାରି ତୋମା ଥିଲୁ ଛାଟାକି
ଜଳ ସହିରେ ଆଇବାରୁ ଦେବ; ବିମା
ଜାଗା ଜାଗ ମୁଁ ଧାନମହୁରିକୁ କଳିରେ
ଦ୍ୟାର ସେହି ପାଖେ ଧାନ କରିବାରୁ ଦେବ ।
ସମ୍ବୁ ସମୟରେ ବୃକ୍ଷ ଶାନ୍ତି ପାଇବା
ବାରିର ବହାଦୁର ଶାନ୍ତି ଓ ଅନ୍ତର୍ମୀଳା କହି
ପାରେ । ପଢ଼ିବ ଓ ସାମବାଳା ଉଲକରେ ବନ୍ଧ
ଆଇବାକୁ ଦେବ । ଗୋଟିଏ ଏଇ ବା
ଦଶରହି ପେଗ କହିଲେ ସେହି ବର
ତା ବନ୍ଧୁରକୁ ଖାଲ କର ଅଳ୍ପ ବଳ ସରରେ
କାଷ କଲେ ତୁରିବ ଦେବ ।

ପ୍ରାମବସିମାନଙ୍କର ମନେ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ଛାତିବ
ଯେ ସେମାନେ ଯେଉଁ ବୁଝିଲ ବ୍ୟବହାର
କରନ୍ତୁ ଜାହାଜୁ ପରିଷାର ଉପରେ । ବୁଝ
ନିବନ୍ଧନେ ଫଳ କରିବା ଏ ବସ୍ତୁବ ଯୋଗ
ଦିଗବାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ; କୋଠର ପାଇ ଓ
ରଜନାଥ ପୀର ଜଳ ବ୍ୟବହାର କରିବେ ।
କୁଣ୍ଡଳକୁ ପୁରୁଷୀ, ଜାଳ ଓ ମାଳୀର ଜଳ
ଆଇବା ଭାଗସ୍ତଳେ ନୃତ୍ୟ ଦାରୀ କରିବେ
ବେଗର ତଥ ରହିଥିବେ । ଶାମ ଓ ରାତ୍ରି
ପେଶେ ପଲାଶର ରକ୍ଷିତ ପୁରେ ଖାଦ୍ୟ, ପାନ
ଓ ଦିନକ ଦର୍ଶନ ନୟପରିଚ୍ଛୟା ଦେବତା
ପଞ୍ଚମାର୍ଦ୍ଦର କଳାଇବ ସେ ପୁଲରେ ବୈଗନ୍ଧି
ଅମେରା ସେମନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦେବତା ଥସମ୍ବବ ।

କଲ୍‌ପନା ଅନୁସନ୍ଧାନ ।

ଅମ୍ବେଲାହେ ଅଳକ ସହିତ ଥକମତ
ଦେଲୁ କି ଜଳକର ପଖକରେ ମଧ୍ୟରେ
ଗତ ଅପ୍ରେରନାଥରେ ସେଠି ଆଚଳନାଥ
ଜମ୍ବୁରାଜବନକାରେ ପ୍ରଥାକ କରିପାରେ
ଏ ଭମ୍ଭୁରାଜବନକ ଯାହାକୁ ଅଛି ପବନ

ତୁମେ ସମର୍ଥ କର ଯଦ୍ବୀଲେଇ ପୂର୍ବାଳୀ
ସମ୍ଭାବ ପଠାଇଥିଲେ ତାହା ମାତ୍ରାକୁ ବନ୍ଧନ
ଦେଇ ଲାଗି । ଶୁଣିବୁ ପେଟଙ୍କର ମଦ୍ଦି-
ମେଘ ଏ ହସ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ କନ୍ଦିଲୁ
ବସାଇବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ଉପସ୍ଥିତ ଅବସାନ୍ନାକ
ମାତ୍ରା ପଠାଇଗଲୁ । ଏ ଫର୍ମଦ୍ଵାରା କୌଣସି
ବାରାଜପଡ଼ ଅମେଗାଲେ ଦେଖି ଲ ଥିବାକୁ
କଷଣେପ ହରାନ୍ତି ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଠକମାଳକୁ
ଲାଗିବାକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ହେଲା । ମୁକ ବଥା
ଏହି ଏ ଗୋଟିଏ ପରିଚିନ ବସାଇବା ମୁହଁ
ବସାଇଥିଲୁ ଏବଂ କ୍ଲାନ୍ ଦିନଙ୍କ ଅଗମା
ଅସମ୍ଭାବ ମାତ୍ର ଅମେରେ ଏଠାକୁ ଥିବା
କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରଦୃତ ହେବେ । ଉପରେମାନଙ୍କେ
କାର୍ଯ୍ୟ ଅବସ୍ଥା ହେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ନୂହିମ
ହୋଇଥିବ କାରଣ ବେ ସମୟରେ ହେବେ
ପ୍ରଦର୍ଶନ କଷ୍ଟକରନେ ଥିବ ଏହି ଯେଉଁ
ମୁହଁ କଟା ହୋଇଥିବ ସେବାକେ କବା
ମେ କବାଲ ଅନ୍ତରେ ଗମା କବାଇଥିବ
ସବୁଙ୍କ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ପକ୍ଷରେ ହୋଇଥିବ କାଣ୍ଠ
ଦେବ ଲାଗି ଏବଂ ପ୍ରକୃତ ବଥା ପ୍ରଦ୍ୱାନ
ହେବ । କିନ୍ତୁ ଯେତେ କମ୍ବଳ ଗଠିତ
ହେବାର ଧୂର୍ବାସାର ହେବେ ବନ୍ଧେନ ଏକ
ଲାଗର ଅଣ୍ଟା କରିବା ହଜନ୍ତିଲା ପାତା ।
କଥ୍ଯତ କୁଥିଲ ଭଲ ଦର୍ଶକରେ କିନିକଣ
କଥି ନିମନ୍ତ୍ରି କେବେ ଅର୍ଥାତ୍ ଏବଜର
ଜ୍ଞାନାବଳୀରେ ଧାରା ପୁର୍ବ କରିବାର ଜୟାପା
ସେହେତେବେ କ ଯାହାଦିବାରେ ନିରବେଶନ
କରିବାର ଯବ ଅଛି, କିମ୍ବା କରି ଦିନର
ପରେ ପରେଥିବ ଲାଗେଥିଲା ବା ନିରା
ଦେଶକ କରିବାର ଜୟାର କର୍ମଶାଖା ଏବଂ
ବୁଝିବ କଣ ତେବେ ପ୍ରଦେଶର ବିଶ୍ୱାସ ।
ଏଥାକୁ ପ୍ରଥମ ତଥାକୁ ଜାଏତ ସେହେତେବେ
ନିରବେଶକ କରିବାର ପରାମରଶ କବା, ଅପରା
ଦିନର ହେବ ତ୍ରୈମା ଦିନକ ସ୍ଵରାତରର
ଭାଜାର ନିଜ ଧାରିବ ହେବ, ସେ ଯେ ପ୍ରଜାମ୍ଭ
ପରାମରଶ ତଥା ଦୂର ପାଇବେ ଏମନ୍ତ
ମନକୁ ଅବ ଲାଗି । ଦୁଇତା କାହିଁ କବାଲ
କରିବିଲେଇ ପ୍ରାପ୍ତିକ ଅଛି ଏବଂ ବଥାପା
ସେ ଜ୍ଞାନଶିଖିବ କରିବାର କର୍ମଶାଖା ଦୂରକାଳ
ଦେଇ କରିବାର ମୁକୁତୁଳା ମାନ ଦେବାରେ
କଥେବ ଅବସ୍ଥା ଦୋଷମୁକ୍ତା ହାତର ନୂହିବ ।
ଆଜିକୁ ଯତର ପଞ୍ଚମ ଏବଂ ତୁମାର ବୁଦ୍ଧିର
ସବାକ ଏବଂ ତୁମିର ଅବସା ସମୀକ୍ଷାପତେ ପଥର

ଏହୁକର ତାହାକୁ ସେ ଦେଖିବ ଅଛିଲୁଗ
ଏଠାରେ କାର୍ଯ୍ୟକର ହେବାର ଅଶା କାହିଁ ।
ତୁମ୍ଭୁ ବନ୍ଦି ତୁମ୍ଭାର ଭାବିଷ୍ୟବ । ଏଥିରୁ
ଯେବେ ଅମ୍ବମାଳକର ବର୍ତ୍ତମାନ କରିବୁକ
ଆମୁକ୍ତ ଅମ୍ବମାଳାଦେବ ଏଠାରେ ରହନେ,
ବକବେ ଆମ୍ବମାଳନେ ଏହି ନିଯୋଗକୁ ସମ୍ମୋହ-
ଜନକ ଶ୍ରଦ୍ଧା କରନ୍ତୁ । ଶାସ୍ତ୍ର ଲମ୍ବିଯାଦେବ
ଏକ ବର୍ତ୍ତମାଳ ଏଠାରେ ସହ ଜଳପର
ସମ୍ପର୍କକୁ ବାର୍ଯ୍ୟମାନ ଛାତ୍ରମରୁପେ କୃତ୍ସମକୁ
ଏହି ବନ୍ଦିରେ ସେ ଅମ୍ବ ଦୋଷ ଯତ୍ତ ସ୍ଵର୍ଗ
ମୋହର ଚୁମ୍ବକହାର ଅନୁଭବ କରିଅଛନ୍ତି ।
ଏ ବିଷୟରେ ପକାବ ସହି ତାହାକୁ ବ
କଲାଙ୍ଗ ସହାନୁହୁତ ଯତ୍ତ ଓ ପ୍ରତାମାଳରେ
କଣ୍ଠୁ ପାଇଥିବା ଓ ଲଜକର କାର୍ଯ୍ୟ ଖୁବ୍‌ବୁଝୁ-
ବୁଝେ ଏହି କଥାର ଅବେଦନ କାହାର
ତାହାକୁ ବଢ଼ିପାଇବାର ସିବା ତାହାକୁ
ଦୂର ଅନ୍ତରେଖରେ ଚକରିଦେବ ଦୃଶ୍ୟକ
ଦୟାଇବାର ସ୍ଵର ନରିଥିଲୁଗ । ସେ ଯେବେ
ଏ ବନ୍ଦିରେ ତାହାରୀର ବହିଅନ୍ତେ କେବେ
ଜାହିର ବଜାର ଅବେଦନ ଏତିକ ହେବୁ
ପ୍ରମଶିତ ହୁଅନ୍ତା ବିନାହିଁ ସବୁକ । ମାତ୍ର
ହୁଅର ବନ୍ଦୟ ଯେ ଅମ୍ବକୁ ଲମ୍ବିଯାଦେବ
କରିବାକ ବନ୍ଦୀନା ମୁଖୁରୁ ଏଠାରୁ ପ୍ରଧାନ
କରିବେ ଏହି ହିତକ କମଣ୍ଡି ମେଟିକାଫ
ସାହେବ ଏଠାକୁ ଆସି ଏହି କମଣ୍ଡିକରେ
କରେ ଧର୍ଯ୍ୟ ହେବେ । ତାହାକହାପାଇ ଯେ
ଅମ୍ବମାଳକର ହୌରାପି ଭବିତାର ହେବ
ଏଥର ଜାଗାଯାଇ ନାହିଁ । ମେଟିକାଫ ସାହେବ
ତେଣେ ଧର୍ଯ୍ୟରେ ନବାନ୍ତ ନୀଥ କି ହେଲେବେ
ଜାଗିଥିଲୁଗ କରିବୁର ଅବହା ବିଲାପୁରେ
ଜାଗିଥିଲୁଗ ଏମନ୍ତ ଅନୁମାନ ହେବ ତାହା
ଏହି ସେ ପରିହାବା ସଙ୍ଗେଁ କମଣ୍ଡିକ ବହି
ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରକାର ଅବହା ଅବହାରହେବାର ସେ
ଅବହାରପୁଣ୍ୟ ପାଇବେନାହିଁ । କିମ୍ବା କରେ-
କରୁଥାନ୍ତାରୁ ସେ କୌଣସି ତାହାମନ ପାଇବେ
ଏମନ୍ତ ସୁଜା ମାନକ କାହିଁ-କର୍ତ୍ତା ହୁଅରେ
ତାହାକର ବୁଝିବାର ବକି ହେବାର ବାଧା
ଅମ୍ବମାଳକ ବଲେକୁର ଅଥବା ବକ୍ଷ୍ୟାକାରେ-
କର ଏହି କଲକର ସମ୍ମରତେ ପୋତା
କାର୍ଯ୍ୟକଳ ଅମ୍ବମାଳନେ ହେଲେନ୍ଦ୍ରପୁଣ୍ୟରୁହିଲ
ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟରେ ହୋଇ ଯାଇ ପାଇନେ ସେ ହେ
ଗୋଟାଯାବ କଲକର ବିପରୀତ ଲୋକ ଜଳ-
କର ଓ କାହାକମାଧ୍ୟର କର୍ତ୍ତବ୍ୟାକାରେ ଯାଇ

କହିଲେ ତାହା ସବୁ ସବୁ ପ୍ରକାମନେ କେ
କୁମଦାର ସମସ୍ତେ ମେତ୍ର, ବାଜା ଏହିପରି ଯାଥା
ଦେଇ ଧାରଣା ଦିଲାଏ ଖୁବାଛ କଳୁଅଛ ଦୃଶ୍ୟର
ତାହା କି ଦେଲେ କି ବେ ଗୋଟିଏ ପରାମର୍ଶ
ଅଧିକ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଲେନ୍ତି ଯଜଳକିଷେ ସୁଲେ
କମ୍ପିଶଳରେ କମ୍ପୁଳ୍ଟ ହେବା ସହ୍ୟମାନଙ୍କ ଏ
ପରାମର୍ଶ ଏହି ନଳା କରିବାର ମନ୍ଦ ଏହିପରି
କିମ୍ବା କମ୍ପୁଲ୍ଟ କରିବାକିମ୍ବା ଅମେରିକ
କିମ୍ବା ହେଉଁ କରିବ ସମ୍ଭାବନା । ଉଛୁଳ ସହ
ସ୍ଥାନୀୟ ବନିନ୍ଦନ ବସାନ୍ତବାରୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ
ଏବଂ ତେବେ ପ୍ରେରଣା ହେବା ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତାବରେ
ଯୋଗ ଦେଇ ଥିଲେ । ମାତ୍ର ମାନ୍ୟବର
ଜୀବନଙ୍କ ସାବେଳ ସଙ୍ଗର ମର ରାଶିକାଳୀ
କମ୍ପିଶଳ କମ୍ପୁଲ୍ଟ କଲେ କିନ୍ତୁ ଏମନ୍ତ ସହି
ଦେଲେ ତେ ତହିଁରେ ପରିପ୍ରେଷନ୍ତରେ ମହିନୀ-
ମେଟ୍ ବର୍ଷାକ କମ୍ପୁଲ୍ଟର ସଙ୍କଟ୍ ପ୍ରୋତ୍ସବ
ରହିଲା । ମାନ୍ୟବର ଡାକ୍ତରଙ୍କ ସାବେଳଙ୍କ
ଅଳ୍ପକ୍ରମ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ପରି ଏକାର୍ଥିତ ହେବା ଅଛି
ଅମେରିକାରେ ଅଛିଲ ସବୁକୁ ଅନନ୍ତରେ କରୁ
ଅଛି ଯେ ଶାନ୍ତି ଏଥୁ ପ୍ରକାର ହିନ୍ଦୀ କରି-
ନ । ଅମେରିକାର ଧରେତମାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା
କମ୍ପିଶଳ କମ୍ପେଟର ବିଷୟରେ ମହିନୀମେଟ୍ ଲଟି-
ସ୍ଥାରୁ ଗଣ୍ଡେ ଆବେଦନ ପଢ଼ ପଠାଇବାର
ମୁହିଁ ଏହି ତହିଁ ସବୋ ପ୍ରକାର ଖୁବାକି
ବିଷୟରେ ଅଭିଜ୍ଞ ଏବଂ ସୁରୂପ ପ୍ରମାଣ କରିବା
ଦେଇବା କାରଣ ଅଛିଠାରୁ ପଢ଼ି ହେବା
ଚାହିଁ । ପ୍ରବଳ ପରାମର୍ଶ କରିବିଲ ହେଲେ
ବାକର ସାଥ ଛାତାରୁ ଅବସର କରିବା ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ପରା ନୀତିକ୍ଷେତ୍ରର ଭାବୁ ପରା କାଳ ମେହନମାର୍ଦ୍ଦ
କୁଳାଳୀ କରିବାକୁ ପାଇ ହୋଇ କଷ୍ଟକରେ କାହାଙ୍କ
କରିଗଲା ତଥା ପାଇବାକୁ ।

ସମ୍ପର୍କରେ ଥାଏ ଯଦେ ବିଜ୍ଞାନ ହୋଇ ହାତ ଏବଂ
ବିଜ୍ଞାନ ଓ ଜୀବା ସମ୍ପର୍କରେ ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟର ଶବ୍ଦରେ ଗାନ୍ଧି
ଚିନ୍ତା ଦିଲ୍ଲିକୁ ଦେଖି ଅଛି । ଅଣ୍ଣାଙ୍କ ଦେଇବ ଯାଇ
ଦେଇବ ।

ପ୍ରକାଶ ପଦ୍ଧତିର ଲୋକଙ୍କ ମାନ୍ୟମାନ୍ୟ ଉପରେ